

YENİ DEMOKRASİ YOLUNDA

İŞÇİ-KÖYLÜ

www.iscikoylu.org

Sayı: 2003-13 **13** *Yıl:1 *18-31 Temmuz 2003 *Fiyatı: 500 000 TL ISSN:1303-9350

Irak'ta son sözü halk söylüyor

"İŞGALCİLERE KARŞI SAVAŞACAĞIZ"

IRAK HALKININ ONURLU DİRENİŞİNDEN ÖĞRENELİM

ABD emperyalizminin olanca vahşetiyle saldırdığı ve işgal ettiği Irak, Irak halkının işgalcilere olan öfkesinin boyutlanması ve yaşanan direniş ile tekrar gündeme oturdu. İşgalcileri kendi topraklarında kabullenmeyen Irak halkı, ellerindeki kalan ve teslim etmedikleri silahları ile işgalcilere kök söktürüyor.

ABD KORKUYOR

Silahlı bir direnişin başlangıcı olması açısından önemli olan bu direniş, Irak'ta kendisine çok rahatmış gibi bir izlenim veren ABD emperyalizmini de şaşkınlığa sokmuş durumda. Başta Irak'ta çiçekler yerine silahlarla karşılanan ABD, şimdi de Irak halkının ateş topuna dönen öfkesinden nasibini alıyor.

EMPERYALİZM KAĞITTAN KAPLANDIR

Tüm bunlar gösteriyor ki ABD emperyalizmi ve diğer emperyalistler kendilerini ne kadar yenilmez ve güçlü göstermeye çalışsalar da tepeden tırnağa öfkeye kesilmiş ezilen halklar karşısında çaresizlik içinde kalacaklardır.

11 askerin gözaltına alınması ve bir kez daha "STRATEJİK ORTAKLIK" DEĞİL "STRATEJİK UŞAKLIK" ÜZERİNE

Herşeyden önce söylemek gerekir ki Türkiye ABD emperyalizminin stratejik ortağı değil, stratejik uşaktır. Tüm bu olup bitenlere Türkiye'nin uşak bir ülke olduğunu gözden çıkarılmadan bakmak gerekir. "Onuru incinen" onursuz TC, efendisine "bari özür dile" şeklinde yalvararak, bu yolla uşaklığını gizlemeye çalışmaktadır. Ama efendisi bunu dahi yapmamaktadır. Onursuz diyoruz, çünkü TC kurulduğu ilk günden itibaren emperyalistlerin uşaklığını yap-

TSK'nın gururu olarak ifade edilen kontrgerilla grubu: "Bordro Bereliler"

maktadır. Ülkenin tüm zenginlikleri emperyalistlerin hizmetine sunulmuştur. Halk açlık sınırının altında yaşamaktadır. Haklarını savunan insanlar vatanlarını ilan edilerek gözaltına alınmakta, işkence görmekte ve hatta katledilmektedir. "Kahrolsun ABD emperyalizmi" şeklinde slogan atan insanlara coplarla, gaz bombalarıyla saldırılmaktadır. Böyle bir devletin onuru olur mu?

YKP/ML Genel Sekreteri Dimitris Savalas ile SÖYLEŞİ

Bizler temel konunun Yunan ve Türk halklarının, emperyalistlerin ya da Yunan-Türk burjuvazilerinin müdahalesi olmaksızın kendileri ile ilgili kararı kendilerinin vermesi ve ne yapmak istiyorsa onu yapması olduğuna inanıyoruz. *Sayfa 14-15*

**İşçi-köylü'den
"NE NOTASI VERİYORSUN
MÜZİK NOTASI MI?"
TÜRK HAKİM SINIFLARININ
ONURU YOKTUR
ONURSUZLAR ONURLU BİR
DURUŞ GÖSTEREMEZLER!**
Sayfa 30

Bülent Ertürk mezarı başında anıldı

Son süreçte devletin Karadeniz'de yoğunlaştırdığı operasyonlarda **22 Mayıs 2003** tarihinde Giresun'un Bulancak ilçesi Eğriçalan mevkiinde TKP/ML TİKKO gerillaları ile devlet güçleri arasında çıkan çatışmada **Bülent Ertürk** ve **Murat Arıcak** yaşamlarını yitirmişlerdi.

18 Haziran'da Ümraniye Dudullu Mezarlığında toprağa verilen Bülent Ertürk için, 12 Temmuz'da mezarı başında ailesi, yoldaşları ve dostları tarafından bir anma gerçekleştirildi. Saat 13.00'de saygı duruşu ile başlayan anmada Partizan adına yapılan konuşmada, iki ayı aşkın süredir Karadeniz kırsalında devam eden operasyonlara değinilerek bugün bu operasyonların devletin Karadeniz Bölgesine yaptığı askeri yığınakla daha da kapsamlı halde sürdürülmek istendiği söylendi. Devletin gerilla cesetlerine yönelik saldırılarına ve son süreçte

Türkiye Kürdistanı bölgesindeki aynı tür insanlık dışı saldırılara da yer verilen konuşma; "Sınıf mücadelesinin zorunlu yasaları gereği kaçınılmaz olarak şehitler verilebilmektedir. Bilinmesi gereken en temel nokta ise her şehit düşen yoldaşımızın, omuzlarımıza önemli sorumluluklar ve görevler yüklediğidir... Bu görevlere layık olalım. Şehitlerimizin ideallerini yaşatarak onlara layık olalım" sözleriyle sona erdi.

Bu konuşmanın ardından anmaya okunan şiirler ve marşlarla devam edildi. "Bülent Ertürk ölümsüzdür-Partizan" imzalı pankartın açıldığı anma, sık sık "Gerillalar ölmez, Yaşasın halk savaşı", "Bülent Ertürk, Murat Arıcak, Emel Kılıç yaşıyor", "Dersim, Tokat, Erzincan savaşıyor Partizan", "Karadeniz şehitleri ölümsüzdür" vb. sloganları ve "Mayıs" marşının okunmasıyla sona erdi. (Kartal)

Hükümetten emekçiye sıfır zam dayatması

Hükümet, IMF ile yaptığı anlaşmaları gerekçe göstererek kamu iş yerlerindeki TİS görüşmelerini sıfıra yakın bitirmek istiyor. Görüşme tarafı olan Türk-İş, geleneksel politikası gereği "memleketin yüksek menfaatleri" icabı, bırakalım işçilerin demokratik haklarını savunmayı, alt düzeydeki ücret taleplerini dahi karşılayacak iradeyi göstermiyor. Tele basın sövlerle caka atılarak bolca lakırdı yapılıyor, pratik ise sıfır. Hükümet ilk 6 ay için yaptığı %4'lük zam teklifini %5'e çıkardı. İkinci 6 ay içinse önce %8, sonra %9 önerdi. Başbakan Erdoğan, ikinci 6 ay için bir puan daha isteyen Türk-İş yöneticilerine "almı niyet mektubunu IMF'ye siz imzalatın" diye çıkıştı.

Türk-İş ile hükümet arasında 454 bin kamu işçisi adına süren TİS görüşmelerinde, henüz anlaşma sağlanamadı. Pazarlıklar, Türk-İş'in, "gerçekleşen enflasyon ve iyileştirme" rakamları üzerinden değil, hükümetin %4 zam teklifi üzerinden yürüyor. Türk-İş yönetimi ile Başbakan Erdoğan ve Başbakan Yardımcısı Mehmet Ali Şahin arasında 4'üncü görüşme önceki gün akşam saatlerde başlayıp, gece geç saatlere kadar sürdü. Şahin'in Türk-İş ile görüşmeden önce, Türkiye'de incelemelerde bulunan IMF heyetiyle görüşmesi dikkat çekti. Hükümet üçüncü ve dördüncü 6 aylık dönemler için ise %5 oranında kaldı. Bu rakamlar üzerinden protokol bile hazırlandı. Ancak Türk-İş yönetimi ve Koordinasyon Kurulu %9'un %10'a çıkarılmasını isteyince protokol imzalanamadı. Yeni görüşmeler Erdoğan'ın yurtdışı dönüşüne bırakıldı.

Türk-İş protokole resen emekliliğin olmaması, özelleştirme mağdurlarının başka kurumlara yerleştirilmesi, hedeflenen enflasyonun uzlaşıl rakamları geçmesi halinde farkın yüzde 80'inin ödenmesi hükümlerini de koydu. Ancak bu hükümlerin lafta kalacağı şimdiden belli. Zira Başbakan Yardımcısı Mehmet Ali Şahin, Temmuz ayı sonunda 2.500 işçinin emekli edileceğini IMF heyetine tahhüt etti bile.

BOLU'DA TOPLANTI

Türk-İş Genel Teşkilatlandırma Sekreteri Çetin Altun ise, sözleşme görüşmelerinde hükümetten, işçi ücretlerine birinci 6 ay %8, ikinci 6 ay %12, üçüncü ve dördüncü aylar için ise gerçekleşen enflasyon oranında zam yapılmasını talep ettiklerini bildirdi. Altun, hükümetin kendilerine sunduğu yeni zam önerisini, Türk-İş Başkanlar Kurulu'nun Bolu'da Cumartesi ve Pazar günü yapacağı toplantıda değerlendireceklerini ve bir karar varacaklarını söyledi.

Toplu İş Sözleşmesi görüşmelerini değerlendiren Petrol-İş Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın ve Tez Koop-İş Genel Başkanı Sadık Özden, hükümetin %5'lik zam oranını reddettiklerini, Türk-İş'in nihai kararı vermesi gerektiğini söyledi.

Sorunların aşılması için genel grevin gerekli olduğunu söyleyen sendika başkanları, AKP'nin direncinin genel grevle kırılacağı belirtti. KESK Genel Başkanı Sami Evren de, "Başkalarının önünde diz çöken başbakan, emekçilerin önünde diz çökene kadar mücadele edeceğiz" dedi. Konuyla ilgili açıklama yapan sendika başkanları Türk-İş'in geç kalmasına rağmen Başkanlar Kurulu'nun acil olarak toplanarak genel grev kararı alması gerektiğini belirttiler; aksi halde birçok kazanımların kaybedileceğine dikkat çektiler. (Kartal)

Deri-İş yöneticileri tahliye edildi

Hasan Sonkaya

Musa Avyüzen

Tuzla'da TİS görüşmeleri sırasında Deri-İş Tuzla Şube Başkanı Hasan Sonkaya ve Şube Sekreteri Musa Avyüzen gözaltına alınarak tutuklanmıştı.

2 Temmuz tarihinde Tuzla Adliyesi'nde mahkemeye çıkartılan Avyüzen ve Sonkaya mahkeme tarafından serbest bırakıldı. Mahkemeye Deri-İş Genel Merkez ve Tuzla Şube yöneticileri, Türk-İş 1. Bölge Temsilcisi Faruk Büyükkucak, Tuzla deri işçileri, Limter-İş, Genel-İş, Birleşik Metal-İş, Belediye-İş 2 no'lu şube, DDSB, İşçi-köylü gazetesi, Yeni Demokrat Gençlik, DEHAP, EMEP, Haber-Sen, İHD, ESP ve ILPS de katılarak destek verdi. Sendikacılar mahkemeye geldiklerinde alkışlar ve zılgıtlar eşliğinde karşılandılar.

Akşam saatlerinde işlemleri yapılarak tahliye edilen Avyüzen ve Sonkaya'yı karşılamaya giden Hasan Sonkaya'nın eşi Gülsen Sonkaya ve Alınterim gazetesi muhabiri Hülya Türüncü saldırıya uğrayarak gözaltına alındılar. Gözaltına alınanlar akşam geç saatlerde serbest bırakıldılar.

Tahliye olan Avyüzen ve Sonkaya ile süreç üzerine bir söyleşi yaptık.

- Tutuklanmanız o süreçte devam eden TİS görüşmelerini nasıl etkiledi ve sonuç olarak TİS sürecini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Hasan Sonkaya: Sendikamızın almış olduğu kararlar, iş yerlerinde ufak tefek sıkıntılar hariç hayata geçmekte idi. Bu gelişmelerden rahatsızlık duyan devlet, hiçbir gerekçe yokken iş bırakma eyle-

minin olduğu saatlerde bize saldırarak, döverek gözaltına aldı. Ve tutukladı. Bunun üzerine işçiler çeşitli eylemlere başladılar. Ve 325 arkadaş işten atıldı. Patronlar saldırıya geçmiş ancak sendikamızın ve işçilerin kararlı tutumu ile karşılaşmışlardı. İşçiler ve sendika bu saldırıların üstesinden gelmeyi bilmişlerdir. Biz bu tür oyunları çok yaşamıştık. Tutuklanmamız üzerine patronlar, hangi yolu denemişlerse de bunlar tutmamıştır. Çünkü 2 yöneticinin tutuklanması, belli sorunlar yaratsa da; işçiler bu saldırıları canlı canlı yaşamışlardır ve pratikte bir kez daha görmüşlerdir. Bizce her şeye rağmen iyi bir TİS süreci oldu. Çünkü ülkede sıfır zam tekliflerinin olduğu bir durumda, sendikamız günlük yevmiyeleere en az %36; sosyal haklara ise %55 zam almıştır. Ekip çalışması yapıldığı için bu işin üstesinden gelinmiştir.

Musa Avyüzen: Patronlar bu süreçte kararlılığımızı görünce bir kompo ile bizi tutuklattılar. TİS sürecini sekteye uğratmak ve buradaki sendikal örgütlülüğümüzü bitirmeyi bu komplonun amacı. Deri işçisi bu saldırıların yabancı değil. Bu saldırıların önü ancak örgütlülükle kesilebilirdi. Bizim tutuklanmamız bu süreci hem maddi hem manevi anlamda etkiledi tabii ki. Sonuçta işçiler ve kurumumuz bize sahip çıkınca 325 işçi işten atıldı. Ancak tüm bunlara rağmen TİS olumlu bir şekilde imzalandı ve işçi arkadaşlar iş başı yaptı. (Kartal)

**İşçi-köylü
senin sesin!
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!**

**6 AYLIK: 10.200.000
1 YILLIK: 20.400.000**

NOT: İstedığınız süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayınevimize fakslayınız ya da postalayınız. Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.

ABONELİK ŞARTLARI

Yurtdışı Hesap Numaraları
Sema Gül
Euro Hesabı
Ziraat Bankası
İstanbul Aksaray Şubesi: 0 751 00 38 65 97 00 00 009
Halk Bankası Laleli Şubesi: 63487
Vakıf Bank
Valide Sultan Şubesi: 401 20 35

11 askerin gözaltına alınması ve bir kez daha “Stratejik Ortaklık” değil “Stratejik Uşaklık” üzerine

11 TSK Özel Tim mensubunun Irak'ın Süleymaniye kentinde Amerikalı askerler tarafından kafalarına çuval geçirilerek, elleri kelepçelenerek, tekme tokat gözaltına alınması bir anda ülke gündemine oturdu. Olayın duyulmasının ardından “Nankör Coni”, “Müttefik Hançeri!”, “Dünyanın en büyük ordusuna böyle yapılmaz” vb. manşetlerle çıktı bizim “onurlu” Amerikalı basınımız. Yani ülkenin “onurlu” Amerikalıları, her şeyi kabulleniyordu ama “kahraman” mehmetçiye Amerikalılar tarafından esir muamelesi yapılmasını “onurlarına” yediremiyordu. “Teröre” karşı verdiği “mücadelede” köyleri yakan, köylülere yapmadığı işkence kalmayan, binlerce insanı katleden “kahraman” mehmetçinin, nasıl olur da Irak Kürdistanı'nda “terörist faaliyet” içinde olduğu iddia edilir!? Bu “kahraman” mehmetçik Amerika'nın çıkarları için az mı çalışmıştı!? Ta Kore'de bile ABD çıkarları için ölmemiş miydi!? Dünyanın bu yanında ABD çıkarları için jandarmalığı üstlenmemiş miydi!? Şimdi ne oluyor da “kahraman” mehmetçik “terörist” muamelesi görüyor!? “Kahraman” mehmetçik kendini tutuklayanlara karşı silah kullansaydı ne olurdu!? Türkiye ile “stratejik ortağı” olduğu ABD emperyalizmi arasında savaş çıkar mıydı!?

Olayın patlak vermesinin ardından bu ve buna benzer yaklaşımlar, TC'nin “aydınlarının”, TV spikerlerinin, köşe yazarlarının, üst düzey askerlerin, hükümetin dilinden düşmedi. Birden herkes sorar oldu “Bu nasıl stratejik ortaklık?” diye. Herşeyden önce söylemek gerekir ki Türkiye ABD emperyalizminin stratejik ortağı değil, stratejik uşağıdır. **Tüm bu olup bitenlere Türkiye'nin uşak bir ülke olduğunu gözden kaçırmadan bakmak gerekir. “Onuru incinen” onursuz TC, efendisine “bari özür dile” şeklinde yalvararak, bu yolla uşaklığını gizlemeye çalışmaktadır. Ama efendisi bunu dahi yapmamaktadır.** Onursuz diyoruz, çünkü TC kurulduğu ilk günden itibaren emperyalistlerin uşaklığını yapmaktadır. Ülkenin tüm zenginlikleri emperyalistlerin hizmetine sunulmuştur. Halk açlık sınırının altında yaşamaktadır. Haklarını savunan insanlar vatan haini ilan edilerek gözaltına alınmakta, işkence görmekte ve hatta katledilmektedir. **“Kahrolsun ABD emperyalizmi”** şeklinde slogan atan insanlara coplarla, gaz bombalarıyla saldırılmaktadır. Böyle bir devletin onuru olur mu? Olayın ardından yapılan tüm bu safsatalar ise demagojiden başka hiçbirşey değildir. Bu durumu Uşak R. Tayyip Erdoğan en bariz şekilde ortaya koyuyor. Bir gazetecinin “ABD'ye nota verecek misiniz?” şeklindeki sorusu karşısında, Başbakan Tayyip Erdoğan tam anlamıyla uşaklık örneği göstererek **“Bu müzik notası değil. Öyle aklınız estiğinde verilmez. Ağırlığı ve ciddiyeti vardır.”** yanıtını veriyor. Yani Uşak Tayyip, askerlerin Amerikalı askerler tarafından gözaltına alınması karşısında TC'nin ciddi bir tavır alamayacağını söylüyor. Durum bu kadar açık ve nettir. Gerisi Türkiye kamuoyunu aldatmaktan ve şovenist dalgayı güçlendirmekten başka bir şey değildir.

SAKLANAN BİR GERÇEK: 11 TSK MENSUBU KONTRGERİLLADIR

ABD uşağı onursuz insanlar, 11 kontrgerillanın Irak Kürdistanı'nda ne işi var sorusunu akıllara bile getirmemektedir. O tim, kaç katliamın içinde yer aldı veya örgütledi? Yaşanan tüm bu gelişmeleri dahi iyi kavramak için emperyalistlerin ve TC devletinin Irak Kürdistanı'ndaki faaliyetini kısaca aktarmakta yarar var. 1. Körfez Savaşı ile son Irak saldırısı gündeme ilk geldiği döneme kadar ABD emperyalizmi bir taraftan Kürt Ulusal Hareketlerini etkisiz hale getirmek için Kürt Ulusuna savaş açan bölgedeki gerici devletlere -ki buna Irak da dahildir-gereken yardımı sunarken, diğer yandan “ileride kullanırım” düşüncesiyle bölgedeki gerici devletlerin bu saldırılarının imhaya yönelmesini engelledi ve Kürt gruplarıyla sürekli dialog halinde oldu. Ve böylece bölgedeki Kürt gruplarına ABD emperyalizmi net bir mesaj verdi; **“bizziz hiç bir şey yapamazsınız. Yapmaya kalkıştığınızda ise başınızda bela bulursunuz.”** Böylelikle bölgedeki Kürt grupları zaman içerisinde ABD emperyalizminin birer uşakları haline geldi. TC ise Irak Kürdistanı'ndaki bu gelişmelerden hep kaygı duydu. Çünkü emperyalistler tarafından dayatılan model yarın kendisine dayatılacaktı. TC'nin Irak Kürdistanı'nda ikinci büyük kaygısı ise, Kürt gruplarının denetiminde olan bu bölgeye PKK'nin yerleşeceği ve güçlü bir cephe gerisi yaratacağı endişesiydi. TC'nin bu korkuyu yaşamayı gayet doğaldı. Nitekim PKK 1. Körfez Savaşından sonra hiç vakit kaybetmeden bölgeye yerleşmeye başladı. Bu durum karşısında TC'nin sınır ötesine yönelik saldırıları gündeme geldi. Bir bütün olarak Kürt coğrafyasında katliamlarına tüm hızıyla devam eden TC, aynı zamanda bölgedeki gerici Kürt grupları olan KDP ve KYP'yi tanıtmaya ve onlara temsilcilik statüleri vermeye başladı. TC'nin bölgedeki gerici Kürt gruplarına yaptığı bu “jest” karşısında onlardan istediği ise; **“Bağımsız Kürt devleti olgusunu aklınızdan geçirmeyin ve PKK'yi de topraklarınızda barındırmayın”** şeklindeydi. Ve TC'nin, özellikle KDP ile birlikte PKK'ye karşı birçok sınır ötesi operasyonu oldu. KDP ve KYB'nin kontrol altında tuttuğu bölgelere bürolar açarak MİT, JİTEM elamanlarıyla birlikte sayısız katliamlar gerçekleştiren Özel Tim mensuplarını da yerleştirerek, bölgedeki gruplarla ilişkilerini sürekli geliştirmeye çalıştı. **Irak Kürdistanı'na yapılan bu yığınakla TC, bölgede işgalci bir güç haline geldi.** Zaten TC her fırsatta Musul ve Kerkük'te gözü olduğunu ta kurulduğu günden beri açıkça ortaya koymaktadır. Tabi tüm bu yaşananlar emperyalizmden bağımsız gelişmedi. TC'nin binlerce asker ile sınır ötesine yaptığı hareketler, ABD emperyalizminin onayı alınarak yapıldı. Ancak yukarıda belirttiğimiz ABD emperyalizminin bölge politikaları, TC'nin bu kapsamlı operasyonlarının uzamasını ve bölgede fazla asker bulundurmasını engelledi.

TC UŞAKLIKTA KÜRT GRUPLARIYLA AYNI KEFEDEDİR

ABD emperyalizmi tarafından yapılan ilk açıklamalarda; 11 kontrgerilla mensubunun Kerkük'ün Kürt Valisine suikast hazırlığında olduğu ve bölgede bulunan KADEK'e yönelik askeri operasyonlarda kullanılmak üzere silahlar depolandığı için terörist faaliyet içinde olduğu iddia edilmekte. TC'nin böyle planları var mıydı bilmiyoruz ama Türk kontrgerilla biriminden ABD'nin rahatsız olduğunu söylesek yanlış olmaz.

Süleymaniye'de yaşanan olayın neden yaşandığı konusunda da çeşitli görüşler ortada dolaşmakta. Kimi “onurlu” yazarlar, **“1 Mart'ta tezkere geçseydi, böyle olmazdı”** diyerek işgale karşı olan Türkiye halkını suçluyor. Doğrudur. Türkiye halkı emperyalizme karşı mücadeleyi geliştirdikleri için sizin gözünüzde en büyük düşmandır. Zaten bu tür yazarlar, kalemlerinden kan damlatarak emperyalistlerin ve uşaklarının halklara yönelik her katliamını ayakta alkışladılar. Yine daha önceki birçok yazılarımızda, ordusuyla ve hükümetiyle yani bir bütün olarak TC devletinin, Irak'a saldırı ve işgal sürecinde ABD'li efendilerinin taleplerine karşı uşaklığını beceremediğini ve bu nedenle efendisi tarafından cezalandırıldığını belirtmiştik. TC, bu beceriksizliğini telafi etmek için elinden geleni yapmaktadır. Örneğin AKP hükümetinin çıkardığı kanun hükmünde kararname ile ABD başta olmak üzere isteyen başka devletler de Irak'ın yeniden yapılandırılması için Türkiye'nin hava alanlarından, limanlarından ve bütün sınır kapılarından yararlanabilecek. Üstelik hiçbir sınırı olmadan.

Yine bu olayın neden yaşandığına dair görüşlerden biri de ABD emperyalizminin Kürt politikası diyebiliriz. Irak'ta ABD'li askerlere yönelik halkın gelişen bir öfkesi vardır. Gün geçmiyor ki Irak'ta ABD askerlerine yönelik yeni bir saldırı haberi gelmesin. Bölgede Şiilerden sünnilere kadar birçok mezhepten ve ırktan insanlar ABD askerlerine adeta dünyayı dar etmektedir. ABD emperyalizminin bölgede en rahat ettiği yer ise Irak Kürdistanı'dır. Çünkü oradaki gerici Kürt grupları, ABD'nin uşaklığını yapmaktadır.

İşte böylece işgalle birlikte TC, Irak Kürdistanı'ndaki konumunu yitirdi. Emperyalistlerin gözündeki alta düştü. Ve TC'nin yıllardır tanımadığı, sürekli baskı altında tuttuğu, asimile etmeye çalıştığı Kürt gruplarıyla birlikte efendisi ABD emperyalizminin gözündeki aynı konuma geldi.

ONURLU İNSAN EMPERYALİZME VE UŞAKLARINA KARŞI SAVAŞANDIR

Ancak Süleymaniye'de yaşananları sadece bununla açıklamak eksik olacaktır. Zaten bu anlattıklarımız işin taktiksel boyutudur. Var olan en büyük gerçek ABD emperyalizminin hegemonyasını korumaya çalışmasıdır. Bu stratejinin temelinde sermayenin ve malların serbest dolaşımı, enerji kaynaklarının doğru-

dan denetlenmesi, ABD kültürünün yaygınlaşması vb. vardır. Ve ABD emperyalizmi 11 Eylül saldırılarıyla stratejisini çok kalın çizgilerle çizdi; **“ya benim yanınızdansınız ya da teröristlerin!”** 11 Eylül saldırısıyla yaşam bulan bu hegemonyayı koruma mücadelesinde, ABD emperyalizmi ile uşakları arasındaki ilişkiler de yeniden kalıba dökülmeye başladı. Bu uşak ülkelere; **“Hiç itiraz etmeden, kendi çıkarlarımız zedelense de, benim çıkarlarımız üstte tutacaksınız. Üstelik bunu hiç bir şey istemeden yapacaksınız.”** Süleymaniye'de yaşananlar ve daha öncesinde ABD Savunma Bakan Yardımcısı Paul Wolfowitz'in TC ile ilgili açıklamalarında uşaklarını azarlaması ve kulaklarını çekmesi, bu hegemonyayı koruma mücadelesinde ABD emperyalizminin uşaklarına biçtiği yeni roller gereğidir. Hatırlanacağı gibi Wolfowitz, TC'nin ilişkileri düzeltmesi için ABD'nin izleyeceği politikalara sesini çıkarmadan uymasını istemiştir. Süleymaniye'de yaşananlar, ABD emperyalizminin uşaklarına ve özellikle de TC'ye verdiği açık bir mesaj olmuştur. **Artık ABD emperyalizmi için ayrıcalıklı, vazgeçilmez uşak belirlemesi yoktur. Türk hakim sınıflarının yıllardır övündüğü bu “ayrıcalıklar” artık son bulmuştur.** Türkiye de diğer uşaklar gibi-örneğin gerici Kürt gruplarıyla- aynı kefevi ve aynı kaderi paylaşmaktadır. Bu durum karşısında TC “istemeyerek de” olsa ABD emperyalizminin dediklerini yapmaya devam etmek zorundadır. Çünkü yarı-sömürge yapısı bunu gerektirmektedir. Ve bu durum emperyalistler ve uşakları ülkeden kovulmadığı müddetçe sürecektir. Bu ülkede emperyalizme ve uşaklarına karşı ülkenin onurlu, yiğit insanları mücadelelerini bedeller ödeyerek sürdürmektedir. Son olarak Karadeniz dağlarında Demokratik Halk İktidarı ve Sosyalizm için savaşan üç yiğit insan savaşarak şehit düşmüşlerdir. Onların bu onurlu savaşını güçlendirelim. Tarih bize bu görevi yüklemiştir. Geleceğimiz için, onurumuz için Halk Savaşı'na yüklenelim. Ve biz şunu biliyoruz ki emperyalizm ne kadar güçlü olsa da yenilmeye mahkumdur. Mao yoldaşın tarihe geçen şu önemli sözlerini bir kez daha hatırlatmakta yarar var; **“ABD emperyalizmi şimdi oldukça güçlüdür, fakat aslında güçlü değildir. Halk kitlelerinden kopuk olduğu ve Amerikan halkı da dahil olmak üzere herkesin nefretini kazandığı için siyasi bakımdan çok zayıftır. Çok güçlü görünmesine rağmen aslında hiç de korkulacak bir şey değildir, sadece kağıttan bir kaplandır. Dıştan bakıldığında kaplan gibi görünür, fakat kağıttan yapılmıştır ve ne yağmura ne de rüzgara dayanabilir. Ben, Birleşik Amerika'nın kağıttan bir kaplandan başka bir şey olmadığına inanıyorum.**

Güçlü olan, yerini zayıf olana bırakmak zorundadır; bir bütün olarak tarih, sınıflı toplumun binlerce yıllık tarihi bunu kanıtlamıştır. Bu, Amerika kıtası için de geçerlidir.

Ancak, emperyalizm ortadan kalktıktan sonra barış olabilir. Kağıttan kaplanların yok edileceği gün gelecektir. Fakat onlar kendi istekleriyle yok olup gitmeyeceklerdir; rüzgar ve yağmur tarafından parçalanmaları gerekecektir.”

Sınıfsal Bakış

İRAK'TA SERPİLİP BÜYÜYEN DİRENİŞ BİR KEZ DAHA ÖĞRETİYOR Kİ; DİRENMEK İÇİN İRADELİ, İRADELİ OLMAK İÇİN YÜREKLİLİK GEREKLİ!

“Zafer” ilan ettikleri 1 Mayıs’ın üzerinden daha 2 ay bile geçmeden 180 bin kişilik asker gücüne karşın takviye birlik talebinde bulunacak denli sıkıntıya giren işgal kuvvetleri; birer, ikişer keklik misali avlanmalarıyla büyük bir panik yaşamaya başladılar. Pentagon’un eski planlama uzmanı General Dan Christman, bu durumu geçtiğimiz günlerde, “Savaş rahatsız edici yeni bir safhaya girdi. Düşük düzeydeki bir gerilla savaşı safhasına.” (01.07.03) sözleriyle tanımladı. Irak halkının işgalin ilk haftalarında ve en umulmadık noktalarda gösterdiği toplu direnişlerin, Bağdat’a girilmesinin ardından da yer yer sürmesi karşısında, silahlı gösterilere dahi ateşle yanıt veren Amerikan ve İngiliz birliklerinin yaşadığı şaşkınlığın, organize silahlı eylemlerin süreklilik arz eden bir hal alması (son iki ayda 100’e yakın ölü ve yüzlerce yaralı) üzerine paniğe dönüşmesi, şimdiden 2500’ü bulan firari sayısından da anlaşılmaktadır (Bağdat’ta yayınlanan haftalık Ez Zevra gazetesinin haberi, 06.07.03). Gelişen noktada direnişin bütün Irak topraklarına yayılma trendi yakalaması söz konusudur. Savunma İstihbarat Örgütü (DIA) eski görevlisi Jeffery White, “Direniş coğrafi olarak yaygınlaşıyor, direniş guruplarının çeşitlendiği, taktik konularda daha uyumlu davranmaya başladığı, Sünni toplununun çeşitli bölümlerinden destek aldığı anlaşılıyor” sözleriyle bu gerçekliği ifade etmektedir.

İlk aşamalarda güney bölgesi ağırlıklı direnişin mevzi niteliğini yitirip de Baas rejiminin ihanetiyle işgali kolaylaştıran bir sürece geçit vermesi; yağmacılığa sevk edilen bir avuç çapulcunun eylemleri ve heykel devirme seremonileri eşliğinde “bu ne biçim halk” alaylarına dahi konu olmuş, umutsuzluk, yılgınlık ve teslimiyet yayma mekanizmaları hızla çalıştırılmaya başlanmıştı. Bunun ekserine ABD emperyalizminin muzaffer olmaya muktedir ve mahkum bir arzı endam eyleyişi oturtuluyor, “kurtuluş yolu”, itaat ve boyun eğme olarak empoze ediliyordu.

Bu balonun Irak topraklarındaki ömrü de beklidiklerinden daha az olunca, güler yüzlü demeçler, özgürlük ve demokrasi teraneleri rafa ça-

buk kaldırıldı. Yasaklamaların ardı sıra gelmesi, en sıradan taleplerle yapılan küçük büyük gösterilerin toplu kıyım raddesinde şiddetle bastırılması ve Irak’ın bir dizi şehrinde nüfusu hızla artan toplama/esir kamplarının kurulması, gidişatın yönünü göstermektedir. Nitekim “barış gücü” adı altında işbirlikçi ve uşak devletlerin askerlerinin devreye sokulmasının planlanmasına geçilmesi ve takviye birliklerin gönderilmesi hazırlıklarına başlanması, bu durumu teyit edici diğer gelişmeler olarak kaydedilmektedir.

İkinci yılını doldurmakta olan Afganistan işgali nasıl Kabil’e sıkışan bir boyut almış ve “denetim” sınırlı bir noktaya gerilemişse, Irak’ta bu durumun bile hayal olacağı şimdiden anlaşılmaya başlanmıştır. Emperyalist zorbalı, dünya halkları üzerindeki doğrudan veya dolaylı tahakkümlerini sürdürmekte her geçen gün daha zorlu bir noktaya sürüklenmektedirler. Saldırı ve katliam merkezi olarak başı çeken ABD emperyalizmi; Suriye, İran ve Filistin üzerinde tehdit, baskı ve çeşitli planlarla yol almaya sürdürür, Latin Amerika’da adımlar atar ve Afrika’yla daha yakından “ilgilenmeye” çalışırken, tüm dünyaya gafil bir şaşkınlıkla nafil çabalarını izlettirmektedir. Zira; “ucuz” yalanları ayyuka çıkan, “zafer” söylemleri çabuk iflas eden, direnişler karşısındaki aczi perçinlenen haliyle, yanılmalı bir “kof güç” figürü yeryüzünü kaplamakta, “kağıtan kaplan” esprisinin günümüzdeki resmi böyle şekillenmektedir.

Sınıf mücadelesinin yasaları; can çekişme nöbetleri sıklaşan emperyalist-kapitalist sistemin efendilerinin asla tersine çeviremeyecekleri bir yıkıcılık ve dinamizmle işlemeye devam ediyor. Direniş, mücadele, savaş kombinasyonu, birbirini tetikleyerek ve birleşik bir hat örerak aşındırıcı ve yıkıcı dalgalar oluşturuyor. Önderlik ve örgütlülük sorununu da bu dalgaların çözeceğini, insanlık tarihinin sayısız deneyimlerinden biliyoruz. Öfke ve tepki dalgalarının sabun köpüğü gibi dağılması, yeniyi yaratma misyonunu yerine getirecek bir rol oynaması için tarihsel fırsatlar sunuyor olması, bizi daha derinden etkileyecek bir süreci yaşadığımızı

gösteriyor.

Şu son bir ay içinde; İtalya Hükümeti ortaklarından Kuzey Birliği Lideri Umberto Bossi’nin, “göçmenleri bombalayalım” (16.06.03) demesi; Af tartışmaları üzerine, İsrail Hükümeti’nin Ulusal Altyapı Bakanı Avigdor Lieberman’ın, “en iyisi Filistinli mahkumları boğalım” (08.07.03) diye öneri getirmesi; 2. Bush’un, Guantanamo’daki işkence merkezinde bulunan tutsakların “yargılı” infaz sürecini başlatması (04.07.03); İzmir Emniyet Güvenlik Şube Müdürü Celil Taşkın’ın, AKP İzmir binası önünde ölüm orucu şehitleri için tabutlarla protesto eylemi yapan TAYAD’lı ailelere, “sizi getirdiğiniz tabutlara gömerim” (29.06.03) tehditleri savurması; emperyalist ve faşist katillerin mevcut şiddetin dozunu artırmaktan yarar umma heveslisi olduklarını sergilemekle kalmayıp, sorunlar, direniş ve mücadele karşısında düştükleri aczi de bütün açıklığıyla ortaya koymaktadır. Bugün hiçbir direniş odağı, hiçbir mücadele mevzisi ve hiçbir savaş cephesi düşmanın saldırıları sonucu yok edilememektedir. Aksine, ancak çeşitlenme ve boyutlanmadan söz edebileceğimiz bir süreci yaşamaktayız. Geçici yenilgi ve kimi bozgunlar, sadece ve sadece önderlik ve örgütlülük sorunundaki açmazlardan ötürü yaşanabiliyor.

Bu durum, ancak haklı ve meşru olandan yana işleyen bir yasanın kitlelere mal edilen irade gücü şeklinde kendini göstermesi olarak açıklanabilir. Kitleler; yani ezilen, sömürülen, zulmedilen yığınlar; yani işçiler, köylüler, emekçiler ve bütün yoksullar; yani dünya nüfusunun ezici çoğunluğunu oluşturan halklar ve ezilen uluslar; boyunduruklara, kelepçelere ve zincirlere karşı her duruşlarında muazzam bir enerji ortaya koyuyorlar. Bu enerjinin dağılmayan, savrulmayan bir kütleli güç halini alabilmesi, proletaryanın sınıfsal iradesi doğrultusunda işlev görebilmesiyle doğrudan ilintilidir. İradelerin çatışmasından zaferle çıkabilmenin, tarihi ileriye doğru taşıyabilmenin yegane yolu budur.

İradelilik, kararlı olma halidir. Kararlılık, inatçı, azimli, yürekli ve tutarlı bir çizgiyi gerektirir. Bunun gösterilebilmesi, direngen bir tutuma, net bir karşı koyuşa ve etkili vuruşlara bağlıdır. Doğru yöntem ve biçimlerin seçilmesine, esas olanın isabetli belirlenmesine bağlı olarak ilerletilecek bu süreç, baskın bir konum elde edecek, iradenin karşı tarafa kabul ettirilebilmesi söz konusu olacaktır. ABD emperyalizminin işgal valisi Bremer’in “irademizi eninde sonunda bu ülkeye dayatacağız” derken

işaret ettiği can alıcı nokta tam da budur. Onlar, tonlarca bomba ve katliama, işgal ve istilaya rağmen bunun hala başarılammış olduğunu itiraf etmek zorunda kalıyorlar. Çok iyi biliyorlar ki, iradeyi karşı tarafa kabul ettirmek, ancak tam teslimiyetin sağlandığı koşullarda mümkündür. Ancak şunu tarih boyunca hep unutageldiler ki, iradenin tesisi için haklı konumda olmak şarttır.

İradesizlerin, irade ortaya koymaya çalışması kadar trajik-komik bir durum yoktur. Haklılığı olmayan, bu nedenle de hareketinin meşruiyeti bulunmayan koşullarda irade dayatımında bulunanlar, hüsrana uğramaya mahkumdur. Tarihte lanetle anılmayı hak edenler, karşılarında artık doğal refleksin ötesinde, dünya halklarının deneyimlerinden öğrendiklerini uygulayan, en geri biçimde olsa da örgütlenme ihtiyacını gidermeye çalışan bir kuvveti her zaman için bulmaktadırlar. Bu durum, tayin edici esas güç olan kitlelerin, kaçınılmaz biçimde doğrudan hedef alınmasına kadar götüren bir zemine kaydırıldığına ise, zalimlerin hiçbir şansı kalmamaktadır.

İşgalci çapulcuların batağa saplandıkları dünya çapında burjuva medyasının dahi manşetlerine taşınır oldu. Rüzgar ABD kamuoyunda bile tersine esmeye başladı. ABD emperyalizmi için “çöküşe gidişin taşlarını hızla döşemektedir” derken bize kulak asmayanlar; Afganistan ve Irak “sonun başlangıcı olarak değerlendirilmelidir” derken, emperyalist cıllanın büyüünden sıyrılmayarak bizleri gerçekçi bulmayanlar; reformizmin kucağında kulaç atmaya soyunanlar; silahlı mücadeleye yan çizmek için bahane arayanlar; takatı kalmadığı için teslimiyet teorisyenliğine öykünenler; “yeni koşullar/şartlar” edebiyatı yapanlar; örgüt sözcüğünü ağzından düşürmeyip örgütsüzlüğün konu mankenliğine soyunanlar; mücadeleye, savaş, direniş gibi kavramlara nostaljik bir tarzda yaklaşarak, anlam derinliğine vakıf olma adına evliyalık taslayanlar; küçümsedikçe küçülenler; alçaltmaya çalıştıkça alçalanlar; karalamaya çalıştıkça dibe vuranlar; umutsuzluğun, karamsarlığın, yılgınlığın canlı cenaze gibi gönüllü pazarlamacılarını yürütenler; tükenmişliğin ve kendine güvensizliğin tedavisi imkansız girdabında, halka, devrime ve partiye güvensizlik yaymanın misyonerliğini üstlenenler; Irak’taki ABD ve İngiliz askerlerine A-47 ile yönelen 13 yaşındaki kız çocuğundan ders alma şansını kaçırmışlarsa da, utanmayı öğrenmelidirler.

Dönmez Deri'de direniş

Patronların, işçi sınıfının örgütlülüğünün yetersiz oluşundan da faydalanarak emperyalist politikaları bir bir hayata geçirdiği-geçirmeye çalıştığı şu günlerde işçi sınıfının örgütlenme çalışmaları da devam ediyor. Bunlardan biri de İzmir'de bulunan yaklaşık 150-160 kişinin çalıştığı **Dönmez De-**

ri Fabrikası. Dönmez Deri'de yaklaşık 4 aydır Deri-İş Sendikası'nın örgütlenme faaliyeti sürüyor. Bundan rahatsızlık duyan patron, işçileri sendikasıyla ilişkilendirilerek daha rahat sömürceğinin bilinciyle sendikaya üye olan işçileri işten çıkarmaya başladı. Aynı zamanda İzmirspor'un Başkanı olan

Celal Dönmez, işçilerin sigorta ücretlerini asgari ücret üzerinden imzalamalarını istiyor, bunu reddedenleri de işten çıkarıyor. İşyerinde örgütlü işçiler olarak bunu reddeden işçiler de 20 Haziran 2003'ten itibaren işten çıkarılmaya başlanmış, ilk olarak 9 kişi ardından 1 Temmuz itibariyle de 90 işçi işten çıkartılmış.

Konuyla ilgili direnişçi işçilerin görüşünü aldık.

-Sizi tanıyabilir miyiz?

-Tufan Curoğlu: Makinacıyım. İşten çıkarılan ilk 9 kişiden biriyim.

-Direniş ne zamandır devam ediyor, ne için direniştesiniz?

-Bugün (8 Temmuz 2003) direnişin 19. günü, yani ilk 9 kişinin çıkarıldığı günden beri direniş var. Biz sendikalı çalışmak istiyoruz.

-Patron sizi ne gerekçeyle işten çıkardı?

-Sigortaları asgari ücret üzerinden imzaladığımız için işten çıkartıldık. Patron iş akdini tek taraflı fesh edebi-

liyor. İş olmadığını, kazançsız olduğunu söylüyor. Halbuki biz burjuva basından 30 milyon dolarlık iş aldığımızı okuduk.

-İşten çıkarılmalar başladıktan sonra sendika ile ilgili düşüncelerinizde ne gibi değişiklikler oldu?

-Biz sendikalı çalışmak istiyoruz. Gerçek ücretimiz bordromuza ve sigortamıza yansıtılmıyor. Patronun amacı sendikayı feshetmek ama biz ısrarcıyız.

-Şu anda direniş ne aşamada?

-Süleyman Bozkurt (Makinacı): Bugün (8 Temmuz 2003) patronla görüşüldü. Şimdi sendikacılar işçilere bilgilendirme yapıyor, görüş alışverişi yapıyor.

-Bu işyerinde daha önce sendikal faaliyet olmuş muydu?

-Hayır, ama yılbaşında ilk çıkartılan 9 arkadaştan 7'si benzer gerekçelerle işten çıkartılmıştı. Bizim ısrarcılığımız sonucu patron geri adım atmış, işçiler işine dönmüştü. (İzmir)

Emekçinin Gündemi

Genç İşçi ve Emekçilerin Örgütlenmesine Ağırlık Verelim...

Bu köşede yayımlanan yazıların büyük bir çoğunluğunda sürekli olarak işçi sınıfı içinde örgütlenmek gereği üzerinde durulmakta, sınıfın örgütlenmesi için tüm gücümüzle çalışmamızın önemine değinilmektedir. Şunu iyi bilmeliyiz ki, işçi sınıfı içinde çalışma yürütmemize ve bu çalışmayı önemsememize rağmen, hala olmamız gereken seviyenin çok gerilerinde bulunmaktayız. Bu alanda sürekli cepten yemekyiz. Yeni kuşak emekçiler arasında hemen hemen yok denecek durumdayız. Bugün saflarımızdaki ve etki alanımızdaki işçi ve emekçi ilişkileri '70'li, 80'li yıllarda yürütülen çalışmaların etkisi ile saflara katılmış işçi ve emekçiler oluşturmaktadır. Oysa çok sayıda genç işçi ve emekçi üretim alanlarında çalışmaya başlamış bulunmaktadır. Hem de her türlü sosyal güvenceden yoksun, düşük ücretle, ağır çalışma koşulları, uzun çalışma saatleri, örgütsüz ve sendikasız ve hatta sigortasız bir durumda çalışmaktadırlar. Zaten geçtiğimiz yıllarda yaşanan krizlerle birlikte yaşlı işçilerin büyük bölümü çeşitli nedenlerden dolayı fabrikalardan dışarı atılmış, yerlerine genç işçiler doldurulmuştur. Tüm işkollarında çalışanların önemli bir bölümü genç işçilerden oluşmaktadır. Yaşlı işçiler daha çok kamu işyerlerinde çalışmaktadır. Özel sektör ise sürekli bir gençleştirme operasyonları yürütmekte, kıdem süreleri çok kısa tutulmaktadır. **Özel sektörün ağırlıklı olduğu işkollarında sendikal örgütlülükte zaafa uğratılmış, sendikalar ya tasfiye edilmiş ya da etkisiz hale getirilerek bu alanlarda tam bir örgüt-**

süzlük hakim hale getirilmiştir. Bunun içindir ki bizlere çok büyük işler düşmektedir. Hem siyasal hem sendikal örgütlenme açısından bu alanlar, bakir topraklar durumundadır. En azından bizim için böyledir.

Birçoğumuz, işkolları diye saymaya başladığımızda, üçü-beşi geçmeyen işkolu sıralayabiliyoruz. Oysa devlet işkollarını 28'e ayırmış ve bir de buna ek olarak kamu emekçileri ve onların çalıştığı işkolları mevcut. Bu duruma bakıldığında ne kadar dar bir alanda sıkışıp kaldığımızı açık bir şekilde görürüz. Çalışmalarımızı bu sıkışık dar alandan kurtarmalıyız. Gıda da, tekstilde, petrol kimya ve lastikde, maden ve metalurjide, taşımacılık, konaklama ve eğlence işkollarında milyonlarca işçi ve emekçi istihdam edilmektedir. Bunların büyük bir bölümü çok ağır koşullarda, düşük ücretlerle, uzun sürelerle çalışmaktadırlar. Sömürü bu işkollarında daha katmerlidir. Birçokları ya asgari ücretle ya da asgari ücretin biraz üzerinde bir maaşla çalışmaktadır. Kimi bölgelerde asgari ücret bile uygulanmamakta ve bunun çok daha altında bir ücretle insanlar 10-12 saat boyunca çalıştırılmaktadır. Bu işkollarında ücretlerin düşüklüğünün yanısıra sosyal haklar da bulunmamaktadır. Devrimci mücadeleye yatkın bir potansiyel mevcuttur. Bu potansiyel yozlaştırılmakta ve lümpen kültürün etkisi altına alınmaktadır. Daha da vahimi milliyetçi, kafatasçı faşistlerin ve Kemalist faşistlerin etki alanına çekilmekte, faşizmin kitle temeli haline getirilmektedir. **Bu güçleri, özellikle tekstil alanındaki genç emekçi**

kuşağı örgütlemek için daha yoğun bir çaba içine girmeliyiz. İşyerlerinden ulaşamamak bile, diğer işkollarında çalışanlar aracılığıyla ve/veya mahallelerden bu işkolu çalışanları ile bağlar kurulmalıdır. (Ayrıca işsizlerle ilgili bir çalışmamız da olmalıdır. Düzene en fazla kafa tutan bu kesimdir, çünkü düzenin en kıyasında yaşamakta ve düzenden en az payı bu kesim almaktadır. Konuya ilişkin perspektifi önümüzdeki sayılarda ortaya koymaya çalışacağız.) Faaliyetlerimize, gençlik dahil edilmeli. Bu gençlere sorumluluk vermeli ve gelişmelerine yardımcı olmalıyız.

Diğer işkollarında da önce tabandan başlayarak işyeri örgütlülükleri yaratmalı ve oradan da sendikalarda etki sağlamalıyız. Cepten yemeye, mevcudu tüketmeye son vermeliyiz. Yeni yeni ilişkiler yaratmalıyız. En çok da **genç işçiler arasındaki çalışmalara ağırlık vermeliyiz. Genç işçiler üzerinde oluşturacağımız örgütlülükler daha hareketli ve militan bir çalışmayı da beraberinde getirecektir**

Bugünkü hantallığımız çevremizde örgütlü olarak tuttuğumuz gücün alışkanlıklarından, yaşama biçimlerinden ve mücadeleye olan hesaplı yaklaşımlarından kaynaklanmaktadır. Kimi alanlarda kimi kişiliklerin kendilerini koşullu bir şekilde sunmaları söz konusudur. Bu durum ise statükoculuğu, korumacılığı, hantallığı, uyuşukluğu, zaman öldürme babında bir çalışma tarzını beraberinde getirmektedir. Şunu çok iyi bilmeliyiz; **"Zamanı öldürmeye çalışmak ahmaklıktır, çünkü zaman eninde sonunda seni öldürecektir"** o halde bize düşen zamanı öldürmek değil, zamanı en iyi şekilde kullanmaktır. Zamandan en iyi şekilde yararlanmaktır. Verimli ve yararlı işler yapmaktır. Sınıf mücadelesinin gelişmesi ve güçlenmesi için en kısa anlardan bile yararlanmasını bilmek gerekir. Çünkü sınıf mücadelesi-

nin amacı toplumsal dönüşüm süresini kısaltmaktır. Yoksa tarihin tekerleğinin ileriye doğru gidişini bugüne kadar kimse durduramadığı gibi, bundan sonra da durdurmaya kimsenin gücü yetmeyecektir.

Biz biliyoruz ki, herhangi bir işe sarıldığımızda, işi sıkıya aldığımızda, adam gibi çalıştığımızda ciddi başarılar sağlıyoruz. Demek ki sorunun özü de, öznesi de biziz. Öncelikle kendimiz inanmalıyız, ondan sonrası kolaydır. Kitleler güven duyacakları bir önderlik istiyor. Bunu hissettiğinde saflarda saf tutmaktan kaçınmıyor. Geçtiğimiz kampanya dönemi bunun somut örnekleriyle doludur.

Sınıf mücadelesinin kesintiye uğramaksızın sürdürülmesi ve bulunulan her alanda örgütlenmeye ağırlık verilmesi görevi ile karşı karşıyayız. **Cepteki sermaye de, eğer üstüne konulmazsa bir gün eninde sonunda tükenecektir. Buna kimsenin hakkı yoktur.** Bu yaz döneminin kavurucu sıcakları bile sonbaharda gelecek olan egemen sınıf saldırılarından daha hafif kalacaktır. Çünkü egemenler ve onların sadık uşağı AKP Hükümeti bütün hazırlıklarını sonbaharda gerçekleştireceği özelleştirme saldırılarına göre yapmaktadır. Saldırıya karşı durmanın ve onu püskürtmenin yegane yolu, karşısında güçlü bir direniş cephesi oluşturmaktan geçer. Öyleyse hiç durmadan ajitasyonumuzu ve propagandamızı genç işçiler arasında yaygınlaştırmalı ve onların örgütlenmesine özel bir önem vermeliyiz.

Devrimci Demokratik Sendikal Birlik aktivistleri ve gönüllüleri önlerinde duran bu önemli görevin bilinciyle hareket etmeli ve üzerine düşen sorumluluğu tüm gücüyle ve sınıf sendikacılığı perspektifi ile yerine getirmek için yaz sıcaklığının rehabetine kapılmadan, hem de bir an önce harekete geçmelidir.

Tatil Yok .....Görev başına!

Fındık üreticisi yine perişan

Tarımın tasfiye edilmeye çalışılması Karadeniz'de geçimini fındıkla sağlayan fındık üreticilerini perişan etti. Üretim maliyetinin yüksek olması mevsimlik işçiye verilen ücretleri de artırdı. Gübre, ilaç, mazot giderlerinin de hergeçen gün arttığı bugünlerde üretici fındığı yine maliyetinin altında satmaya mecbur ediliyor.

Ordu Ziraat Odası Başkanı **Onur Şahin** yaptığı açıklamada "üretici fındığını yine maliyetin altında satacak" dedi.

Fiskobirlik'in hazine adına 2002 yılı fındığını ucuza satarak, yeni mahsul fındığın satış değerini düşüreceğini belirten Şahin, "Bu yıl fındık re-

koltesi az olduğu halde Fiskobirlik elinde bulunan 488 bin ton fındığı satışa çıkardı. Uyarılarımıza rağmen satış devam ediyor. Fiskobirlik'in bu davranışı fındığın önünü kesiyor. Üretici, fındığını yine maliyetin altında satacak. Hem ülke ihracattan az döviz girdisi sağlayacak hem de üretici perişan olacak. 2002 yılı fındığının satışı durdurulmalıdır" diyerek üreticilerden de bu duruma tepki göstermelerini istedi.

FINDIK İŞÇİLERİNİN ÜCRETİ BELİRLENDİ

Devlet tarafından uygulanan IMF politikalarıyla tarımın tasfiye edilme-ye devam edildiği süreçte Karadeniz Bölgesinde üreticinin geçim kaynağı olan fındıkta üretim maliyetinin yük-

sek olması, mevsimlik işçiye verilen ücrete de yansıyor.

Her geçen gün gübre, ilaç, mazot gibi üretim girdilerine yapılan zamlarla belini doğrultamayan üretici, fındık hasatında çalıştıracağı mevsimlik işçiye vereceği ücretten keserek yaptığı masrafı çıkarmaya çalışıyor.

Ordu Vali Yardımcısı **Salih Bıçak** başkanlığında ilçe Ziraat Odalarının katılımıyla yapılan toplantıda, 2003 yılı fındık hasatında çalışacak mevsimlik işçiye günlük ödenecek asgari ücretler belirlendi.

Toplantı sonucunda yapılan açıklamada, "fındık toplama işinde çalışacak işçilere yaş ve cinsiyet ayrımı yapılmaksızın yemek, bahçe sahibine ait olursa günlük net 8 milyon; yemek,

işçiye ait olunca günlük net 10 milyon 200 bin lira ödenecek" belirlenmesi yapıldı. İşçi lideri olan ve yörede "dayıbaşı" olarak bilinen kişiler ise günlük ücretlere ilaveten 500 bin lira alacaklar. Toplanan fındıkların taşınması işinde çalışacak çuvalcılara, yemek tarla sahibine ait olursa günlük 15 milyon; yemek, işçiye ait olursa günlük net 17 milyon lira ödenecek.

KÜRT İŞÇİLER BEKLENİYOR

Önceki yıllarda olduğu gibi bu yıl da Diyarbakır, Adıyaman, Batman, Mersin gibi illerden Kürt işçilerin gelmesi bekleniyor.

Ordu Ziraat Odası Başkanı **Onur Şahin**, işçi ihtiyacı olan fındık üreticilerinin Odaya müracaat ederek taleplerini bildirmesini istedi. (Samsun)

FINDIKTA OYNANAN OYUNLARA SON!

Yerel kaynaklardan edindiğimiz bilgilere göre, Türkiye Komünist Partisi/ Marksist Leninist Karadeniz Bölge Komutanlığı tarafından Karadeniz bölgesinde emeğinin karşılığını alamayan emekçi fındık üreticilerine yönelik bildiri dağıtımı yapıldı. Bildiriye; "Fındık üzerinde oyun üstüne oyun oynanmaktadır. IMF ve Dünya Bankası ile yerli uşaklar elinizde, avucunuzda ne var ne yok almak için her türlü kılığa giriyorlar. Babadan oğula kalan, tek tek ellerinizle diktiğiniz geçim kaynağınızı fındığınızı sökmenizi istiyorlar. Sizler fındığınızı kolay yetiştirmediniz. Ocak ocak diktiğiniz fındık bahçelerinizde ilaçlamasından, tırpanına, kirtisine kadar çok emekler verdiniz. Bugün ise binbir emekle yaptığımız fındık bahçelerinden fındığınızı sökürerek başka ürünler yetiştirmenizi öneriyorlar. Sizlere alınterinizi karşılığını vermeyen devletin başka ürünler ekin demesi akıl kârı mıdır? Başka ürünler de ekilse dahi emeğinizin karşılığını verirler mi? Kesinlikle hayır!" Denilerek başlanırken; devamla "Önemli bir sanayi bitkisi olarak da dünyada birinci sırada olan fındığımızdan neden vazgeçelim? Türkiye ekonomisine büyük bir katkısı olan ve dünya fındık üretiminin %72'sini karşılayan siz fındık üreticilerinin aç bırakılması insafa sığar mı? Yaklaşık 100 tane yabancı devlete ihraç edilen fındığımızın kaymağını emperyalistler ve yerli uşakları yemektir. Sizlerin, alınteri ile üretilen fındık yok paha-

sına, haksızca yabancı devletlerin eline geçmektedir. Oralarda işlenen fındık, tekrar ülkemize gönderilerek yüksek fiyatlarla satılmaktadır. Dünyanın en kaliteli fındığını sizler üretirken, İtalya, Almanya gibi sömürücü devletler fındık ihracatında ikinci ve üçüncü sıradadırlar. Sıralamadaki yerleri siz yoksulların alınterinin gaspı sonucudur. Bugün fındık fiyatları dahi Almanya'daki Hamburg Ürün Borsası'nda belirlenmektedir. Her şeyimizi emperyalistler belirliyor. Sizleri ürettiğiniz ürün hakkında söz sahibi yaptırmıyorlar. Fındık fiyatı ne olsun diye size sormuyorlar" denildi.

Bildiri tok açın halinden anlar mı? Sorusuyla devam ederken; "Emperyalistler ve yerli uşakları 'köylüler ne yer ne içer?' diye hiç düşünmezler. Kendileri zevk-û sefa içinde yaşarlarken, sizlere aşağılayıcı gözle bakıyorlar. Sizlerin emeğiyle kurulan FİSKOBİRLİK'in haline bakın. FİSKOBİRLİK tamamen sizlerin aleyhine çalışan bir birlik haline getirilmiştir. Şu anda Dünya Bankası'nın talimatıyla FİSKOBİRLİK'te çalışan 300 işçinin işine son verilme kararı alındı. Özelleştirilmesi ile de artık emperyalist şirketlerin eline tamamen geçecektir. Bununla beraber fındığınızı satarken leş kargaları tefeci-tüccarlar iyice etrafınızı saracaktır. Sizler çalışırken sizlerin sırtından, oturdukları yerden bu leş kargaları hak-

sızca kazanç sağlıyorlar. Olta Gıda, Poyraz-Karlıbel Fındık Entegre Sanayi ve Ticaret AŞ, Gürsoy AŞ, Özenyurt Fındık LTD, Atıklar LTD, Durak AŞ. ve benzeri fındık şirketleri, sizlerin ürünlerinizi yok pahasına alarak emperyalist şirketlere, işyeri temsilciliği yapan işbirlikçileridir. Bunlar sizlerin dostu değil, düşmanıdır. Direkt emperyalistlere hizmet eden büyük tüccarlar ve sömürücülerdir" tespitleri yapıldı.

Bildiride; "bugün ülkemizde fındık üretimi yapan ve ondan etkilenen 8 milyon insanımız vardır. Fındık'ta oynanan oyunlardan bu kadar insanımız etkilenmektedir. İlaça, gübreye, mazota zam üzerine zam yapılırken, fındık fiyatının maliyetin altında tutulması, üreticinin fındığını satamaz hale getirilmesi 8 milyon kişinin daha aç kalması demektir. AKP, fındık taban fiyatı 2 milyon olacak dedi. Ancak diğer hükümetler gibi sözünde durmadı. Şimdi sizlerin gelececek öfkenizi dindirmenin bir yolu olarak hükümet 'Fındık Kararnamesi' çıkarttı. Karar gereğince fındık üreticilerine 500 dekara kadar olan araziler için dekar başına 25 milyon lira ödeme yapılması kararlarlaştırılmıştır. Ordu ve Giresun illerinde dekar başına ortalama 100-120 kilo fındık üretildiği varsayıldığında bir kiloya verilen destek 200 bin liradır. Açıklanan ta-

ban fiyatına bu eklenildiğinde fındık fiyatı 1.815.000 olmaktadır. Bu sonuçla dahi hükümetin bir yalan vada daha ortaya çıkmış durumdadır" denilerek, fındıktaki taban fiyat oyununa dikkat çekilirken; emekçi fındık üreticilerine çağrı yapıldı. Çağrıda "Bu seneki fındık sezonunda da sizler için değişen pek bir şey olmayacaktır. Yine fındığınızı bedavaya alınacaktır. Sizler sustukça kan emiciler, leş kargaları başınızdan hiç eksik olmayacaktır. Bunun için susmayalım. Fatsa'da, Ordu'da yapılan fındık mitinglerini yaygınlaştıralım. Hakkımızı arayalım, alanlara inelim. Bunun için susmayalım. Unutmayın haklarımızı kendi öz örgütlülüklerimizi kurarak ve mücadele ederek beraber alacağız. Bu devlet size hiçbir zaman haklarımızı vermez. Haklarımız hep mücadele ede ede alınmıştır. Pancar üreticileri, çay, tütün üreticilerine yapılanlar sizlere yapılanlarla aynıdır" denilerek; "tarımda oynanan oyunlara sessiz kalmayalım. Örgütlenelim, mücadele edelim. Kurtuluş Demokratik Halk Devrimi'ndedir" yaklaşımına yer verildi. Bildiri "Fındıkta Oynanan Oyunlara Son! Tarımın Emperyalistlere Peşkeş Çekilmesinin Karşısında Dur! Yaşasın Partimiz TKP/ML!" sloganlarıyla sona erdirildi.

Mevsimlik ırgatların bitmeyen çilesi

Ürüne konulan kotalar, gübreye, mazota vs. hergün getirilen zam köylünün üretim yapmasının önüne örülen kalın duvarların çitasını her geçen yıl daha bir yükseltiyor. Üreticinin yaşadığı sorunlar bununla da bitmiyor. Tek geçim kaynağı binbir çileyle ektiği toprağından kaldırdığı ürünü olan köylünün karşısına bir de pazar sorunu çıkınca köylü artık üretmez hale geliyor/getiriliyor. Bir de üretim yapacak toprağı olmayan köylüler var, daha katmerli sorunlar yaşayan. Bunlar yaşamak zorunda bırakıldıkları yoksulluk nedeniyle, gazetemizde sıkça yer verdiğimiz mevsimlik ırgatlar.

Tokat ve ilçelerinde yaşayanlar yakından tanır, kavurucu sıcakta ter içinde yaşamlarını unutturcasına çile dolduran, her sabahın altısında ve akşamın yedi-

sinde evlerini geçindirmek için tıka basa dolu römorklarla o tarladan bu tarlaya koşturan, çoğu kadınlardan oluşan tarım emekçilerini. **Çilekeş ırgatların tek sevinçleridir, bölgenin verimliliğiyle çapalanacak ürünlerin çeşitliliği.** Yazın ilk olarak çalıştıkları çapa işi, pancar tarlaları sonraysa nohut yolunu, derken domates bağlama vs.

Yaşamı çapaya örülenlerden birisi de **Filiz Özveren.** Ailesi, çocuklarını okutmak için yıllar önce göçetmiş Turhal'a. Yoksul olduklarından kaynaklı liseyi zor bitirmiş Filiz. Şimdilerde yılın altı ayı çapaya giderek yaşamını sürdürmeye çalışanlardan sadece birisi.

-Bize kendinizi kısaca tanıtır mısınız?

-Filiz Özveren: Yağlılan köyünden okumak için dört yıl önce Turhal'a göçettik. Geçinemeyince okulu da bıraktık. Ben

liseyi bitirdim. Kardeşlerim benim kadar da okuyamadı. Şu an 4 kız kardeş yılın altı ayı çapaya gidiyoruz. İki de abim var, onlar da şehir dışında çalışıyor. Ancak ayakta durabiliyoruz.

-İşinizi ve çalışma koşullarınızı anlatır mısınız?

-Çapa işi başlamadan önce burada belediyelerde çavuşlar ve iş sahipleri toplanıyor. Ziraat Odası Başkanı yevmiye belirliyor. Bu yıl 6 milyon belirlendi. Sonra her çavuş 40-50 kadar işçi topluyor sürekli çalışabilecek. Her sabah mahalle mahalle motorla ya da kamyonla dolanıp işçileri topluyor. Biz genelde Tokat'ın kaza ve köylerine gidiyoruz. Sabah saat 07:30'da tarlada oluyoruz. Akşam saat 18:00'e kadar sadece iki mola veriyoruz. Sabah kahvaltılık yarım saat, öğlen yemeği ise 1 saat. Bu molaların dışında oturamıyoruz. Mesela bugün akşama kadar nohut yolduk. Çapada en zor iş nohut diyebilirim. Nohut tuzlu olduğu için daha öğlen olmadan ellerimizin içi su topluyor. Ondan sonra yolmak daha da zorlaşıyor. Bir de sürekli eğik durduğumuz için akşam olduğunda hiç halimiz kalmıyor. Eve gittiğimizde kimi zaman yemek bile yemeden yatıyoruz. Yılın 6 ayı çapa yapıyoruz. Önce pancar çapası, sonra nohut yolunu, domates, fasulye sırkaları vs. en son Ekim ayında pancar sökümü oluyor.

-Kazandığınız geçinmenize yetiyor mu?

-Ben emeğimizin karşılığını aldığımızı düşünmüyorum. Tarla sahibine "verdiğiniz para yetmiyor" dediğimde o da kazanmadığını söylüyor. Doğru da olabilir. Şimdi düşünüyorum da aralarında mutlaka kazanamayan da var. Bu durumda en üstteki-

ler sömürücü kazanıyor. Ama bir yandan da düşünüyorum kazanamazsa yapmaz bu işi. Dönüp baktığımda bütün tarla sahiplerinin arabası, motoru, evi, tarlası var. Bir de kazanamıyor. Bizim aldığımız 6 milyon parayı çok görürken, kendileri zevk için altlarındaki arabalara milyarlarca benzin dolduruyor. Biz 4 kardeş iki aydır çalışıyoruz. Hesaplarda bize çıkarılan 1 milyar ama ortada hiçbir şey yok. Paralarımızı tarla sahipleri, çavuşa veriyor. Biriktirdin mi toplu alamıyorsun. Çavuş parça parça veriyor. Çavuşlar tarla sahibinden parayı toplu alıyorlar aslında. Ama götürüp bankaya yatırıyorlar. Faizini alıp işçiye ödüyorlar. Benim tanıdığım bütün çavuşların durumu çok iyi. Çavuş bizim aldığımız yevmiyenin iki katını alıyor. Bir de işçi başından aldığı bir milyonları hesapladın mı günlük 70 milyonun altına düşmüyor. Böylece kim kazanıyor ortada zaten. Tabi ki bizim aldığımız 6 milyon yetmiyor. Biz dört kişi çalışıyoruz da zor geçiniyoruz ya bir evden bir çalışan ne yapsın, yine halimize şükrediyoruz.

-Çapa işi bittikten sonra ne yapıyorsunuz?

-Çapa'da kazandığımızı evde yiyerek geçiniyoruz. Kışın yapabileceğimiz bir iş yok. Biliyorsunuzdur Turhal ufak bir yer. Buralarda dedikodu çok olur. Kızlar her yerde çalışmıyor. Neden dedin mi adın kötüye çıkıyor. Ben kendimi örnek veriyim. TEKEL'de işe girecektim. Beni korkuttular başına bir iş gelir, sen gidemezsin, genç kızsın. Yanında büyük biri olmadan birşey yapamıyorsun. Biz böyle yetişiyoruz. (Tokat/Turhal)

Hazine ve Orman arazilerinin talanı yasalaştı

SİT alanlarını "Hazineye ait taşınmazların kısa sürede ekonomiye kazandırılması" adı altında yağmaya açmaya çalışan hükümet, "Serbest bölge, teknoloji geliştirme bölgeleri" ile uluslararası sermayeye ayrıcalıklı alanlar yaratmayı hedefliyor.

IMF politikalarını eksiksiz uygulayan AKP hükümeti, hazine ve tarım arazileri ile ormanların yağmasını sağlayacak olan tasarımı yasalaştırdı.

2 Temmuz'da mecliste görüşülmeye başlanan ancak yoğun tepkiler üzerine SİT alanlarının da içinde bulunduğu 5. maddeyi geri çeken AKP hükümeti, bu tasarıları da yasalaştırmada gecikmeyecektir. SİT alanlarını "Hazineye ait taşınmazların kısa sürede ekonomiye kazandırılması" adı altında yağmaya açmaya çalışan hükümet, "Serbest bölge, teknoloji geliştirme bölgeleri" ile uluslararası sermayeye ayrıcalıklı alanlar yaratmayı hedefliyor. Gecekondu evlerini yıkararak arazilerini tekellere satacak olan

hükümetin bu uygulamaları ile gecekondu halkının sempatisini kazanamayacağı ise bir gerçek.

Tarım arazilerinin satışının önündeki engelleri de kaldıran yasa, devlete ait baraj, dalyan, göl, havuz, nehir, deniz gibi yerleri kiraya verebilecek. Yasa aynı zamanda hazine arazileri üzerine kurulan işletmelerin süren davalarını da "turizm yatırımı" adı altında hasıraltı edecek. Tasarımın yasalaşması ile ilgili olarak bir açıklama yapan TMMOB Başkanı **Kaya Güvenç**, af ile işgalciler, yağmacılar ve kayıtdışı sektörün ödüllendirildiğini ve kentsel dokunun tahrip edileceğini, bunun sonucunda deprem ve afetlerde can kaybının çok olacağını söyledi. (Ankara)

✓ **Yasa, tarım arazilerinin satışının önündeki engelleri ortadan kaldırıyor. Yani devlete ait bu araziler istenildiği gibi kiraya verilebilecek.**

Ziraat Odası'ndan üreticilere kolaylık

Edremit Ziraat Odası, vadeli tarım ilacı satışlarına başladı. Oda Başkanı **Cevdet Ercan**, Odaya kayıtlı olan köylülere, **50 milyon liradan yüksek fiyatlı ilaçlarda 3-6 ay arası vade uyguladıklarını** belirterek "Kendi inisiyatifimiz ve imkanları-

mız doğrultusunda vade yapıyoruz. Amacımız, ekonomik sıkıntı içindeki çiftçilerimize devletten görmedikleri ilgi ve desteği sağlamak" dedi.

Ercan, vadeli satış uygulamasının yılın belli aylarında gerçekleştirileceğini belirtti. (H. Merkezi)

Buğday üreticisinin yüzü gülmüyor

Ülke tarımı IMF ve DB'nin dayattığı imha politikalarıyla yok olma aşamasına getirilirken, bu durumdan en çok etkilenenler yoksul köylüler oluyor. Tarımı destekleme sübvansiyonlarının kaldırılması, mazota, gübreye periyodik zamların uygulanması köylüyü üretmez hale getirirken, bu zor şartlarda üretim yapabilen köylülerin ürünleri ise ya verilen düşük taban fiyatları nedeni ile çoğu zaman tarlada bekliyor ya da Tokat'ın Turhal ilçesinde olduğu gibi kötü iklim koşullarının hışmına uğruyor. Tokat'ın coğrafi yapısından kaynaklı tek geçim kaynağı tarım ve hayvancılık olan bölge halkı genel olarak pancar ve buğday ekimiyle geçiniyor. Bunlardan biri de **Bektaş Çoban.**

Bektaş Çoban Turhal'da tarlasına ektiği buğdayla altı çocuğuna bakmaya çalışıyor. "Çoğu zaman kışı zor geçiriyoruz bacağım. Üç çocuk okula gidiyor. Bir sürü masraf, geçim zor. Biz ektiğimizi satmıyoruz. Bulgurumuzu, unumuzu çıkarmaya çalışıyoruz. Bazen pazar yerinde takas yapıp pirinç, nohut alıyoruz. Zaten satacak kadar da çıkmıyor. Ben bir de mezbanede çalışıyorum. Ama yine de çoğu kez şu tarlayı borç ile ekiyorum. Genelde ektiğim ekinden tohumunu çıkartıyordum ama bu sene bahar kurak geçti, tarladan birşey alamadık. Tohumluk bile çıkmadı. Yüzümüzü güldüren tek şey saman oldu" diyerek Turhal'da buğday ekimi yapan yüzlerce üreticinin sesi oluyor.

(Tokat/Turhal)

Kürt sorununun “çözümü” tartışıldı

✓ Kürt Sorununun Çözümü Konferansı'nda ulusal hareketin yarattığı değerlere ve ödenen bedellere hiç yer verilmedi.

6-7 Temmuz tarihlerinde Ankara Dedeman Otel'de düzenlenen “Türkiye’de Demokratikleşme ve Kürt Sorununun Çözümü Konferansı”na siyasi parti ve DKÖ temsilcileri ile çok sayıda aydın ve akademisyen katıldı. 2 oturum şeklinde gerçekleşen Konferans, KESK Genel Başkanı **Sami Evren**’in açılış konuşması ile başladı. Evren; Türkiye’nin artık demokratikleşmesi gerektiğini vurgulayarak,

Kürt sorununun demokratik yollardan çözülebileceğini söyledi.

Birinci oturumda “Türkiye Çok Kültürlülüğün Sorunları” başlığı altında Kürt kültürü üzerinde duruldu.

“Ortadoğu’da Yeni Süreç ve Kürt Sorunu” başlıklı ikinci oturumda sunumu **Tarık Ziya Ekinci** yaparken, **Mehmet Bekaroğlu** ve **Barış Anneleri İnisyatifi** adına **Asiye Turhalcı** söz aldı.

3. oturumda ise “Kürt Sorununun Ekonomik, Sosyal ve Sınıfsal Dinamikleri” tartışıldı.

Konferans’ın ikinci gününde ise “Kürt Sorununun Demokratik Çözümü” başlığı altında **DEHAP**, **SDP**, **EMEP**, **SHP** ve **Özgür Parti** birer sunum yaptılar.

DEHAP Genel Başkanı **Tuncer Bakırhan**, Kürt sorununu **PKK/KADEK**’le sınırlı gören anlayışların çözüme katkı

sunmayacağını belirterek, Toplum Yeniden Kazandırma Yasa Tasarısı’nın geri çekilmesini istedi. Konferans’a çağrılan **İşçi Partisi**, **AKP** ve **CHP** temsilcilerinin bulunmadığı Konferans sonunda, **KADEK**’in silahları bırakarak siyasallaşması düşüncesi hakim olurken, 2 gün boyunca ulusal hareketin yarattığı değerlere ve ödediği bedellere yer verilmemesi dikkat çekti.

(Ankara)

TOKAT-YÖRE FM’İN MALZEMESİ YİNE İTİRAFÇILAR

Tokat ve çevre illerinde yayın yapan ve bizzat jandarma tarafından kurulan Yöre FM adlı radyonun icraatları bölge tarafından biliniyor ve tepkiyle karşılanıyor. Bugüne kadar halkı psikolojik olarak etkileme amacını güden Yöre FM, bölgeden gerillaya katılan gençlerin ailelerine baskılar yaparak, yayınlarında konuşturarak gerillayı halktan koparmanın malzemesi yapmaya çalışıyor. Ancak başarı sağlayamıyor.

Yöre FM’in son malzemesi **26 Haziran 2003** tarihinde Tokat-Almus arasında **MKP HKO** gerillalarının jandarmanın attığı pusuya düşmesi sonucu çıkan çatışmada yaralı olarak teslim olan **Kamil Turanlıoğlu**. Turanlıoğlu çürümüşlüğü sınır tanımaz gerçekliğini bir kez daha gün yüzüne çıkarıyor. 1972 doğumlu Turanlıoğlu sabah, öğlen, akşam saatlerinde Yöre FM’de “Devletin büyüklüğünden, şefkatli kollarından dağların, silahın çözüm olmadığından, pişmanlıktan” vs. dem vururken aileleri çocuklarına sahip olmaya çağırıyor.

Yöre FM bundan sonra daha neleri malzeme yapacak göreceğiz. Ancak çaresizliğin ürünü olan bu çırpınışların, gönlü gerilladan, devrimden yana olanları etkileyemeyeceği muhakkaktır. Kapısını gerillaya açan, onları sohbetlerine ortak eden Tokat halkı, bugüne kadar gerilla tarafından saçının bir teline zarar gelmediğini, tüm vahşete, baskıya devletin askeri-polisi tarafından maruz kaldığını ayırtecek durumdadır.

(Tokat/Turhal)

HAMİLE KADINA DAYAK

Hakkari’nin Şemdinli ilçesine bağlı Boğazköy’de 7 aylık hamile olan **Misrihan Aras** adlı kadın, Astsubay **Baki Karadağ** tarafından dövüldü. Aldığı darbeler sonucu kanama geçiren Aras, 7 aylık çocuğunu düşürdü. Şemdinli Cumhuriyet Başsavcılığı’na suç duyurusunda bulunan Aras, Astsubayın cezalandırılmasını istedi.

30 Mayıs 2003 tarihinde Irak sınırında bulunan Boğazköy’e baskın düzenleyen askerler, köyde “kaçak” inek bulunduğu gerekçesiyle köyde bulunan bazı inekleri almak istediler. Köyün kadınları duruma karşı çıkıp, hayvanların kendilerine ait olduklarını söyleyince kadınlarla askerler arasında arbede yaşandı. Askerlerin kadınlara saldırdığı sırada Astsubay **Baki Karadağ**, **Misrihan Aras**’ı tekmeleyerek dövmeye başladı. Aldığı darbeler sonrası kanama geçiren Aras, Yüksekova Devlet Hastanesi’ne kaldırıldı. Aras yaşadıklarını şöyle anlattı: “Önce çocuğumu kaybettiğimi kimseye söylemedim. Bunun için de ailem ‘önemli değil şikayetçi olmayalım’ dediler. Ancak daha sonra bu konuyu açmak zorunda kaldım. Çünkü büyük acılar çekmiştim. Bana ve çocuğuma haksızlık yapıldığı için susmak istemedim. Savcılığa bir dilekçe ile başvurdum. Bana tekme atan Astsubay **Baki Karadağ** hakkında davacı olduğumu söyledim” dedi.

(Mersin)

Kaypakkaya korkusu sürüyor

✓ Yayıncısı ve basıldığı yer belli olan ve hakkında hiç bir devlet kurumunun yasaklama kararı olmayan afişleri asanlara **TKP/ML TİKKO** isimli örgüte yardım ettikleri iddiasıyla dava açılması devletin Kaypakkaya’ya olan korkusunu gözler önüne sermektedir.

Yayınevimiz tarafından komünist önder **İbrahim Kaypakkaya**’nın katledilişinin 30. yılında O’nu anmak amacıyla çıkarılan “**İbrahim Kaypakkaya Ölümsüzdür**” ve “**Katledilişinin 30. yılında Onu Anıyoruz**” yazan **PARTİZAN** imzalı ve toplatması olmayan afişleri, 15 Mayıs 2003 tarihinde astıkları sırada keyfi bir şekilde gözaltına alınan çalışan ve okurlarımız hakkında İstanbul 1 Nolu Devlet Güvenlik Mahkemesi tarafından **TKP/ML TİKKO** isimli örgüte yardım ettikleri iddiasıyla **TCK**’nin 169. maddesinden dava açıldı. Yayıncısı ve basıldığı yer belli olan ve hakkında hiç bir devlet kurumunun yasaklama kararı olmayan afiş-

leri asanlara **TKP/ML TİKKO** isimli örgüte yardım ettikleri iddiasıyla dava açılması, devletin Kaypakkaya’ya olan korkusunu gözler önüne sermektedir. Öyle ki **DGM** Savcısı tarafından hazırlanan iddianamede “suçun”, “**DGM**’lik işlerden sayılmayan bir kabahat fiili olarak düşünülebilir ise de, pankart içeriğinin yasadışı örgütü ve liderini övücü sözlerle doldurulduğundan” denilerek aslında “suçun” **DGM** kapsamı dışında olduğu dile getirilmektedir. Ancak konu **İbrahim Kaypakkaya** olunca devlet, tüm gücüyle O’nun düşüncelerini savunan kişi ve kurumlara saldırılmaktadır.

(H. Merkezi)

İşkence Irak’a göç ettirdi

2 Temmuz günü Şırnak’ın Uludere ilçesine bağlı Aşore (Ortaköy) sakinlerinden **Kervan Berk** adlı köylünün askerler tarafından gözaltına alınarak işkence görmesi ve 5 Temmuz günü başka 3 köylünün gözaltına alınması köylüleri isyan ettirdi. “Bu ülkede yaşamak istemiyoruz. Irak’ta ABD’nin boyunduruğu altında yaşıyoruz daha iyi” diyen köylüler Irak sınırları içine geçti. Sınırı yaklaşık 500 metre geçen köylüler, Uludere’den gelen 4. Taktik Alay Komutanlığı’na bağlı jandarmalar ve sınır güvenliğini

✓ Şırnak’ta askerler tarafında gözaltına alınarak işkence gören köylüler “Bu ülkede yaşamak istemiyoruz” diyerek Irak’a gitmeyi tercih ediyorlar.

sağlayan askerlerin engellemesiyle karşılaştı. Askerler tarafından daha fazla ilerlemeleri engellenen köylülerin, Serexanokey Deresi kenarında oturdukları ve dönmek istemedikleri bildirildi.

Köyde sürekli işkenceye maruz

kaldığını söyleyen **Kervan Berk** şunları anlattı; “Askerler bana bazı kişileri sordular. Bahsettikleri kişileri görmediğimi ve kim olduklarını bilmediğimi söyledim. Bunun üzerine bana hakaret ederek dövmeye başladılar. Beni soyup dipçikler ve taşlarla döv-

düler. Beni dövenlerden biri **Ortaköy Karakol Komutanı Üsteğmen Mutlu Zorlu** ile soyadını bilmediğim **Adnan Astsubay**’dı. Mutlu Üsteğmen, silahının namlusuyla kafama vurdu ve kafamı kırdı.

Adnan Astsubay ise boynumu ve sırtımı tekmeliyordu. Dayak faslı yaklaşık 20 dakika sürdü. Başıma tabanca dayayıp, isim vermezsem beni öldüreceğini söylediler. Bağırmağım sonucu köylüler de bulunduğumuz yere geldi. Köylüler geldikten sonra beni dövmekten vazgeçtiler. (Mersin)

Bingöl'de hak ihlalleri sürüyor

X KADEK gerillalarının şehit düştüğü çatışmaların yaşandığı Bingöl'de devlet T. Kürdistanı'nda haksız savaşın yöntemlerini yeniden uygulamaya koymuş durumda. Bir dönem yaygın olarak kullanılan korucu, itirafçı ve Jitem üyelerinin gerilla kılığında köylere girerek, ailelerden zorla yiyecek ve erzak alması, köy baskınlarında tehdit, gözaltı, işkencelerden geçirme yöntemi bugünlerde Bingöl'de yeniden uygulanıyor.

Devletin son dönem gerek Karadeniz'de gerekse de T. Kürdistanı'nda yoğunlaştırdığı hak ihlalleri artarak devam ediyor. Adını 1 Mayıs depremi sonrası yaşananlarla sık sık duymaya başladığımız Bingöl'de, devletin özel uygulamalarıyla birlikte yoğunlaştırdığı hak ihlallerine hergün bir yenisi ekleniyor. Gerillaya yönelik sürdürülen askeri operasyonların yanısıra halka yönelik uygulanan baskı ve devlet terörü de yoğunlaşarak devam ediyor.

"Burası Bingöl

Cumhuriyeti

anlayış

ve pratiğinin

uygulandığı

il-

de devlet,

geçmiş dönemden

süregelen politikaların

uygulamaya devam ediyor.

KADEK gerillalarının

şehit düştüğü

çatışmaların yaşandığı

Bingöl'de devlet T. Kürdistanı'nda

haksız savaşın yöntemlerini

yeniden uygulamaya koymuş

durumda. Bir dönem yaygın

olarak kullanılan korucu,

itirafçı ve Jitem üyelerinin

gerilla kılığında köylere

girerek, ailelerden zorla

yiyecek ve erzak alması,

köy baskınlarında tehdit,

gözaltı, işkencelerden geçirme

yöntemi bugünlerde Bingöl'de

yeniden uygulanıyor.

Daha önce de Bingöl Merkez'e

bağlı Yamaç köyü ve oraya

bağlı mezralarına KADEK

gerillaları kılığında

girerek köylülere tehdit

ederek, köyden ayrılmışlardır.

Köylülerden zorla yiyecek ve erzak

alındığı da köylülerin

anlatımları arasında. Bu

tarzda baskıların artması

ile birlikte köylüler, İHD

Bingöl Şubesi'ne başvuruda

bulundu. Köylüler yaptıkları

açıklamada can güvenlikleri

olmadığı gerekçesiyle

Jandarma Karakolu'na

başvurduklarını, ancak

başvurunun yanıtının

Köylüler son dönemde baskıların artmasının ardından can güvenlikleri olmadığı gerekçesiyle Jandarma Karakolu'na başvurudular. Ancak diğer başvurularda olduğu gibi jandarmanın ilgisizliğiyle karşılaştılar.

Bu yaşananların yanısıra İHD Bingöl Şubesi tarafından yapılan araştırma ve açıklamalara göre son altı ay içerisinde Bingöl'de 637 hak ihlali yaşanmış. İHD Bingöl Şube Başkanı Rıdvan Kızgın konuya ilişkin yaptığı açıklamada "Bingöl'de bir süredir halk üzerinde çeşitli baskıların yapıldığını biliyoruz. Daha önce bir muhtar evinden kaçırılarak öldürüldü. Ayrıca yine bir çoban kimliği belirsiz kişiler tarafından kaçırıldı ve kırsal bir alanda ölü olarak bulundu" dedi. Ayrıca yine İHD tarafından yapılan açıklamada 2001 yılının aynı dönemlerinde 280, 2002 yılında 491 ve 2003 yılının ise 6 aylık döneminde 637 hak ihlalinin yaşandığına ve oranın gittikçe arttığına dikkat çekildi.

yönelik eleştirilerden dolayı 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu kapsamında soruşturma açtı. Açılan soruşturmanın ardından açıklama yapan Bektaşoğlu "Raporda soruşturmaya konu beyanlar bulunmamasına rağmen, sendika temsilcilerinin sendikaların yetkili kişileri olarak sendikal çalışmalardan ötürü basına demeç vermelerini engelleyen bir yasa bulunmadığı gibi, bu kapsamdaki demeç verme sendikal faaliyet sayılmalıdır" dedi.

Paketler halinde "demokrasi" yasalarının uygulandığı ülkemiz coğrafyasında son dönem artan baskı, işkence ve hak ihlalleri bu paket paket demokrasinin bir yansıması olsa gerek. En küçük sosyal hak talebine dahi tahammül gösteremeyen egemen sis-

VALİ COŞ'DAN YENİ İCRAATLAR

Bingöl depreminin sıcak günlerinde KESK Bingöl Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Özgür Bektaşoğlu'na "ağzına kurşun doldururum" tehdidini savuran Bingöl Valisi Hüseyin Avni Coş, bugünlerde yeni icraatlarıyla yine gündemde. KESK tarafından hazırlanan deprem raporuna tepki gösteren Vali Coş, gerek KESK'e gerekse de Bektaşoğlu'na raporun Medya TV ve Özgür Politika gazetesinde yayımlanmasından ve Vali Coş'a

tem, mevcut düzenini korumanın yolunu baskı ve terörünü yoğunlaştırmakta arıyor. Bingöl'de son dönem artan baskılar barış, demokrasi gibi çeşitli talepleri mevcut sistemden bekleyenlere devlet tarafından yanıt olmuştur. (Mersin)

"SABIKASI"

OLANLAR YAYLAYA ÇIKAMIYOR

Hayvancılığın en büyük geçim kaynağı olduğu Iğdır'da yaylaya çıkmak isteyenlerin sabikasız olduklarını ispatlaması isteniyor. Aksi halde devlet yaylaya çıkışlara izin vermiyor. Akla ve mantığa sığmayan bu uygulama, bir çok prosedürü yerine getirmek zorunda bırakılan yöre halkının tepkisini topluyor.

Yaylaya çıkmak isteyenler ilk önce valiliğe ailesiyle birlikte kimlik bilgileri ve ikametgah adresinin de yer aldığı, yaylaya çıkmak istediğini belirten bir dilekçe veriyor. Valilik dilekçe sahibinin sabikasız olduğunu tespit ettikten sonra dilekçe, İl Jandarma Komutanlığı'na havale ediliyor. Burada verilen "olur" belgesi ile yaylaya gidiş izni verilmiş oluyor. Sabikasız bulunanlara ise "olur" verilmediği için yaylaya çıkamıyor. Yurtdışına çıkanların bile bu kadar bir araştırmayla karşılaşmadığını düşündüğümüzde, olayın tam anlamıyla faşist sisteme yakıştığını söyleyebiliriz. Devlet sürekli olarak gerilla mücadelesinin sürdürüldüğü bölgelerde getirdiği yayla yasaklarını aratmayan bu tür uygulamalarla, OHAL uygulamalarını fiili olarak sürdürdüğünü de göstermektedir. Zaten geçen yıl kağıt üzerinde kaldırılan OHAL'den sonra ülke genelinde anti demokratik uygulamalarda hiçbir değişiklik olmadı. Özellikle son dönemde işkencenin daha da yoğunlaşması, yine demokratik hakların gasp edilmesi vb. devletin faşist yüzünü daha da açığa çıkarıyor. (H. Merkezi)

Hapishanelerde Tek Tip Elbise uygulaması tekrar getiriliyor

Devlet, hapishanelerde devrimci ve komünist tutsakları tecrit ederek, kimliksizleştirerek teslim alma politikalarını Adalet Bakanlığı aracılığıyla çeşitli boyutlarda sürdürüyor. Büyük bir katliamla geçilen ve sonrasında da onlarca tutuşanın ölümüne neden olan "F Tipleri", "L Tipleri", sonrasında "Yüksek Güvenlikli Hapishaneler" şeklinde ifade edilen mezarlık tipi "D Tipi" hapishaneler... Şimdi de hazırlanan Yeni Ceza İnfaz Yasası taslağıyla, 12 Eylül darbesinin ardından uygulamaya konulan ve büyük direnişler ve ödenen ağır bedeller sonunda 1988 yılında kaldırılan "Tek Tip Elbise" uygulaması getirilmek isteniyor. Tutsaklara "zorunlu çalışma"yı da dayatacak olan uygulama, "Amerikan Modeli" olarak sunuluyor.

22 kişilik komisyon tarafından hazırlanan taslak, Bakanlar Kurulu'nda değerlendirildikten sonra Meclis'e sunulacak.

YASA NELERİ GETİRİYOR?

*Hapishane idaresi uygun gördüğü taktirde hükümlülere tek tip elbise dağıtacak ve bu elbiselerin giyilmesi zorunlu olacak. Gerekçe ise; "Herkesin kendi zevkine göre elbise giymesi, hükümlüler arasında disiplinin bozulmasına yol açabilir ve firarları kolaylaştırabilir" şeklinde açıklanıyor.

*Hükümlüler kurumda, iş yurtlarında veya atölyelerde; ayrıca inşaat ve maden gibi kurum dışındaki yerlerde çalışmaya mecbur tutulabilecek. Bu kişilere, elde edilen gelirden ücret ödenip sigortası yatırılacak.

*Tasarı, ayrıca ölüm orucu eylemi yapan tutsaklara zorla müdahale edilmesinin de önünü açıyor. Ayrıca açlık grevi yapanlara 'etkinliklere katılmama cezası' verilecek.

*Halen yapımı süren L Tipi Hapishanelerin yapımı tamamlanınca, hükümlülerin büyük bir çoğunluğu çalışmak zo-

runda kalacak.

*Çocuk ve kadın hapishanelerinin yanısıra 18-21 yaş arasındaki hükümlüler için "Gençlik Hapishaneleri" kurulacak. Bu hapishanelerin bulunmadığı yerlerdeki hapishanelerde bu yaş grubundaki gençler için özel bölümler hazırlanacak.

Görüldüğü gibi her getirilen yeni yasayla tecrit katmerleştirilerek uygulanıyor. Tutsaklar, hücrelerle birbirlerinden ayrıldığı gibi neredeyse her yaş keşimi için ayrı hapishaneler yapılarak hapishanelerle de birbirlerinden yalıtılmak isteniyor.

1980 döneminde tutsaklar kendilerinin siyasi tutsak olduğunu kabul ettirebilmek için çok ağır bedeller ödedi. Oysa uygulanan sistem, tutsakları tıpkı bir askeri personel gibi görüyor ve onlara giyiminden konuşmasına kadar bir asker gibi davranmasını dayatıyordu. Devrimci ve komünist tutsaklar Tek Tip Elbisenin 12 Eylül'ün tekipleştirme politikasının bir parçası olduğunu söyleyerek bu uygulamaya can bedeli direndi ve bu saldırı püskürtüldü.

Şu anda çok daha sinsî ve çok daha kapsamlı uygulanan bu saldırı, özünde tüm toplumu teslim almaya yönelik. Devlet, katliamlarla teslim alamadığı tutsakları birbirinden yalıtarak, kimliğinden soyutlayarak, "topluma kazandırma yasası" adı altında itirazlaştırarak, kısacası insanlıktan çıkartarak teslim almaya çalışıyor. (H. Merkezi)

İŞKENCE SANIKLARINA CEZA İNDİRİMİ

Limter-İş Sendikası Eğitim Uzmanı Süleyman Yeter'in gözaltında işkenceyle öldürülmesiyle ilgili davada "gerekçeli karar" açıklandı. Mahkeme heyeti "işkence insanlık suçudur" demesine rağmen işkencecilerden sadece biri ceza aldı. Ve 10 yıl olarak verilen hapis cezası da 4 yıl 2 aya indirildi.

Gerekçeli kararda Yeter'in ölüm nedeni; "Gözaltında genel beyin travmasına maruz kalmış olduğu ve bu durumun Dünya Tıp Birliği Tokyo Bildirgesinde belirtilen işkence tanımı ile uyumlu olduğu, maruz kaldığı travma, başlı başına ölüme yol açacak nitelikte olup ölümünde başkaca ortak neden varlığının tıbbi delillerinin bulunmadığı tespit edilmiştir" şeklinde belirtildi.

(H. Merkezi)

PARTİZAN DERGİSİNE KAPATMA

Yayınlarımız tarafından iki ayda bir yayınlanan PARTİZAN dergisi İstanbul 2 Nolu Devlet Güvenlik Mahkemesi kararı ve Yargıtay 9 Ceza Dairesi'nin onayıyla 15 gün süreyle kapatıldı.

Derginin Eylül 2001 tarihli 40. sayısının 46. sayfasından başlayıp 57. sayfasında sona eren "Sönmeyen Bilinç, Bükülmeyen İrade, Mevsimler Boyu Partili Direniş Muharremce" başlığı altında yer alan yazıda silahlî örgütlerin basın yoluyla propagandası yapıldığı gerekçesi ile İstanbul 2 Nolu DGM tarafından dava açılmıştı. Dava sonunda dönemin Yazı İşleri Müdürü Barış Açık'le 7.782.652.800 TL ağır para cezası ve Partizan dergisine de 15 gün yayın durdurma kararı verilmişti. DGM'nin bu kararının Yargıtay tarafından onaylanmasıyla dergi 15 gün süreyle kapatıldı. (H. Merkezi)

ÇHD F Tipleri ile ilgili rapor hazırladı

F Tipi hapishanelerde süren tecrit ve izolasyona ilişkin Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD) Genel Merkezi ve şubelerine bağlı avukatlar, F Tipi hapishanelerde yaptıkları incelemelerden sonra bir rapor hazırladı.

6 Temmuz 2003 tarihinde dernek binasında bir açıklama yapılarak hazırlanan rapor, basına sunuldu. Raporun ÇHD Genel Merkezi ile İstanbul, Ankara, İzmir Şubeleri üyesi 16 avukat tarafından Edirne, Tekirdağ, İzmir Kırıklar, Ankara Sincan, Kocaeli Kandıra F Tipi hapishanelerdeki tutuklu ve hükümlüler ile yapılan görüşmeler sonucunda hazırlandığını söyleyen Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD) Genel Başkanı Hüseyin Yüksel Biçen, raporla ilgili şu bilgileri verdi:

"F Tipi cezaevlerinde tutuklu ve hükümlülerin birbirlerinin yüzlerini dahi göremeyecekleri bir sistem yerleştirilmiştir. Adliye, hastane, sevk gibi nedenlerle cezaevi dışına çıkışlarda kapalı sevk araçları kullanılarak tutuklu ve hükümlülerin iletişimleri engelleniyor. Tutuklu ve hükümlüler sözkonusu araçlarda sıcak ve

soğuk hava koşullarında işkenceye maruz bırakılmaktadır. Hükümlü ve tutuklularla görüşmede birinci derece aile dışında ziyaretçiler kabul edilmemekte, hüküm giymiş kişilerin ise avukatları ile görüşmeleri bile engellenmektedir. Basın yayın organları toplatma kararı olmamasına rağmen içeriye verilmemektedir... Ölüm orucu, açlık grevi ve diğer nedenlerle kronik sağlık sorunları yaşayan tutuklu ve hükümlülerin tedavileri keyfi biçimde geciktirilmektedir. İlaç, elektrik ve su paraları tutuklu ve hükümlülerden fahiş fiyatla tahsil edilmektedir. Mahkumların çoğu bu giderleri karşılayamadığı için artezyen suyu kullanmak zorunda kalıyor. Temizlik maddeleri alamadıkları için de hastalanıyorlar."

Adalet Bakanlığı'nın F Tiplerinde uygulanan tecriti yeterli görmeyerek yüksek güvenlikli hapishanelerin hazırlıklarına başladığını da hatırlatan Biçen, bu hapishaneler üzerinde inceleme yapmak için Adalet Bakanı'na başvuru yaptıklarını ifade etti.

(Haber Merkezi)

ESP'den Tek Tip Elbise uygulamasına protesto

Ezilenlerin Sosyalist Platformu Adalet Bakanı Cemil Çiçek'e mektup göndererek, hazırlanan 'Ceza ve Tedbirlerin İnfazı Hakkındaki Kanun Tasarısı'nın geri çekilmesini istedi.

"Pişmanlık Yasası'na hayır, tutsaklara özgürlük", "Tek tip elbise işkencesine hayır" yazılı dövizlerle Galatasaray Postanesi önünde biraraya gelen ESP'liler, burada Adalet Bakanı'na; ye-

ni pişmanlık yasının itirafçılığı dayattığını, hazırlanan tasarıyla hapishanelere Amerikan modeli getirildiğini, ölüm oruçlarına zorla müdahalenin, zorla çalıştırmanın, tek tip elbisenin yasalaştırıldığını ve bu yasaların geri çekilmesini talep ettiklerini içeren mektupları postaladılar. Çıkışta basın açıklaması yapmalarına polis tarafından izin verilmedi. Bu durum "Zindanlar boşalsın tutsaklara özgürlük" sloganıyla protesto edilerek eylem sona erdi.

(H. Merkezi)

Tekirdağ F Tipinde Tutsaklara saldırı

“Yüksek güvenlikli hapisaneler”in yapımı sürerken, diğer taraftan çıkarılan yasalarla tutsaklara çalışma zorunluluğu, tek tip elbise dayatması vb. tutsakları teslim almaya yönelik girişimler tüm hızıyla sürerken Tekirdağ Hapishanesinde tutsaklar, hücrelerinde deri mont çıktığı gerekçesiyle saldırıya uğradılar.

Konuyla ilgili 12 Temmuz günü İHD İstanbul şubesinde bir basın açıklaması yapan Demokratik Mücadele Platformu (DMP), Tekirdağ F Tipi Hapishanesi’nde bulunan **Hasan Ergin, Ali Haydar Saygılı ve Habib Akkaya**’nın hücrelerinde bulunan deri mont nedeniyle saldırıya uğradıklarını ve dayak yediklerini açıkladı.

4 Temmuz’da yapılan açıklamada konuşan **Semiray Yılmaz**, Tekirdağ F Tipi Hapishanesi’nde aynı hücrede

kalan **Hasan Ergin, Ali Haydar Saygılı ve Habib Akkaya**’nın hücrelerinde bulunan deri mont nedeniyle saldırıya uğradıklarını söyledi. “Cezaevi revirine kaldırılan tutuklulara hazırlanan tutanak okutulmadan imzalatılmak istenmiş, tutukluların bunu reddetmesi üzerine yeniden saldırılarak dövülmüşlerdir. Dayak sonucu vücutlarının çeşitli yerlerinde darp izi, gözlerde şişlik ve morarma olmuştur. Habib Akkaya’nın saldırı sonucunda burnu kırılmıştır. Üstelik olayların ardından tutuklulara birer ay mektup cezası verilmiştir” denilen açıklamada ayrıca devletin mezar tipi hapisaneleri açmaya hazırlandığı, tek tip elbise uygulamasının tekrar getirilmeye çalışıldığı hatırlatılarak bütün bunlar protesto edildi.

(İstanbul)

ATILIM ÇALIŞANI SERBEST BIRAKILDI

Bir komplo sonucu tutuklanan Atılım Gazetesi çalışkanı **Kamber Saygılı**, 4 Temmuz günü İstanbul 3 Nolu DGM’de görülen ilk duruşmasında serbest bırakıldı. Duruşma öncesi DGM önünde Atılım gazetesi tarafından basın açıklaması yapıldı. Yazar Ragıp Zarakolu, bazı sendika ve devrimci ve sosyalist basın temsilcilerinin de destek verdiği eylemde konuşan Atılım Gazetesi Yazışleri Müdürü **Özgür Çubuk**, gerçekleri yazan devrimci ve sosyalist basın emekçilerinin komplolarla susturulmak istendiğine dikkat çekti. Çeşitli dövizlerin açıldığı eylemde, “**Baskılar bizi yıldırılmaz**” vb sloganlar atıldı. (İstanbul)

12 TEMMUZ KATLIAMINA SUÇ DUYURUSU

12 Temmuz 1991 tarihinde İstanbul’un **Beşiktaş, Nişantaşı, Balmumcu** ve Etiler semtlerinde yapılan operasyonlarda **İbrahim Erdoğan, Yücel Şimşek, Niyazi Aydın, Zeynep Eda Berk, Cavit Özkaya, Nazmi Türkcan, Hasan Eliuygun, Ömer Çoşkunırmak, İbrahim İçi** ve Bilal Karakaya isimli on kişi katledilmişti. 12 Temmuz katliamı olarak bilinen bu olayın yıldönümünde TAYAD’lı aileler 11 Temmuz 2003 tarihinde İstanbul Adliyesi’nde, katliamı gerçekleştiren polisler hakkında gerçek bir yargılama yapılmadığını söyleyerek yeniden suç duyurusunda bulundular. Adliye Önünde bir açıklama yapan TAYAD’lı ailelerden **Mehmet Güven**, katliamı gerçekleştiren polisler hakkında açılan davanın 1995 yılında sonuçlandığını ve sanık 9 polise hiçbir ceza verilmediğini hatırlatarak tekrardan suç duyurusunda bulduklarını açıkladı. (İstanbul)

İHD’den Başbakan’a mektup

İnsan Hakları Derneği İzmir Şubesi, son günlerde artan işkence ve hak gasplarına dikkat çekmek amacıyla, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan ile İçişleri Bakanı Abdulkadir Aksu’ya mektup gönderdi.

5 Temmuz tarihinde Cumhuriyet Postanesi önünde toplanan insan hakları savunucuları, gönderdikleri mektubun içeriğini basına okudular. Mektubu okuyan İHD İzmir Şube Sekreteri **Mihriban Karakaya** son günlerde en ufak bir hak isteme eyleminde bile çok şiddetli polis saldırısına maruz kalındığını, birçok ilde adeta sivil sıkıyönetim uygulandığını, işkence, baskı, şiddet ve gözaltı vb. ile düşüncenin yok edilmeye çalışıldığını belirtti. Tek tip toplum ve kültür yaratmak politikasından vazgeçilmesini, demokratik taleplerin baskı ve işkence

ile karşılanmamasını isteyerek Başbakan ve İçişleri Bakanını demokratik değerlere, insan hak ve özgürlüklerine duyarlı olmaya çağdıklarını söyledi. Son günlerdeki baskı ve şiddete en çok Kürt kadınlarının maruz kaldığını belirten Karakaya, “Demokratik taleplerle sokağa çıkan herkesin polis copu ile yanıtlandığını” ifade etti. Karakaya, “**Demokrasi güçlerine ‘tahammülsüzlük’ olarak gördüğümüz ve ifade ettiğimiz bu şiddet ve baskı uygulamaları ile toplum sindirilmeye ve susturulmaya çalışılmaktadır**” dedi.

İZMİR’DE ALTI AYDA 492 HAK İHLALİ YAŞANDI

İnsan Hakları Derneği (İHD) İzmir Şubesi, Ocak-Haziran 2003 arasında İzmir’de yaşanan hak ihlalleri raporunu açıkladı. Rapora

göre altı ayda İzmir’de toplam bin 492 hak ihlali yaşandı.

Rapor, Kemeraltı girişinde 25 kişinin katıldığı bir basın açıklamasıyla basına duyuruldu. İHD İzmir Şube Başkanı **Av. Mustafa Rollas**, ihlallerin özellikle düşünce ve ifade özgürlüğü, kişi dokunulmazlığı, işkence ve kötü muameleye maruz bırakılma, özel hayatın gizliliği, toplantı ve gösteri yürüyüş hakkı ile basın ve örgütlenme özgürlüğü, dil ve kültürel yaşama saygı alanlarında yaşandığını söyledi. Rollas, İHD İzmir Şubesi yönetici ve çalışanlarına da altı ay içerisinde 16 dava açıldığını ifade etti. İnsan haklarına dayalı uygulamaların daha da geliştirilmesi yönünde devleti duyarlı olmaya çağırarak Rollas, raporda yer alan hak ihlallerini ise şöyle sıraladı:

Faili meçhul cinayet: 1
Gözaltı: 173
Tutuklama: 47
Gözaltına alınan basın mensubu: 3
Tutuklanan basın çalışkanı: 1
Tutuklanan yazar: 1
Gözaltına alınan mülteci: 95
Gözaltında kötü muamele: 58
Karakolda işkence: 2
Basın açıklamasına müdahale: 3
Gözaltında tehdit, cinsel taciz: 27
Toplatılan yayın: 152
İşten çıkarma: 167
Diğer: 762

(İzmir)

Sivas katliamı unutulmadı

X

Sivas katliamının 10. yıldönümünde birçok ilde alanlara çıkan binlerce insan, Sivas katliamının unutulmadığını göstererek katilleri protesto etti.

2 Temmuz 1993'te Sivas Madımak Otelinde devlet destekli şeriatçılar tarafından yakılarak katledilenler, katliamın 10. yıldönümünde düzenlenen anmalar ve eylemlerle anıldılar. 2 Temmuz günü Aşık Nesimi Çimen, Karacaahmet Mezarlığındaki mezarı başında anıldı. Sivas'ta katledilenler için bir dakikalık saygı duruşunda bulunulmasının ardından, Grup Yorum adına kısa bir konuşma yapan Cihan Keşkil, "Bu katliamı planlayıp, örgütleyen Susurluk devleti olmasına rağmen, ateşi tutan eller gerici, yobaz sivil faşistler olmuştur. Sivil faşistler Maraş'ta, Çorum'da yaptıklarını bir kez de Sivas'ta yapmıştır" dedi. TAYAD adına konuşan Mehmet Güvel ise şunları söyledi: "Egemenlerle ezilenlerin, zalimle mazlumun, hakıyla haksızın kavgasıdır bu. Tarihler değişir, isimler değişir, özü değişmez. Dünün Hızır Paşası, bugünün Ecevitleri, Tayyipleridir." Anma, Grup Yorum'un seslendirdiği türküyle sona erdi.

Yine aynı gün ÖDP ile Halkevleri, Sivas Katliamı'nda yaşamını yitiren Yazar Asım Bezirci'nin Zincirlikuyu Mezarlığındaki kabri başında anma düzenledi. Asım Bezirci'nin Zincirlikuyu Mezarlığındaki kabri başına ilk olarak Halkevleri üyesi bir grup geldi. Mezarlık girişinden Bezirci'nin kabrine kadar yürüyen grup "Sivas'ı Unutmadık" pankartı ve "2 Temmuz 93 Sivas katliamı bizi yıldırılmaz" vb. dövizleri ile katliamda yaşamlarını yitirenlerin fotoğraflarını taşıdı. Halkevleri'nin anmasının ardından ÖDP'li bir grup da Bezirci'nin kabri başında toplandı. "Dün yakanlar bugün iktidar", "Sivas'ın ışığı sönmeyecek", "Ama Türküler susmaz", dövizlerini taşıyan grup adına açıklamayı ÖDP İstanbul İl Başkanı Sinan Tural yaptı. Tural, Sivas katliamını unutturmayacaklarını ve katliamı gerçekleştirenlerin halka hesap vereceğini belirtti.

TÜRKİYE YAZARLAR SENDİKASINDAN ANMA

Teşvikiye'deki Hadi Çaman Tiyatrosu'nda TYS tarafından Sivas'ta yaşamını yitirenler için 3 Temmuz günü bir anma etkinliği düzenledi. Anma, yaşamını yitirenler anısına saygı duruşu ile başladı. Saygı duruşunun ar-

dından Truva Folklor Araştırmaları Derneği tarafından hazırlanan meşalelerle yapılan gösteri beğeni topladı. Tiyatrocu Macide Tanır, Asım Bezirci'nin Sivas'ta katıldığı son paneldeki yazısını ve otelde olaylar çıktığı sırada kaleme aldığı basın açıklamasını okudu. Bezirci'nin son notları, ardından katliam tanıklarından Öner Yağcı, Metin Altınok'un kızı Zeynep Altınok birer konuşma yaptı. Anma, sahnenin ortasına konulan sepet içerisine yaşamını yitirenler için güllerin bırakılması ile sona erdi.

Aynı gün Pir Sultan Abdal Derneği Sarıyer Şubesi'nde de bir anma gerçekleştirildi. Boğaziçi Cemevi'nde yapılan anmada, Cemevinin önüne "Sivas şehitleri ölümsüzdür" yazılı

Şişli İlçe Başkanı Lezgin Örnek, EMEP Şişli İlçe Yöneticileri ve Tohum Kültür Merkezi temsilcilerinin de aralarında bulunduğu bir grup katıldı. Etkinlik gazeteci-yazar Can Dündar'ın hazırladığı "2 Temmuz Belgeseli" ile başladı. Konuşmaların ardından, Ali Naki Gündoğdu'nun Pir Sultan Abdal türküleriyle sona erdi.

2 TEMMUZ ŞEHİTLERİ KADIKÖY'DEKİ EYLEMDE ANILDI

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği İstanbul Şubeleri, 2 Temmuz 1993'te Sivas Madımak Otelindeki katliamı protesto etmek için 5 Temmuz günü basın açıklaması yaptı. "Dördüncü

yazılı dövizleri açarak, Bezirci'nin mezarına doğru yürüyüşe geçti. Grup adına Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Genel Merkez Yöneticisi Atilla Özdoğan kısa bir konuşma yaptı. Anma Vardiya Grubu'nun verdiği kısa bir dinletinin ardından son buldu.

ESENYURT'TA ANMA

Esenyurt İşçi-köylü ve Yeni Demokrat Gençlik okurları tarafından İz Kültür Sanat Merkezinde bir anma düzenlendi. Bir dakikalık saygı duruşuyla başlayan anmada konuşmalar ve şiirler okundu. Konuşmalarda Sivas'ta yaşananların bir devlet katliamı olduğunun altı çizildi. Ümraniye Pir Sultan Abdal Derneği temsilcilerinin katıldığı panelin ardından, TKM bünyesinde çalışmalarını sürdüren Grup Nisan Güneşi bir dinleti verdi. (İstanbul)

ANKARA

Sivas katliamının 10. yılında Ankara'da Abdi İpekçi Parkı'nda düzenlenen mitingde binlerce kişi tek bir yürek oldu.

Toros Sokak'ta toplanan kitle, sloganlar eşliğinde Abdi İpekçi Parkı'na yürüdü. Pir Sultan Abdal Kültür Derneği, Hacı Bektaş Veli Kültür Derneği, sendikalar, yöre dernekleri, kitle örgütleri, devrimci ve sosyalist basın pankartlarının açıldığı yürüyüş kısa sürerken, katılım önceki yıllara oranla oldukça düşüktü.

Şehitler anısına yapılan saygı duruşundan sonra şehit aileleri adına Hikmet Özkan söz alarak; Sivas'ta kardeşliğin, barışın yakıldığını söyledi. PSAKD

Başkanı Kazım Genç ise Sivas'ta şeriat provasının yapıldığını dile getirdi.

Ankara Devrimci ve Sosyalist Basın Platformu pankartının da açıldığı mitingde; "Sivas'ın katili patronağa devleti" yazılı Partizan pankartı da açıldı. "Kölelik Yasası geri çekilsin", "Tekel'e uzanan eller kırılsın" dövizlerinin de açıldığı kortejde Karadeniz şehitleri de anıldı.

Kitlenin yürüyüş sırasında Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya ile ilgili attığı sloganlar halk tarafından alkışlanırken sık sık "Gençler dağlara Partizan iktidara", "Gerillalar ölmez yaşasın halk Savaşı" vb. sloganlar atıldı. Suavi'in söylediği türkülerle coşan kitle, Partizan bayraklarını dalgalandırdı.

pankart asılırken, katledilen aydınların fotoğraflarının yanına mumlar bırakıldı. Sivas belgeselinin izlenmesiyle başlayan anma, katledilenlerin anısına yapılan bir dakikalık saygı duruşuyla devam etti. Cemevi Şube Sekreteri Salih Öztürk bir konuşma yaptı. Anma, Grup Yorum üyelerinin türkülerini ve semah gösterileriyle son buldu.

5 Temmuz günü ise Divriği Kültür Merkezi ve Gürün Yardımlaşma Derneği tarafından düzenlenen panelde Sivas'ta katledilenler bir kez daha anılmış oldu. Mecidiyeköy Kültür Merkezi'nde yapılan etkinliğe yazarlar Lütfi Kaleli, Erdoğan Aydın, Türkiye Yazarlar Sendikası (TYS) Genel Sekreteri Gülsüm Cengiz, HADEP

ölmem bu hain, Pir Sultan ölür dirilir" pankartı açarak Kadıköy İskelesi önünde bir araya gelen kitle, "Faşizmi döktüğü kanda boğacağız", "Katliamlar halkları susturamaz" yazılı dövizler açarak, bir dakikalık saygı duruşunda bulundu.

ZİNCİRLİKUYU'DA ANMA

6 Temmuz günü Zincirlikuyu Mezarlığı önünde bir araya gelen Pir Sultan Abdal Kültür Derneği, ESP, EMEP, Direniş Gazetesi ve Yüz Çiçek Açsın Kültür Merkezi, Sivas'ta katledilen aydınların fotoğrafları ile "Zindanlara atsanız, ateşlerde yaksanız direndik/direneceğiz", "Maraş, Çorum, Sivas, Gazi, 19 Aralık katliamlarını unutmamak unutmayacağız", "Sivas'ın ışığı sönmeyecek"

İZMİR

Sivas katliamının 10. yılı vesilesiyle İzmir'de kitlesel bir miting düzenlendi.

Saat 16:00'da Cumhuriyet Meydanı'nda toplanan yaklaşık 1000 kişilik kitle burada kortejler oluşturdu. En önde "Sivas'ın ışığı sönmeyecek" pankartı, ardından partiler, dernekler ve devrimci ve sosyalist basın pankartını açarak kortejlerini oluşturdu. Gazetemiz okurları ve YDG'liler de "2 Temmuz Sivas katliamını unuttuk/unutturmayacağız" Partizan-YDG imzalı ortak

pankart açtı. Ayrıca sendikacı oldukları için işten atılan Ağartıoğlu işçileri de pankart açarak mitingde yerlerini aldılar. Kitle buradan sloganlarla Kona Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Polisin yürüyüşe izin vermeyeceğini söylemesi, kısa bir gerginliğe yol açsa da kitle yürüyüşe devam etti. Kona Sümerbank önüne geldiğinde burada Tertip Komitesi adına Hacı Bektaş Veli İzmir Merkez Şube Başkanı Elif Bakır bir konuşma yaptı. Bakır konuşmasında "Sivas'ın katilleri halen yakalanıp cezalandırılmadı" diyerek Sivas'ın hesabının sorulacağını söyledi. Burada kitle "Sivas'ın ışığı sönmeyecek", "Kahrolsun faşist diktatörlük", "2 Temmuz'u unuttuk unutturmayacağız" vb. sloganlar atarak da-

MERSİN

2 Temmuz, Mersin'de de yapılan etkinlik ve anmalarla protesto edildi. Adana'da İHD binası önünde biraraya gelen sendikalar, meslek örgütleri dernekler gibi birçok demokratik kuruluş ve kurum temsilcileri 2 Temmuz anma etkinliği çerçevesinde bir yürüyüş yaparak Sanatçılar Parkı'na geldi. Polisle yaşanan kısa bir gerginliğin ardından, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği tarafından hazırlanan basın açıklaması

Temmuz Parkı'nın açılışı gerçekleşti. Açılışta Küçük Dikili Belediye Başkanı Mehmet Yapık bir konuşma yaptı. Müzik dinletisi ve şiirlerin ardından etkinlik sona erdi.

SAMSUN

Sivas'ta 10 yıl önce 2 Temmuz günü Madımak Oteli'nde 33 canın devlet destekli gericilik ateşi ile yakılmasını pro-

testo etmek ve yaşamını yitirenleri anmak için Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Samsun Şubesi etkinlik düzenledi. Atatürk Kültür Merkezi'nde yapılan etkinlikte, Şube Başkanı Cem Sultan Ermiş

bir konuşma yaptı. Ermiş konuşmasında; "Herşey daha dün gibi belleklerimizde. Ünlü ozan halk önderi Pir Sultan Abdal'ın inancını, bilincini yaşatmak için ve onu anmak için Sivas'a giden yazar, sanatçı, semahçı ve bağlamacıardan oluşan bu ülkenin aydınlık yüzü 33 canı katlettiler. **Bugünkü hükümet Madımak Oteli'nde 33 canı yakan gericileri affetmek talebiyle mecliste yasalar çıkarmak için çalışıyor. Hükümet gerçek yüzünü göstererek 33 canı katleden sanıkların serbestçe dolaşması için çaba harcıyor**" dedi. Katliamda hayatını kaybedenlerin demokrasiyi, barışı, özgürlüğü ve emek mücadelesini temsil ettiğini söyleyen Cem Sultan Ermiş "Temmuz, emekçilerin grevli-toplu sözleşmeli sendikal hakları için mücadele günüdür. 2 Temmuz emperyalist savaşa karşı demokrasi güçlerinin barışını örme günüdür. Katliamın 10. yılında mücadelemizi daha da yükselterek katliamı unutturmak isteyenlere gereken yanıtı hep birlikte vereyim" diyerek sözlerini noktaladı.

Etkinlikte Pir Sultan Abdal'ın yaşamında çektiği çileyi, baskılara ve zulme karşı direncini konu alan tiyatronun ardından 33 canın isimleriyle, yaşantıları, umutları tek tek okunarak resimlerini aydınlatan ampullerle süslediler. Ardından yerel sanatçıların Pir Sultan Abdal türkülerini söylemesiyle etkinlik sona erdi.

Benzin istasyonu patladı: Devlet yandı

İnsan hayatını hiçe sayan devlet, daha fazla kâr hesapları yaparken, gerçekleşen deprem, patlama vb. durumlarda yanan veya yıkılan yine kendisi oluyor.

Gecekondulu semtlerinde yaşayan halkı evinden dışarı atan, evini yıkan, onu dışarıda bırakan devlet, söz konusu büyük işletme sahipleri olunca yasa, hukuk tanımıyor. 6 Temmuz günü Ankara'nın İncesu semtinde üzerinde Düğün Salonu bulunan bir benzin istasyonunun patlaması sonucu 25 kişinin ağır toplam 150 kişi yaralanması olayı buna bir örnek. LPG tankerlerinden gaz sızması sonucu gerçekleşen patlama sırasında salondakiler kendilerini dışarı atarak kurtuldular. İstasyonun üzerinde düğün salonunun nasıl yapıldığı soruları kafaları karıştırırken, yanan veya yaralanan aslında halk değil, böyle bir olayın yaşanmasını sağlayan devlet oldu. (Ankara)

TUNCELİ VALİSİ'NE SALDIRI

8 Temmuz tarihinde Tunceli'nin Pülümür İlçesi'nden dönen Tunceli Valisi Ali Cafer Akyüz ile Belediye Başkanı Hasan Korkmaz, askeri personel ve daire amirlerinden oluşan 13 araçlık konvoyu, Tunceli'ye 30 kilometre kala Zağge mevkiinde silahlı saldırıda bulunuldu. Valinin yara almadığı saldırıda, 2 asker ölürlen bir asker de yaralandı. Saldırılı sonraki günlerde KADEK üstlendi.

BİNGÖL'DE 5 KÖYLÜ ÖLDÜRÜLDÜ

Bingöl Merkez'e bağlı Yumaklı Köyü'ne bağlı Karakoç mezrasına yapılan silahlı baskında, kimliği belirsiz 6 kişi, 5 köylüyü öldürdü. Saldırı sonrasında olay yerine giden Bingöl Valisi Hüseyin Avni Coş, saldırının KADEK'liler tarafından gerçekleştirildiğini iddia etti. Tanık köylülerin anlatımlarına göre; 6 kişi 2 KADEK gerillasının ölümüyle ilgili araştırma yaptıklarını söyleyerek Gıyasettin Özmen, Ahmet Acar, Erdal Acar ve Hacı Kaya'yı kafalarına kurşun sıkarak Mahmut Kaya'nın ise kafasını taşla ezerek öldürdüklerini söylediler. Köylüler ayrıca saldırıyı yapanların düğün şive ile Türkçe konuştuklarını, tek tip elbise giymiş, temiz elbiseli, kaliteli spor ayakkabısı giymiş kişiler olduklarını dikkat çektiğini belirttiler. Ayrıca olayın operasyonların yoğunlaştığı bir yerde gerçekleşmesi, öldürülen kişilerin gerillayla iyi ilişkiler içinde olmaları, saldırıyı gerçekleştirenlerden birinin kolunda ay yıldızlı arma olması, habercilerin bölgeye gitmelerinin engellenmesi de saldırının provakasyon amaçlı kontgerilla saldırısı olabileceği kuşkusunu güçlendiriyor.

TOKAT'TA GERİLLALAR HESAP SORUYOR

Bir süredir Karadeniz'de yoğunlaşan operasyonlar sırasında gerillalarla devlet güçleri arasında dönem dönem çatışmalar yaşanmış, bu çatışmalar sırasında TKP/ML gerillalarından üç, DHKP/C gerillalarından iki, MKP gerillalarından iki kişi şehit düşmüştü. Bu çatışmalar sırasında devlet her zaman olduğu gibi kendi kayıpları hakkında herhangi bir bilgi vermekten kaçınmıştı. Yerel kaynaklardan en son gelen haberlere göre 4 Temmuz'da TKP/ML gerillalarının devriye görevi yapan devlet güçlerine saldırı düzenlediği öğrenildi. Basında çıkan haberlere göre çıkan çatışmada iki TC askeri öldü, iki asker de yaralandı.

Gerçek düşmanımız burjuvazi ve emperyalizmdir

- Öncelikle sizi tanıyabilir miyiz?

Adım Dimitris Savalas. Yunanistan Komünist Partisi/Marksist-Leninist'in Genel Sekreteriyim.

-Son süreçte Kıbrıs konusu, emperyalist güçlerin "çözüm" önerileriyle birlikte yeniden gündeme geldi. Sizin Partinizin bu konudaki düşüncelerini alabilir miyiz?

Biz Kıbrıs'ın sözde doğu sorununun mirası olduğuna inanıyoruz. Bu sorun emperyalist güçler arasındaki çelişkiden ortaya çıkmıştır.

Osmanlı İmparatorluğu'nun on yılı içindeki baskılar ve ardından Yunan İmparatorluğu'nun işgali ile sonuçlandı. 2. Dünya Savaşı ve halkların ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerinin yükselmesiyle, Kıbrıs halkı da kendi bağımsızlığını istedi. Ama temel sorunları ve talepleri Kıbrıs halkının Yunanistan'la birleşmesiydi. Çünkü Kıbrıs'taki birçok insan Yunanistan kökenliydi. Ardından sorun daha da karmaşık hale geldi. Zira Kıbrıs halkının diğer kısmı da Türkiye'den gelmişti. Bununla birlikte Kıbrıs, İngiliz, Rus ve Amerikan emperyalistleri gibi Yunan ve Türk burjuvazilerinin çatışma sahası haline geldi. Emperyalistler Yunan-Türk burjuvazileri arasındaki çelişkileri avantaj olarak kullandı ve böylece İngilizler, Ada üzerindeki sömürülerini sürdürmek için bu çelişkiden yararlandılar. Ve diğer emperyalistler de bu adaya adım atmış oldular. Bu konuda birlik sloganını kullanan Kıbrıs Rumları bugün hala bu sloganı kullanmaktadırlar. Bu slogan düzmece bir slogandır ve Yunan burjuvazisi tarafından ortaya atılmıştır. Aynı şekilde Türkiye ile birleşmeyi hedefleyen hareketin sloganı da aynıdır ve bu da Türk burjuvazisinin sloganıdır. Bunlar Kıbrıs'ı iki topluma, Yunan ve Türk toplumlarına bölmeye çalışmaktadırlar. Yunan burjuvazisi tarafından desteklenen Kıbrıs Yunan kesimi Türk toplumuna saldırmakta. Bunun yanında Kıbrıslı Türkler de Türkiye burjuvazisinin desteğiyle Kıbrıslı Yunanlara

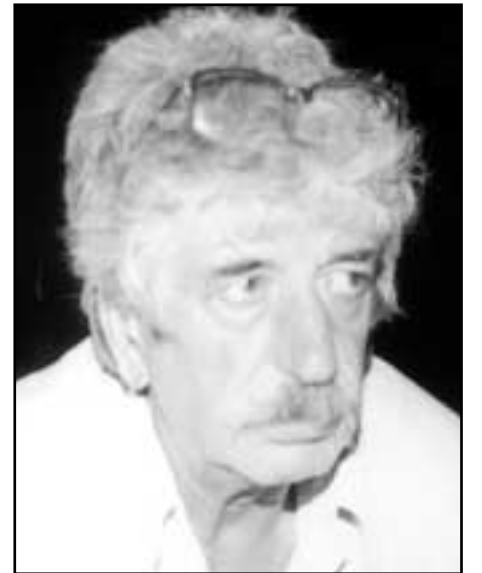
provokatif davranışlarda bulunmaktadırlar. Zamanında Kıbrıs'ta Türk hava gücü Yunan köylerini bombaladı. 1963-64-65 yıllarından bahsediyorum. O zamanlar Yunan diktatörlüğü bu noktayı temel nokta olarak aldı.

Temmuz 1974'te Türk burjuvazisi Kıbrıs'ın kuzeyini ele geçirdi. O dönemde bu saldırı, ABD tarafından yalnızca desteklenmekle kalmadı, aynı zamanda liderliğini de ABD yaptı. ABD iki tarafın da hakim sınıflarını kullanarak kendi çıkarlarını elde etme taktiğini kullanıyordu. Bu program içinde Türk burjuvazisi, tüm Ada üzerinde direkt veya dolaylı kontrole sahip olmak istiyordu. Yunan burjuvazisi ise daha güçsüz bir konumdaydı. Bu yüzden o zamanlar istediği tek şey Kıbrıs nüfu-

✓ Şovenizm bombardımanıyla Yunan halkı, Türkiye halkına düşman tanıtılmakta, daha ilkokul çağlarında okutulan kitaplardaki ifadelerle iki halk birbirine karşı kışkırtılmaktadır. Böylece kendi aralarındaki çelişkiyi, halklar üzerine yıkmak isteyen Türk ve Yunan egemen sınıfları başta Kıbrıs sorunu olmak üzere birçok konuda aralarındaki çıkar dalaşına Türkiye ve Yunanistan halklarını da ortak etme çabasındadır. Ancak bunlara karşın tüm halkların kardeşliği ve ortak düşmana karşı ortak mücadeleyi savunan komünist partilerden Yunanistan Komünist Partisi/Marksist-Leninist Genel Sekreteri **Dimitris Savalas** ile Kıbrıs ve Avrupa Birliği üzerine yaptığımız söyleşiyi yayınlıyoruz.

sunun büyük kısmının Yunan olduğu gerçeğini temel alarak Ada üzerinde kendilerine kontrol imkanı verecek bir uzlaşmaydı. ABD, Rus ve İngiliz emperyalistle-

olarak Avrupa Birliği zaten bu oyunun içindedir, ikincisi Türk burjuvazisi tarafından bir baskı olduğuna inanıyoruz. Çünkü onların Ada üzerinde tam kontrol arzusundan vazgeçip geçmedikleri sorusu hala orta yerde durmaktadır. Bizler temel konunun Yunan ve Türk halklarının, emperyalistlerin ya da Yunan-Türk burjuvazilerinin müdahalesi olmaksızın kendileri ile ilgili kararı kendilerinin vermesi ve ne yapmak istiyorsa onu yapması olduğuna inanıyoruz.

✓ Bizler Avrupa Birliği'nin emperyalist ülkelerin bir koalisyonu olduğunu düşünüyoruz. Emperyalist ülkeler arasındaki bu birlik öncelikle sosyalist kampa karşı bir savunma olarak oluşturuldu.

rinin uzun yıllardır var olan bu durumda kesin rolleri vardı. Bu rol 1991'de Rusya'nın yıkılmasına kadar sürdü. Şimdi bu sorun daha da karmaşık hale gelmişti. Çünkü emperyalist güçler arasında çelişki söz konusuydu. Bir yandan ABD emperyalistleri problemin sürüp gitmesinden yanayken, diğer yandan Avrupalı emperyalistler oyunun, İngilizler lehine çözümü için çaba sarf ediyorlardı. Bu istek, Kıbrıs'ın Avrupa Birliği'ne katılımıyla ifade edildi. Tabi bir de hiçbir şekilde bu oyunun dışında kalmayan Rusya vardı. Zira Kıbrıs'ta birçok Rus şirketi mevcuttur. Biz gelecekte bu konunun nereye varacağını bilemeyiz, zira bu emperyalistler arasındaki çelişkilerin gelişimine bağlıdır.

Bu konuda iki sorun vardır; ilk

Ve bizim mücadelemiz de onların bu kararlarına bağlı olacaktır. Biz ayrıca Kofi Annan'ın planına da değinmek istiyoruz, zira bu önemli bir nokta. Bu plan gerçekte emperyalistler ve tabii ki iki diğer burjuvazinin Ada üzerindeki anlaşmalarının ifadesidir. Annan Planı gerçekte daha önce de söylediğimiz gibi, Ada üzerinde tam kontrolün sağlanması hedefi ile ilgilidir.

-Bugün Selanik'te Avrupa Birliği Zirvesi yapılıyor. Bu Zirve ile ilgili ne düşünüyorsunuz? Ayrıca AB hakkındaki genel düşünceniz nedir?

Bizler Avrupa Birliği'nin emperyalist ülkelerin bir koalisyonu olduğunu düşünüyoruz. Emperyalist ülkeler arasındaki bu birlik, öncelikle sosyalist kampa karşı bir savunma olarak oluşturuldu. Politik parça biçimsel ve politik temelde ulusal plandaydı. Avrupalı emperyalistler Avrupa Birliği'ni aynı zamanda askeri ordu olarak da kullanıyorlar. 2. Dünya Savaşı sırasında bizler çok acılar çektik. Bugün hala proletaryaya karşı kullanılan üsler mevcuttur. Aynı zamanda bugün Avrupa Birliği, emperyalist-kapitalist ülkeler için sermaye elde etmek için kullanılıyor.

Başlangıçta Avrupa Birliği, komünistlere ve sosyalist kampa karşı

✓ Bizler temel konunun Yunan ve Türk halklarının, emperyalistlerin ya da Yunan-Türk burjuvazilerinin müdahalesi olmaksızın kendileri ile ilgili kararı kendilerinin vermesi ve ne yapmak istiyorsa onu yapması olduğuna inanıyoruz.

Amerika'nın tam desteğine sahipti.

Açıklayacağım unsurlar 1990-91'deki çöküşten önce de sonra da geçerliydi. Avrupa Birliği birçok politik sorun ve çelişki oluşturdu. Bizim düşüncemize göre AB, merkezi olarak bu ülkelere dayalı bir çeşit stratejik çizgi izlemektedir. NATO ile birlikte onları birleştiren ve çıkarlarına hizmet eden birçok şey var. İlk problem, emperyalist ülkelerin kendi arasındaki çelişkidir. Bizler unutmamalıyız ki 2. Dünya Savaşı'nın bir nedeni de Avrupa'ya egemen olmak için Fransa ve Almanya arasındaki çelişkiydi. Bu ilişki ve çelişkiler bugün hala çeşitli şekillerde sürmektedir. Yalnızca bu ülkeler arasında değil aynı zamanda Avrupa Birliği içinde yer alan diğer

emperyalist ülkeler arasında da çelişki vardır. İkinci problem Avrupa Birliği'nin ABD ile olan ilişkisidir. Bu iki problem birbirine girmiştir ve bizler bunu bugün daha açık bir şekilde görebilmekteyiz. Şimdi Avrupa sermayesi ve burjuvazi için politik sorun, ne çeşit bir birlik kurulacağı ve bunun prosedürünün ne olacağıdır. Birlik Rusya ile ilişkiye girecek midir? Fransa ve Almanya arasındaki birliğe mi dayanacaktır? Daha önce de açıkladığımız gibi bu Avrupa Birliği'ne bizim bakış açımızdır.

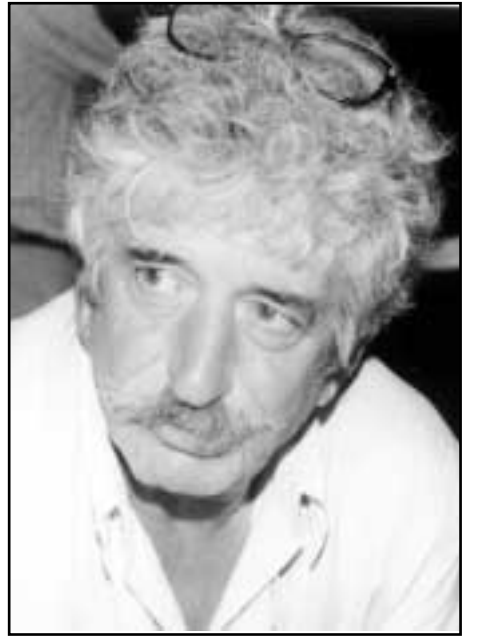
Yani Avrupa Birliği Avrupalı emperyalist ülkelerin koalisyonudur. Bu birliğin ilk hedefi proletaryaya üzerinde hegemonya kurmaktır. Bu herkesin hemfikir olduğu bir noktadır.

Emperyalist ülkeler için Avrupa Birliği'nin daha zayıf ülkelere karşı çeşitli biçimlerde geniş hareket alanı vardır. Doğu Avrupa ülkeleri

gibi bazı ülkeler üzerinde daha fazla egemenlik için baskı konusunda aralarında anlaşmış durumdadırlar. Bu bağlamda güçlü politik üsler biçimi küresel çapta dahi onlara genişleme/büyüme imkanı tanımaktadır. Ekonomik alanda gerçekte ekonomik temelleri desteklemeyi başardılar.

Bunu korumak istiyorlar, bunu her halükarda mümkün kılmak istiyorlar. Buna rağmen yaşamda ve politikada her şey ileri gitmek zorundadır. Bunu yaparak onlar, bunun politik ve askeri temellerini de oluşturmak zorundalar.

Bunu ilerletecek olan yol, emperyalist çelişkiler içinde alınan büyük Avrupalı emperyalist güçlerin kararlarına bağlı olacaktır. Bu yüzden, bu

✓ Biz kendi halkımızın ve Türkiye halkının kardeş olduğuna inanıyoruz. Sahip olduğumuz gerçek düşmanımız, burjuvazi ve emperyalizmdir. Yapacağımız tek mücadele, ortak düşmana karşı ortak mücadeledir.

-Sonuç olarak, Türkiye halkına iletmek istediğiniz mesajınız var mı?

Ben kendim ve hepimiz de, devletin gerçekleştirdiği şovenist baskıları veya resmi saldırıları duyduğumuzda çok öfkeleniyoruz. Türk halkı, yabancı burjuvaziye bağlı olmasından kaynaklı devlet tarafından satılmıştır. Bizler Türkiyeli yoldaşların şunu bilmelerini istiyoruz: Biz öfkelendiğimizizi veya sizinle beraber olduğumuzu söylediğimizde bunlar boş sözler değildir. Bizim gerçekten neyi açıklamak ya da ne hissettiğimizi ifade etmek için bunları söylüyoruz. Çünkü biz kendi halkımızın ve Türkiye halkının kardeş olduğuna inanıyoruz. Sahip olduğumuz gerçek düşmanımız, burjuvazi ve emperyalizmdir. Yapacağımız tek mücadele, ortak düşmana karşı ortak mücadeledir. Bizler yoldaşlar olarak bu mücadele içinde berabereyiz.

-Söyleşi için size çok teşekkür etmek istiyoruz ve mücadelenizde başarılar diliyoruz.

Bana teşekkür etmemelisiniz. Bu bizim için görev ve mutluluktur. Aynı şekilde biz de size mücadelenizde başarılar diliyoruz.

Bu konu çok önemlidir ve sürdürülmelidir. Bizim bakışımız tartışılmalı ve fikir alışverişi yapılmalıdır.

“Kitleler adeta bir ayna gibi kendi gerçekliğimizi bizim yüzümüze çarptı” **Doğru yolda sebatla ilerleyelim...**

“...bu faaliyetlerin önemli bir yanı da kişilerde ve alanlarda, kendine güveni aşılmasıdır. Özellikle böyle bir süreçte çeşitli olumsuzluklara rağmen eksikleri de olsa bu faaliyetin yürütülmesi bazı kavga kaçkınlarına ve mücadelenin kişiler üzerinden devam ettiğini sananlara da iyi bir cevap olmuştur. Kişileri öne çıkararak karalayan, kullananlar mücadelenin kişilere endekli olmadığını görmüştür. Bu da

“...bu faaliyetlerin önemli bir yanı da kişilerde ve alanlarda, kendine güveni aşılmasıdır. Özellikle böyle bir süreçte çeşitli olumsuzluklara rağmen eksikleri de olsa bu faaliyetin yürütülmesi bazı kavga kaçkınlarına ve mücadelenin kişiler üzerinden devam ettiğini sananlara da iyi bir cevap olmuştur. Kişileri öne çıkararak karalayan, kullananlar mücadelenin kişilere endekli olmadığını görmüştür. Bu da

(KARL LIEBKNECHT)

“...bu faaliyetlerin önemli bir yanı da kişilerde ve alanlarda, kendine güveni aşılmasıdır. Özellikle böyle bir süreçte çeşitli olumsuzluklara rağmen eksikleri de olsa bu faaliyetin yürütülmesi bazı kavga kaçkınlarına ve mücadelenin kişiler üzerinden devam ettiğini sananlara da iyi bir cevap olmuştur. Kişileri öne çıkararak karalayan, kullananlar mücadelenin kişilere endekli olmadığını görmüştür. Bu da

başarırsak, bütünsellikli bir düşünüş ve buna uygun bir pratik hatta sahip olmamız için hiçbir neden yoktur.

**DEĞERLENDİRMELERİMİZ
GÜCÜNÜ GERÇEKLERDEN
ALMALIDIR**

“...bu faaliyetlerin önemli bir yanı da kişilerde ve alanlarda, kendine güveni aşılmasıdır. Özellikle böyle bir süreçte çeşitli olumsuzluklara rağmen eksikleri de olsa bu faaliyetin yürütülmesi bazı kavga kaçkınlarına ve mücadelenin kişiler üzerinden devam ettiğini sananlara da iyi bir cevap olmuştur. Kişileri öne çıkararak karalayan, kullananlar mücadelenin kişilere endekli olmadığını görmüştür. Bu da

“...bu faaliyetlerin önemli bir yanı da kişilerde ve alanlarda, kendine güveni aşılmasıdır. Özellikle böyle bir süreçte çeşitli olumsuzluklara rağmen eksikleri de olsa bu faaliyetin yürütülmesi bazı kavga kaçkınlarına ve mücadelenin kişiler üzerinden devam ettiğini sananlara da iyi bir cevap olmuştur. Kişileri öne çıkararak karalayan, kullananlar mücadelenin kişilere endekli olmadığını görmüştür. Bu da

Evet, gerçekleşmiş imkanlar, zorlanmış imkansızlıkların sonucudur. Somutu incelemek, bu inceleme sonucu ortaya çıkan sonuçları pratiğe uygulamak bugün bir çaba ve emek gerektirir. Bu çaba ve emek yoğunluğunu ortaya koymadan bir sonuç almak oldukça zordur. Yani zorlukları aşmak, zorlu ve zorunlu bir çabayı gerektirir. Yüzeysel yaklaşımlarla, istikrarsız çabalarla, kazanıcı/sonuç alıcı hiçbir başarı elde edilemez. Elde edilen tek şey, karamsarlık ve umutsuzluk olur.

İçinden geçtiğimiz sürecin zorlukları bize, sürecin doğru bir tarzda çözümlenmesini ve ortaya çıkan devrimci sonuçları, ısrarlı bir tarzda uygulamamızı dayatıyor. Evet koşullar zordur. Ama bu zorluklar, devrimci iyimserliğimizi asla karartmamalıdır. Her koşulda devrimci iyimserliğimizi, kazanma azmimizi korumalıyız. Yakınma, sızlanma bizim işimiz değildir. Zamanını yakınmayla, sızlanmayla geçirenlerin bu yürüyüşe uygun kişilikler olmadığı ve yanlış “meslek” seçtikleri kesindir. Bu kişiliklerin önlerinde iki yol vardır. Ya **acil değişim** ya da **ayak bağı olmaktan çıkmak**. Bu-

derek artması, faşist saldırganlığın ve gericiliğin şiddetlenen saldırıları.... Diğer bir ifadeyle dünya çapında yaşanan ekonomik ve siyasi kriz, emperyalist tekelileri ve yerli uşaklarını militarizme kilitliyor. **İkincisi**, sosyalist maskeli bürokratik burjuva diktatörlüklerin sosyalizm adına yarattıkları yıkımın ürünü olan, kitlelerdeki devrim ve sosyalizme güvensizliğin devam etmesidir. Kitlelerin kendiliğinden devrime, sosyalizme yönelmesini beklememeliyiz. Nihayetinde kitlelerin ihtiyacı bu yöndedir, ama bunun için Marksizm-Leninizm-Maoizm bilimine, bu bilimin önderliğine kesin ihtiyaç vardır. Ve işte bizim zorluklarımız tam da bu noktada ortaya çıkıyor. Bugün bu zorlukları aşmanın çabasını yürütüyoruz. Deyim yerindeyse “iğneyle kuyu kazmaya” çalışıyoruz.

Son süreçte yürütülen kampanya da bu “iğneyle kuyu kazma” çabasının; örgütlülüğü daha üst bir aşamaya sıçratma bilincinin ürünüdür. Dolayısıyla bu sürecin faaliyetçilerinin ortaya çıkarttıkları sonuçları doğru okumalıyız. Tüm çabamız bu kampanyadan çıkarttığımız doğrularda derinleşmek ve ortaya çıkan eksiklikleri gidermek olmalıdır. Bunu

Burada genel anlamda yürütülen kampanyaların önemi ve bu kampanyaların nasıl yürütülmesi gerektiği üzerinde durmayacağız. Burada, geride bıraktığımız bir kampanyadan faaliyetçilerimizin ortaya çıkarttığı ve ifade ettiği somut sonuçlar üzerinde duracağız. “Sınıf, parti, önderlik bilinci ışığında kitle faaliyetinde yoğunlaş, parti inşasında derinleş!” şiarı doğrultusunda; önemli bir alanımız merkez olmak üzere 24 Nisan, 1 Mayıs ve 18 Mayıs günleri etrafında ele alınan kampanya raporunun hemen giriş bölümünde ortaya konulan şu yaklaşımın önemini doğru anlamalıyız: “...Öncelikle şunu belirtmek istiyoruz ki, gerek kampanya gerekse de kampanya biçiminde ele alınmadan sürdürülen faaliyetler biçiminde olsun, tüm faaliyetlerin başarılı bir şekilde sonuçlanmasının temel kriteri çalışmaların bütün yönleriyle kavranıp kavranmamasıdır. İdeolojik, politik ve örgütsel olarak içeriği kavranamayan bir çalışmanın kitlelerin beyninde ve yüreğinde derin izler bırakması beklenemez. Bu noktada üzerinde durmak istediğimiz olgu faaliyete nasıl önderlik yapılacağıdır. Çalışmanın yürütülmesi için seçilen önderliğin yete-

ki, herhangi bir kampanyaya başlamadan önce; öncelikli olarak kampanyanın sürece denk düşüp düşmediğini doğru olarak saptamalıyız. Bu, bir kampanya için atılan ilk adımdır. İkinci adım; kampanyanın ideolojik-siyasal-örgütsel hedeflerinin net olarak ortaya konmasıdır. Yani kampanyanın temel şiarından tutalım da, alanlarda izlenecek yolun, kullanacağımız tüm propaganda araçlarının asgari düzeyde belirlenmesi gerekir. Üçüncü adım; örgütsel mekanizmanın gelişimi için doğru bir çizginin tespit edilmesidir.

Son üç aylık kampanya sürecimizdeki başarı ve başarısızlıkların nedenlerini de tam bu noktalarda aramalıyız.

Bilincimizde, kavrayışımızdaki yetersizlikler; güçlerimizi motive etmede, rasyonel bir tarzda harekete geçirmede, kitlelere hitap etmede, vb. olumsuz pratiklere neden olur. Bu kampanyalar sürecinde de birçok faaliyetçimiz bu gerçeklerle yüzleşmiştir. Burada yapılması gereken ilk şey; bu tablodaki sorumluluk payımızın ne olduğunu açığa çıkarmak olmalıdır. Yani öncelikle soruyu kendimize sormalıyız. **Kitleleri suçlamaya kalkmak ya da başarısızlıkları**

dışımızda aramak eksikliklerimize ve olumsuzluklarımıza karşı kendi kendimizi silahsızlandırmaktır. Ve önümüzdeki yeni bir kampanya sürecine de aynı nitelikteki zaafarla başlamak demektir. Bu hatalı duruma düşmemek için bu düşünüş tarzını terk etmemiz gerekir.

Yeniden başa dönersek, bir kampanyada asgari düzeyde bir başarının elde edilmesi için, asgari düzeyde bir ön hazırlığın olması zorunludur. Bu hazırlık her şeyden önce kampanya faaliyetçilerinin ne yapmak istediklerini, sürece hangi siyasal ve örgütsel hedeflerle yüklediklerini kavramalarını sağlar. Şu gayet açık: Eğer uygulama kavramıyla ilintiliyse -ki öyledir- herkes kavradığı kadar uygular. **Sürecimizi ve hedeflerimizi yeteri kadar bilince çıkarmayan/kavramayan faaliyetçi, faaliyete sorunlu bir tarzda başlamış demektir.** Yani kampanyanın siyasal mesajını kitlelere ulaştırmaya çalışan, kavratmaya çalışan öznenin kavrayışında problem vardır. Şu unutulmamalıdır ki yeteri kadar inananlar, inandırıcı ve ikna edici olamazlar. **Kavratmak ve öğretmek için bilmek ve inanmak gerekir. İsrarcılık da gücünü bu inanıştan ve kavrayıştan alır.** Ancak, şu da bilinmelidir ki: **Hiçbir kavrayış pratiğin tüm yanlarına hakim olamaz.** Esas olan budur. **Bu nedenle "her şey, önceden saptanmış olmalı", "kavramadığım için pratiğe girmek benim için erken", "bu işi kavrayışı daha iyi olanlar yapmalı", "önce kavrayalım, sonra yapalım". "ben bu alanı bilmiyorum, yapamam" vb. yaklaşımlar doğru değildir. Bu yaklaşımlar, Marksist-Leninist-Maoist tezlere aykırıdır ve gelişimin önündeki en büyük engeldir: "Aslolan pratiktir", "pratik önce gelir".** Kavrayışın niteliği ve gelişimi pratik içinde saptanır. Bu bizlere, pratiğe girmekten çekinmemek gerektiğini, aksine tüm gücümüzle, gelişmek için, pratiği değiştirmek için, kavrayışımızı pratik süreci değiştirecek düzeye getirmek için, geriliklerimize rağmen pratiğe girmek gerektiğini gösterir.

Amacımız, faaliyetçilerimizi kampanyaya esas olarak hazırlamaktır. Bununla birlikte, her uygulamanın aynı zamanda kavrayışı geliştireceği de unutulmamalıdır. Kampanyaya başladığındaki kavrayışla, kampanya sonundaki kavrayış aynı değildir. Kampanya faaliyetçilerimizin kavrayışında ilerlemeye neden olur. Başlarken kavranması gereken: kampanyanın gerekliliği ve nasıl uygulanacağıdır. Bunun devamında, kampanya sonunda, yaptığımız işle, örgütlülükle, kitlelerle ve düşmanla ilgili kavrayış ileri noktalara ulaşır. Bu gelişim, bir sonraki kampanyanın başlangıcındaki kavrayış olarak da ele alınabilir.

Bu değerlendirmelerden hareketle şu net belirlemelerde bulunabiliriz. **a)** Her kampanyanın asgari düzeyde bir ön hazırlığı olmalıdır. **b)** Kampanyaya yönelen önderliğin, kampanyanın içeriğini

asgari düzeyde kavraması gerekir. **c)** Kampanyanın hedefleri doğrultusunda örgüt eğitilmeli ve pratikte yoğunlaşma sağlanmalıdır. **d)** Kavrayışsızlığı tersine çevirmenin asıl yolu olarak pratik çalışma, sürekli incelenmelidir.

"KİTLE FAALİYETİNDE YÖĞUNLAŞ, PARTİ İNŞASINDA DERİNLEŞ"

Son yıllarda Parti-kitle ilişkisi, Partinin kitlelerle olan ilişki düzeyi konusunda yürütülen tartışmalar, yeterli düzeyde olmasa da belli bir doygunluğa ulaştı. Şimdiki esas görev, **söylemleri pratiğe uygulamak, devrim denilen o muazzam eserin yaratıcısı olan kitlelerle bağ kurmak, kurulan bağları sürekli**

tarmaya devam edelim: "...Her şeyden önce şunu ortaya koymalıyız ki, devrim, ezilen halk kitlelerinin ihtiyacı ve istemidir. Kitlelerin taleplerini, istem ve sorunlarını temel alarak hareket etmeyen, çalışmalarını bu çizgide yürütmeyen hiçbir politik hareketin, devrim denilen o büyük alt üst oluşu gerçekleştirmesi mümkün değildir. İstisnasız yürüttüğümüz çalışmaların her anında kitleler tarafından bu gerçeklik yüzlerce kez yüzümüze vurulmuştur. Eylemden eyleme, etkinlikten etkinliğe gidilmekle sınırlı kalan kitle çalışmalarının, kitleler üzerinde ciddi bir güven kırılması yarattığını gördük...."

Burada kitlelerin istem ve taleplerinden somut olarak anlamamız gereken

sizi harekete geçirmek, hareket içinde öne çıkan militanları tespit etmek ve bunlarla kalıcı örgütler yaratacak pratik adımlara yönelmek gerekir. Bunları başaramamışsak, kalıcı, somut bir başarı ve kazanımdan da söz edemeyiz.

Yine raporlarda ortaya konulan şu tecrübelerden de devrimci sonuçlar çıkarabilmeliyiz. "... 3 aylık faaliyet içerisinde gerek geçmişte yapılan faaliyetlerin bir yansıması, sonucu olarak gerekse de çıkarılan dersler ışığında var olan eksikliklerimizi giderme ve yeni alanlara açılma noktasında önemli sayabileceğimiz başarılar elde ettiğimizi söyleyebiliriz. Özellikle pilot bölge olarak ele aldığımız alanlarda ilerisi için P. Örgütlülüğüne zemin oluşturabilecek

Bilinmelidir ki, devrimci ve komünist faaliyet, uygulandığı süreçteki karşıt akımlara, burjuva saldırılara da yanıt olmakla yükümlüdür. İçinden geçtiğimiz süreçte tasfiyeci anlayışlar neredeyse her türlü devrimci faaliyetin gereksizliği, yanlışlığı üzerinden demagoji yaparken her devrimci hamleye karşı da saldırmakta ya da ayak diremektedir. Bu nedenle ısrarla atacağımız her adım küçük de olsa büyük önemde ve değerdedir.

hale getirecek örgütlülükler yaratmaktır. Bunu yaratamazsak, kampanyalar sürecinde yakaladığımız her ilişki ve yarattığımız olumlu havanın gelip geçici olacağı açıktır. Yine enerjimizi kitle faaliyetinden çok, birebir ilişkiler üzerinde tüketirsek ve kitlelere de belli takvimsel süreçlerde gidersek, biz devrim denilen o muazzam eserin yaratıcılarını örgütleyemeyiz. Kitleleri örgütlememek demek devrimi örgütlememek demektir. Çünkü "devrim kitlelerin eseridir" tezinin karşılığı, parti önderliğinde örgütlenen ve harekete geçirilen kitlelerdir. Diğer tüm söylemler, hoş bir sedadan öteye gitmez.

Parti ile kitle ilişkisi ve bugünkü durumumuz üzerinde kampanyanın raporlarında ortaya konulan düşünceleri ak-

şey; mevcut olan çelişkileri, kitlelerin düzene karşı öfke ve tepkilerinin esas olarak yoğunlaştığı noktaları doğru olarak tespit etmektir. **Ve politikayı da bu somutluk üzerinden yapmaktır.** Mesela işçinin, köylünün, gençliğin taleplerindeki özgünlükleri hesaba katmadan, tek düze bir propaganda ve ajitasyona yönelirsek, onlarla istenilen düzeyde ilişki kurmayı zorlaştırmış oluruz. Evet, biz sınıfın partisiyiz. Ama sınıf partisi olmak demek, özgünlükleri görmezlikten gelmek demek değildir. Bu gerçeğin görülmesi gerekir.

Görülmesi gereken bir diğer gerçek de, **faaliyette sürekliliğin sağlanması ve kalıcı örgütlülüklerin yaratılmasıdır.** Şu açık ki, kampanyalar, faaliyetlerimizin yoğunlaşmış biçimidir. Hareket-

ilişkiler yakaladığımızı söyleyebiliriz. Sorun bu bölgelerde illegal-legal olarak örgütlülükler yaratmak ve bu örgütlülükleri sürekli hale getirmektir. Bunun zemini bahsettiğimiz bölgeler açısından mevcuttur. **Ancak bu bölgelerde geçmişte şu veya bu biçimde faaliyetimize katılmış fakat süreç içerisinde dejenere olmuş insanlarla bu tip ilişkileri kesinlikle tanıtmamalı, hiçbir şekilde bu dejenere olmuş insanlara herhangi bir etkinliğimizde görev ve sorumluluk vermemeliyiz...."**

Burada önemle görülmesi gereken nokta, geçmiş olumlu ve olumsuz pratiklerimizden öğrenme, kitlelerin bu yönlü değerlendirmelerini can kulağıyla dinleme, yapıcı-ilerletici eleştirileri sa-

hiplenme, yanlış yaklaşımları ise düzeltme çabası içine girilmesi gerektiğidir. Yine çalışmalarımızda atacağımız her adım, tespit edilen merkezi yönelimimize uygun olmalıdır. Her birimizin bütüne karşı sorumlu olduğu asla unutulmamalıdır. Yine örgütlenmede dört bir yana yumruk sallamaktansa, tespit edilen alanlar üzerinde yoğunlaşmak, buralarda yeni güçler açığa çıkarmak sürecin hedeflerinden biridir. Yeni kadrolar, militanlar ancak böyle, doğru bir politikanın ürünü olabilirler.

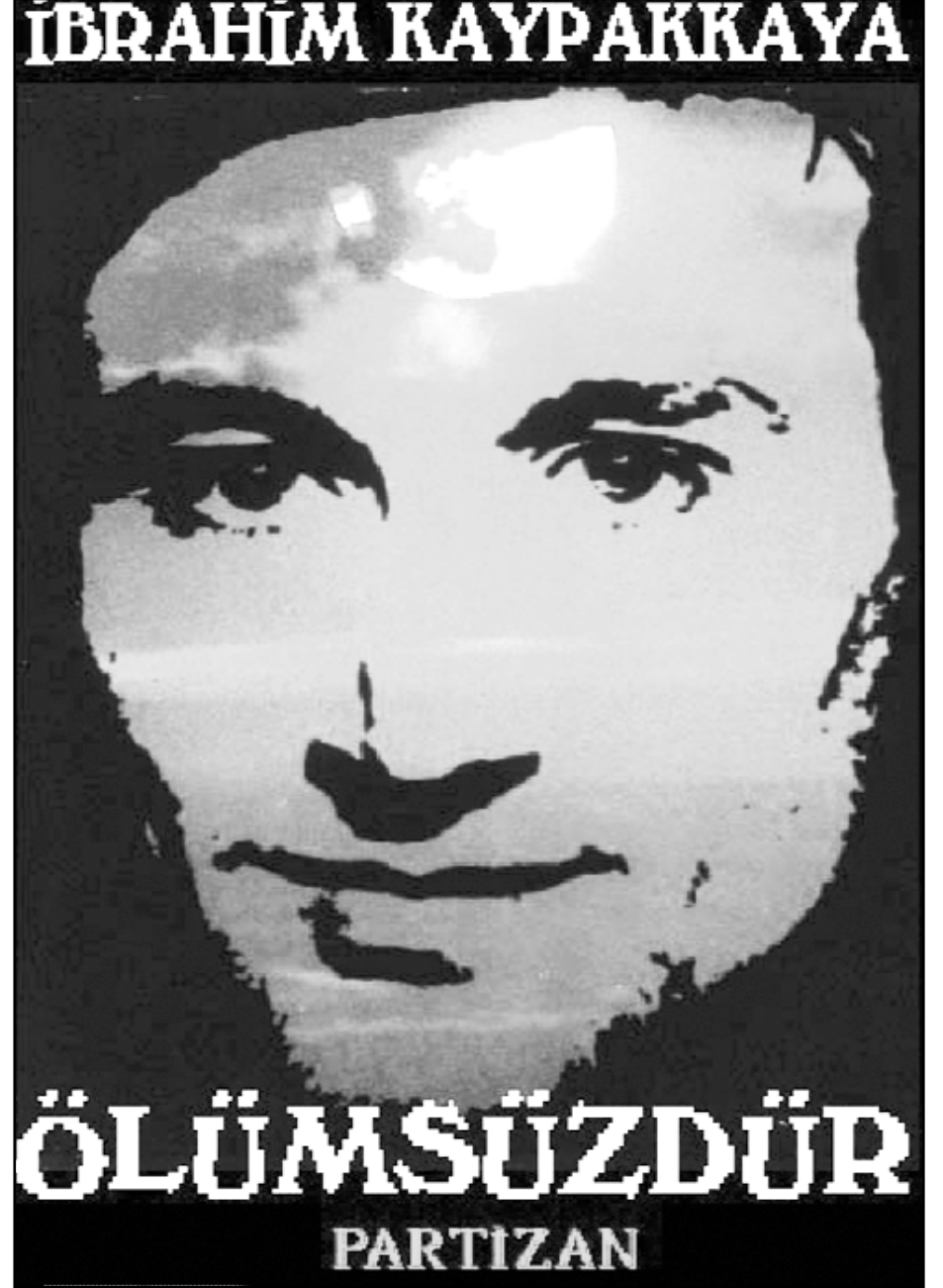
Pratik Değiştirir, Sarsar Ve Ayrıştırır

Pratiğin öğreticiliğini, değişirici ve dönüştürücülüğünü kampanya özgülünde yapılan şu belirlemelerde görmek mümkündür: "...Bu süreç aynı zamanda faaliyetçiler açısından bir öğrenme, deneyim kazanma ve aktarma süreci olmuştur. Kitle faaliyeti, faaliyetçilerin kendilerini sorgulamalarını, ister istemez yeniden değerlendirmeye tabi tutmalarını beraberinde getirmiştir. Faaliyete yaklaşım noktasında kafalarda oluşmuş statükolar, dar pratikçi anlayışlar, sınırlar bu süreçte zorlanmıştır. Örgütlenme anlayışı, ilişkilere anlık bakmama, kurulan her diyalogu uzun vadede parti ve devrim çıkarlarını hesaba katarak ele alma anlayışı asgari düzeyde de olsa bu süreçte yaratılan olumsuzluklardır...."

Bu söylemlerin içselleştirilmesi, tam da her fırsatta altını çizdiğimiz kitlelerle olan bağların zayıflığının giderilmesi demektir. Çok basit bir tarzda ifade edecek olursak, sorunların çözümü onlarla yüzleşmekten geçer. Sorunlarla yüzleşmeden, genel geçer reçetelerle ortaya bir çözüm gücü koyamayız. Diğer bir ifadeyle her yeni insanla yüzleşmek, yeni sorunlar ve yeni şeyler öğrenmek demektir. Çünkü her sorunun çözümü bize soru sormayı dayatıyor. Yanıtlanacak her yeni soru, araştırmayı-inceleme, tecrübelerden öğrenmeyi zorunlu hale getirir. İşte değişim ve gelişme de burada başlar. Yine sorulara yanıt bulma iradesini kendisinde bulamayanlar ilerlemenin coşkusu değil, gerilemenin karamsarlığını yaşarlar. Her kampanya sürecinde di-

yalektiğin bu hükmü işler. Ki, bu gayet doğal bir sonuçtur. Pratiğin sarsıcı, ayrıştırıcı gücünü de bu noktada aramamız gerekir. Örnek mi? İşte size somut bir örnek: "...Bu anlamda ben, alanımız açısından değerlendirdiğimde somut bazı kazanımların elde edildiğini söyleyebilirim. Bunları sıralarsam; Birincisi, esas olarak insanlar kendilerini tanıdılar. Kitlelere giderken yaşadıkları zorlukları gördüler. Kitlelerin yaşadıkları sıkıntıları daha yakından gördük. Ve yine en önemlisi bizler de kimin bu davada ısrarlı ve samimi olduğunu gördük. Kitlelere gitmede ısrarcı olanlar ile olmayanlar arasındaki ayrımı gördük. Kitlelerle bağ kurmaktan sıkılan ama yine bunu aşmada ısrarlı olan ile olmayan arasındaki farkı gördük. Çünkü bence bir insanın samimi olup olmadığı kitlelere gitmedeki ısrarı ile anlaşılır. Biz de bu farkı bu çalışma içerisinde gördük. Kitleler adeta bir ayna gibi kendi gerçekliğimizi bizim yüzümüze çarptı diyebiliriz. Faaliyetçilerimizde yarattığı coşkuyu ise burada açmaya çok gerek duymuyorum. Yine önemli bir nokta da bu faaliyet içinde örgütlü olan alanların kendini daha çok örgütlemesi, bu noktada yeni adım atan alanların ise kendini faaliyet içinde örgütlemesi perspektifi kafalarımıza daha da oturdu...."

Bugün buna daha çok ihtiyacımız vardır. Yani kiminle koşacağımızı, kiminle ağır bir tempoyla yürüyeceğimizi ve kiminle arada bir görüşeceğimizi bilmek zorundayız. Doğru bir görevlendirme sınıf savaşımı için kimden ne ölçüde yararlanacağımızı doğru bir tarzda tespit etmekle başlar. Bu konuda pratiğin adaletine güvenmeliyiz. Ve kampanyaların her kademesinde görev alan tüm faaliyetçilerimiz bu yönlü değerlendirme ve hesaplar yapmaktadır. Tabi bunu yaparken, sürecin getirdiği ideolojik kırılmaları gözden kaçırmamalıdır. Çünkü böyle bir sürecin yaşanmasında kolektif önderliğin önemli derecede sorumluluk payı olduğu asla unutulmamalıdır. Doğru bir tarzda yapılacak müdahalelerin değiştirici ve dönüştürücü gücünü hesaba katmalıdırlar. Katmak zorundadırlar.

Sorunun daha iyi anlaşılması açısından kampanya raporlarından aktarmalar yapmaya devam edelim: "...Genel anlamda değerlendirirsek çalışmaları ve ortaya çıkan tabloyu eksik ve yetersiz kaldığımız yönler olmasına karşın esasta olumlu değerlendirmek gerekiyor. Bu sürecin ardından önemli olan ve yapılması zorunlu olan bu diyalogların sürdürülmesi ve örgütlenmesidir. Bölgede bu sürecin ürünü olan bir çeper oluşmuş durumdadır. İçerisinde örgütlenmeye yakın, şu anda kitle çalışması ve yayın dağıtımında düzenli olarak yer alan arkadaşlar bulunmaktadır....Önümüzdeki dönem bölge halkının bir dizi sorunla birlikte en çok tepkisini çeken yozlaşmaya, çeteleşme ve ahlaki çürümeye karşı belli somut adımlar atılması önem kazanmaktadır. ....Gerek çalışma tarzımız gerek halkın zoraki değil gönüllü katılımını sağlamaya çalışmamız bir güven ortamının oluşmasına katkı sundu. Önümüzdeki dönem bu sorunlar çerçevesinde çıkarabileceğimiz bildiri ve

*Kiminle koşacağımızı,
kiminle ağır bir
tempoyla yürüyeceğimizi
ve kiminle arada bir
görüreceğimizi bilmek
zorundayız. Doğru bir
görevlendirme sınıf
savaşımı için kimden ne
ölçüde yararlanacağımızı
doğru bir tarzda tespit
etmekle başlar. Bu konuda
pratiğin adaletine güven-
meliyiz. Ve kampanyaların
her kademesinde görev
alan tüm faaliyetçilerimiz
bu yönlü değerlendirme ve
hesaplar yapmak zorun-
dadır. Tabi bunu yaparken,
sürecin getirdiği ideolojik
kırılmaları gözden
kaçırmamalıdır.*

afiş çalışmaları, kitle çalışmaları daha da olumlu tepkiler almamızın önünü açacaktır. .... bölgesi”

Yine bir başka yoldaşın şu belirlemelerine kulak vermeliyiz: “...Öncelikle şunu belirtmek gerekiyor ki bu kampanya sürecinde yaptığımız geniş

Bilinmelidir ki, devrimci ve komünist faaliyet, uygulandığı süreçteki karşıt akımlara, burjuva saldırılara da yanıt olmakla yükümlüdür. İçinden geçtiğimiz süreçte tasfiyeciler anlayışlar neredeyse her türlü devrimci faaliyetin gereksizliği, yanlışlığı üzerinden de-

ni sananlara da iyi bir cevap olmuştur. Kişileri öne çıkararak karalayan, kulananlar mücadelenin kişilere endeksli olmadığını görmüştür. Bu da içinden geçtiğimiz süreç açısından önemlidir...”

Kampanya değerlendirmesinden

dar savunacağımız şey, hareketin kendisidir. Kişilere indirgenen tartışmaların tek bir sonucu olur: Hareketi zaafa uğratmak ve yenilgiye taşımak.

SONUÇ YERİNE

İmkanlarımızı, gücümüzü ortaya koyduğumuzda, bunları doğru değer-

Bizim çıkaracağımız ve bilincimize kazıyacağımız şey şudur: Mücadelede belirleyici olan hareketin kendisidir. Bizim sahipleneceğimiz ve sonuna kadar savunacağımız şey hareketin kendisidir. Kişilere indirgenen tartışmaların tek bir sonucu olur: Hareketi zaafa uğratmak ve yenilgiye taşımak.

Bizim sahipleneceğimiz ve sonuna kadar savunacağımız şey hareketin kendisidir. Kişilere indirgenen tartışmaların tek bir sonucu olur: Hareketi zaafa uğratmak ve yenilgiye taşımak.

magoji yaparken her devrimci hamle-ye karşı da saldırmakta ya da ayak diremektedir. Bu nedenle ısrarla atacağımız her adım küçük de olsa büyük önemde ve değerdedir. Tasfiyeciliğin beklentilerini hüsrana uğratmak, yaratıkları karamsarlığa, umutsuzluğa, yılmınlığa, kaosa, güvensizliğe pratikle yanıt olmak zorundayız. İçinde bulunduğumuz eksikler, yetersizlikler bizim için esas sorunlar değildir. Esas sorun bunları yenmekte ortaya koyacağımız iradi duruştur. O nedenle, etrafımızda kimi zaman gelişen ve gelişecek olan aymaz saldırılara karşı kararlı olmak durumundayız.

Dışımızdaki tasfiyeciler anlayışlarla kol kola giren yaklaşımlar, onlar kadar ve hatta daha da tehlikelidir. Reformizme, Troçkizme, sınıf uzlaşmacı tüm akımlara ve bunların etkilerini devrimci harekete taşıyan çizgilere kampanyalarımız yıkıcı bir karşılık olmalıdır.

“...bu faaliyetlerin önemli bir yanı da kişilerde ve alanlarda kendine güveni aşılmasıdır. Özellikle böyle bir süreçte çeşitli olumsuzluklara rağmen eksikleri de olsa bu faaliyetin yürütülmesi bazı kavga kaçınlarına ve mücadelenin kişiler üzerinden devam ettiği-

çıkartılan bu sonuç yerinde ve doğrudur. Önemle vurgulanmalıdır. Çünkü, bugün mücadelenin önündeki engellerinden biri de bunlardır. **Yeni ve tecrübesiz faaliyetçilerin bu konuda bilinçlenmesi, devrimi inşa etmede başkalarına değil kendilerine güvenmesi, devrime önderlik edecek gücün kendilerindeki iradi çabada bulunduğu farkına varması günümüzün başlıca görevidir.** Bu görevi kalkacak her yumruk proleter bilincin kararlı duruşu ile karşılanmalı, etkisizleştirilmeli ve yok edilmelidir. Kavga kaçınlarının, kendi misyonlarını kolektifin yerine koyarak kolektifi karalayanların, mücadeleyi halkın kendi hareketinden soyutlayanların her söylemi, her duruşu devrimimize, hareketimize yönelmiş bir saldırdır. **Faaliyetimiz doğru bir çizgide yürüdüğü sürece bunların gerçekliği açığa çıkacaktır.** Kampanya sürecinde bunun gerçekleştiğini yukarıdaki alıntı göstermektedir. O halde, diyebilir ki, kampanyamız bunu belli oranda başarmıştır. Bunu sürdürmeliyiz.

Bizim çıkaracağımız ve bilincimize kazıyacağımız şey şudur: Mücadelede belirleyici olan, hareketin kendisidir. Bizim sahipleneceğimiz ve sonuna ka-

lendirdiğimizde, olmayanları olur kıldığımızı, ayaklarımız üzerine dikilebildiğimizi, zaaflarımızı, yetersizliklerimizi engel olmaktan çıkarabileceğimizi gördük. Görmekle kalmayıp, tıkanıklıkları aşma noktasında pratik adımlar attık. Bilgi, tecrübe ve güvenin pratikle kazanılabileceğini kanıtladık.

Zorlu görevlerimiz önümüzde durmaktadır. **Başardığımız şey; bu görevleri yapabileceğimizi görmektir. Başaracağımız ise; bu görevleri yerine getirmektir.**

Devrim yolunun düz, rahat bir yol olmadığını biliyoruz. “Gerçekleşmiş imkanlar, zorlanmış imkansızlıkların sonucu” ise eğer, “imkanlarımızı son sınırına kadar zorlayarak” bu yolu kat edeceğiz. Bunu başaracak bilinç adım adım gelişecektir. Yolumuz doğrudur. Bu yolda sebatla ilerlerken, çıkacak engelleri süpürmeyi öğreneceğiz. **Her engelin eskiyenin, çürüyenin kendisi olduğunu kavrayarak bunlardan çekinmemeyi ve imkanlarımızı zorlayarak bu engelleri yolumuzun üzerinden kaldırmayı öğreneceğiz.** Bundan kimsenin şüphesi olmasın.

katılımlı etkinlikler daha önceki etkinliklerin kazanımları, onlardan edindiğimiz deneyimler, dersler ışığında yürüdü. Bazı noktalarda gerekli dersleri çıkaramadığımız ortada iken bazı noktalarda da oldukça olumlu dersler çıktı. **Örneğin çıkarttığımız dersler ışığında, çok fazla alanda yoğunlaşp hiç bir şey yapamamaktansa, önemli ve öncelikli bölgelerde yoğunlaşp buralardan insan çıkarmak, komiteler oluşturmak, örgütlenmeler yaratmak amacını önümüze koymuştuk....”**

Tarih bir kez daha MLM bir hatta yürüyenlerle, tasfiyeci hatta yürüyenlerin farkını ortaya koymaktadır

Tarihi çarpıtanlarla gücünü tarihten alanların yolu birleşmez!

Tüm bunlar yaşanan gerçeklerdir. Gerçek olan diğer bir olgu ise MKP tasfiyeciliğinin bu olumlu çabalarımızı engeller nitelikte olmasıdır. Çünkü tasfiyeciler tasfiyeciliklerini “yeni büyük bir muhasebe” olarak yorumlamakla kalmayarak, bizi de bu bataklığa davet ediyorlar.

Bugüne kadar kamuoyuna fazla taşımadığımız ancak son birkaç aydır değinmeye başladığımız MKP tasfiyeciliğinin gerçek yüzünün görülmesi, İBO'nun Partisine gönül vermiş, emek harcamış pek çok Proletarya Partisi taraftarının ve özellikle de bugüne kadar darbeciliğin-tasfiyeciliğin etkisi altında kalmış, gerçekte ise Proletarya Partisi'nin tabanını oluşturan militanların; devrimci demokrat kamuoyunun “aslında yok birbirinden farkınız” yanılığlı yaklaşımına yanıt olacak bir özellik arz etmektedir. Gelişmeler özellikle de darbeci tasfiyeciliğin yapmış olduğu ve kamuoyuna sunduğu kongre kararları, bu yanılığlı yaklaşımı ortadan kaldıracak mahiyettedir.

Tarih bir kez daha Marksist-Leninist-Maoist bir hatta yürüyenlerle, tasfiyeci hatta yürüyenlerin farkını ortaya koymaktadır.

MKP tasfiyeciliğinin, süreçten çıkış olarak ortaya koyduğu ve stratejik bir yaklaşım olarak değerlendirdiği “birlik” politikasının, aslında “komünistlerin birliği”nden ziyade, komünistlerin tasfiyeci bir hatta çekilmeye çalışılmasının stratejisi olduğu görülmelidir. Proletarya Partisi'nin geçmişte çok net bir biçimde görmüş olduğu ve her fırsatta ifade ettiği tasfiyecilik olgusu, bugün Proletarya Partisi'nin sahip olduğu, bilincinde olduğu bir gerçek olmaktan çıkmış, geniş kitleler nezdinde ve özellikle de Proletarya Partisi'nin doğal tabanında yankısını bulmuştur. Bu durum tarihin bir öğretmen olarak öğreticiliğinin ne kadar başarılı olduğunu göstermektedir.

Bu süreç aynı zamanda MKP tasfiyeciliğinin kamuoyu önünde yapmış olduğu, (her ne kadar bugün bu tartışmaları kamuoyu önünde yapmayacağız deseler de) her iki parti arasında ilkesel düzeyde bir farklılık yok propagandasına da yanıt olmaktadır. Proletarya Partisi birkaç ay öncesine kadar bu propagandalara yanıt verme ihtiyacı duymuyordu. **Bu gerçeklik, geçmişte özellikle Proletarya Partisi'nin kamuoyu önünde tartışmaya gerek duymadığı biçiminde yorumlanmamalıdır.** Bu gerek duymama; kamuoyu dışında tartışma yapma, “özel görüşmeler” yoluyla halletme isteği olarak, algılanmamalıdır. **Proletarya Partisi tarafından darbeci tasfiyeciliğin gerçek yüzü çok iyi bilindiğinden buna gerek duyulmamıştır.** Çağrılarının komünistlerin birliğini sağlamaktan ziyade, bir **meşruluk sorunu yaşayan** darbeci tasfiyeciliğin, kendi meşruluğunu sağlama, darbeci tasfiyeci emellerini haklı gösterme amacı taşıdığı bilindiği içindir ki; bu “birlik” çağrıları kamuoyu önünde tartışılmadı. Buna gerek duyulmadı ve bu yüzden de özel bir önem de verilmedi. Bu yaklaşım, bu bilinç açıklığı ve var olan netlik aynı zamanda kendisini Proletarya Partisi'nin 7. Oturumunda da gösterdi. **Darbeci tasfiyeciliğin birlik çağrısı ayrı bir gündem maddesi olarak değerlendirilmeye değer bir yaklaşım olarak dahi görülmedi.**

Çünkü böylesi bir tartışmanın devrimcilerin ve komünistlerin mücadelesini güçlendirmeyeceği; aksine meşgul edeceği, bir kazanım sağlamayacağı çok açıktı. Ancak gelinen aşamada darbeci tasfiyeciliğin gerçek yüzünü daha net bir şekilde “tarihi muhasebe”si ile ilan etmesi bazı konulara değinmeyi gerekli ve zorunlu kılmaktadır. Bugün de yapılan budur. **Bu yanıt olma ya da polemik, darbeci tas-**

fiyeciliğin birlik çağrısını değerlendirmekten ziyade esas olarak darbeci tasfiyeciliğin ve bugün somutlandığı isim itibarıyla MKP tasfiyeciliğinin gerçek yüzünün, geniş kitleler nezdinde daha iyi bir biçimde görülmesini sağlama çabası olarak algılanmalıdır. İşte bu çaba komünistlerin mücadelesini geliştirir. Çünkü tasfiyeciliğe karşı gösterilen her kararlı duruş ve yaklaşım, proletaryanın mücadelesini bir adım öne taşımakla eş anlamıdır. İçinden geçilen bu süreçte; bu pratik duruş bugün tasfiyeciliğin, reformizmin ve mülteciliğin kut-

Sonuç olarak “takke düştü kel göründü.” Bugün gerçek Marksist Leninist Maoistler ile darbeci tasfiyeciler arasında, İbrahim'in gözbebeği partisinin savunucuları ile onu tasfiyeci pratiklerine alet edenler arasındaki fark daha net bir biçimde görülmektedir. Bu netliğin hiç kuşku yok ki Kaypakkaya'cı güzergahta yürümek isteyenlere tarihsel görevler yüklediği açıktır. Ve bugün bu tarihsel görev, Proletarya Partisi'ne emek vermiş, gönül bağlamış Kaypakkaya'nın yoldaşlarının; hiçbir kişisel kaygıya düşmeden olması gereken yere yönelmesinde kendisini somutlamaktadır. Gün kavgayı büyütme için tüm enerjimizi ve gücümüzü bu kızıl güzergahta birleştirmenin günüdür.

sandığı, düzen içiliğin önerildiği koşullarda daha da önemlidir. Öyle ya bugün **Maoist olup da örgütsüz olanlara** (nasıl Maoist olunuyorsa!) ya da bugün ülkemizin her hangi bir köşesinde bilinmeyen, adı duyulmayan, ama Maoist olarak değerlendirilerek birlik çağrıları yapılan **Maoist Merkez** (merkez olmak mülteci olma koşulunu getiriyor herhalde!) ya da kavgadan kaçtıklarını sağır sultanın bile duyduğu **Konferans Kaçkın Suçlular Güruhu**'nu Maoist olarak değerlendirmek ve herkese mavi boncuk dağıtıp, bütün “Maoist güçlerin” birliğinin savunulduğu böylesi bir dönemde daha bir önem arz etmektedir!

Proletarya Partisi'nin kuşkusuz ki herhangi bir partinin kimleri nasıl değerlendirdiğine diyeceği bir şey yok... **Böylesi bir değerlendirme, değerlendirme yapanın niteliği konusunda Proletarya Partisi'ne bir fikir verir o kadar. Ama aynı zamanda bu değerlendirmede, değerlendirilenler arasında kendisi de bulunuyor ise, böylesi bir değerlendirmeye yönelik bir şeyler söyleyebilir. Ki bugün bu sayfalarda Proletarya Partisi'nin**

ısrarla yapmaya çalıştığı da budur. Tasfiyeciler kendileri gibi tasfiyeci olan her renkten anlayışı Maoist olarak değerlendirebilir. Bu kendi tasfiyeci dünya görüşleri içerisinde tutarlıdır. Çünkü karşısına baktığında kendisini görür. Ancak Proletarya Partisi'ne baktığında ise bu tasfiyeci anlayışı görmediği gibi; zorlama teorilerle, bazen de gülünç duruma düşerek “aynılık” teorisini yapar. “İlkesel farklılıklarımız yok” der. Onların “illa da Maoizm” vurgusundan anladıkları, Maoist bireyler(!), Maoist Merkez(!), Kaçkınlar Güruhu(!) ile birlik yapmak-

mektedir.) komik duruma düşüyorlar. Proletarya Partisi ile kendileri arasında ilkesel düzeyde bir farklılığın olmadığını söylemek, Marksizm Leninizm Maoizm ile tasfiyecilik arasında bir fark olmadığını anlamına gelmektedir ki, bunu da en çok anti-MLM düşünce ve anlayışlar savunur ve savunmaktadır.

Evet Proletarya Partisi ile MKP tasfiyecileri arasında ilkesel düzeyde farklılıklar vardır. **Bu farklılık Marksizm Leninizm Maoizm ile tasfiyecilik arasındaki farktır. Bu farklılık proletarya ile küçük burjuvazi arasındaki farktır.** İşte bu farklılık nedeniydir ki her iki farklı anlayış, olayları ve olguları yorumlarken kendi penceresinden bakar, kendi sınıf çıkarından bakar. Bu, kimi zaman kendisini parti içerisinde darbecilik olarak göstereceği gibi, bazen ise geniş bileşimli “ne olursan ol gel” mantığında kendisini göstermektedir.

Bu söylediklerimizin daha iyi anlaşılması açısından, “görünürde aynı şeyleri savunmak”la (ilkesel, programatik bir farklılık yok ya!..), tasfiyeci, idealist, burjuva düşüncü tarzının doğal bir yansıması olarak; pratikte farklı davranmanın, olguları ve olayları farklı değerlendirmenin çok güzel bir örneği olması açısından aşağıdaki alıntıya bakalım:

“TKP/ML'nin 7. Konferans sonuçları diye aktarılan yorumlanan bir yazıda demokratik devrimin yerine “tarım devrimi” söyleminin kullanılması yanlış ve hatalı bir belirlemedir. Bu söylem ve belirleme eğer politik gerilimden kaynaklı bir şekilde kullanılmışsa, bu durum her iki yapı arasında ciddi bir problem yaratmaz. Ters durumda ise, yani demokratik devrimin yerine “tarım devrimi” tezi TKP/ML tarafından savunulup sistemli bir çizgi haline getirilirse o zaman bu görüş ayrılığı her iki yapı arasında çok ciddi boyutta görüş ayrılıklarına yol açmış olacaktır.....” (D. Demokrasi. Sayı 14 Perspektif) Bahsi edilen yazının hangi yazı olduğunu bilmiyoruz; alıntıyla verilsen daha iyi olurdu ancak tahminimizce burada ukala bir biçimde “politik gerilimden” dem vurularak değerlendirilmeye çalışılan Proletarya Partisi'nin 7. Oturumunun 15. Kararı'dır. Bu karar “...devrimimiz kendine has özgünlükler taşıyacaktır. Türkiye'de Halk Savaşı, gerilla savaşı önceki örneklerinin aynı olmayacaktır. Türkiye'nin kendine has özellikleri, bulunduğu bölge itibarıyla farklılıkları vardır. Devletin merkezi otoritesi, militarist gelişkinliği önemli seviyededir. Kitlelerin talepleri biçim olarak farklıdır. Köylülerin sosyal yaşamları değişim göstermiştir. Meseleye salt toprak sorunu olarak bakılamaz. Tarıma dayanan çelişkiler gücünü korumaktadır. Savaşla birlikte değişimler olmuştur. Bu değişimlerin incelenmesi gerekir.....” diye formüle edilen karardır. **Tutup bu karardan “tarım devrimi”nin savunulduğundan ancak ve ancak ideolojik gıdasını burjuvaziden alan siyasal “cahiller” söyleyebilir.** Kararda ifade edilen oldukça açıktır. Bu kararda demokratik devrimin ortadan kaldırılarak yerine tarım devriminin geçirildiğini söylemek, her halde “politik gerilimden” kaynaklı değildir! Bu yaklaşımı böyle değerlendirmek, ancak ve ancak tasfiyeci ve öznel bir düşüncünün ürünü olabilir. Çünkü ifade edilmeye çalışılan Marksizm-Leninizm-Maoizm'in en bariz ve önemli anlayışlarıdır. Bu anlayış “somut koşulların somut tahlilidir.”

Ama bu düşünüşten bihaber olan ve kendi tasfiyeci dünya görüşleri doğrultusunda dünyayı yorumlayanlar, görmek istediklerini göstermek, olmasını istediklerini olmuş gibi ifade ederek, olmayan şeyler üzerinden ahkam kesmekten usanmazlar.

"Hiçbir Komünistin aklından çıkarmaması gereken temel çalışma yöntemi, çalışma siyasetlerimizi somut duruma göre belirlemektir. Yaptığımız hataların nedenlerini araştırdığımızda, bunların hepsinin, belirli bir zaman ve yerdeki gerçek durumdan uzaklaştığımız ve çalışma siyasetlerimizde öznelci davrandığımız için ortaya çıktığını görüyoruz." (Cilt: 4, Sf,221) Başkan Mao'nun bu yaklaşımını anlayabileceklerini sanmıyoruz. Çünkü tasfiyecilerin son yönelimlerinde ortaya koydukları pek çok yaklaşım, MKP tasfiyeciliğinin pek çok şeyi olmasını istedikleri şeyler üzerinden kurduklarını göstermektedir. Tıpkı Proletarya Partisi'nin kendileri gibi tasfiyeci olmasını istemeleri; tıpkı bir kısım tasfiyeci, mülteci, kaçkın, grup ve bireylerle geniş bileşimli bir tasfiyeci blok kurmak istemeleri; tıpkı, Proletarya Partisi'nin tarım devrimini savunduğunu söylemeleri gibi.... Örnekler çoğaltılabilir.

MKP, değerlendirmelerini yazdıklarımız üzerine değil duyular, ürettiği hayaller, olmasını istediği olgular ve senaryolar üzerine yapıyor. Durum böyle olunca dinleme, anlama ve ona uygun davranma çabası ortadan kalkıyor. Geriye "sol sekte" olduğumuz, her vesileyle "MKP ve önceline saldırdığımız", "devrim sorunlarına oldukça sığ bir şekilde yaklaştığımız", "demokratik devrimin yerine tarım devrimini geçirdiğimiz" "kibirli ve ben-merkezci" olduğumuz kalıyor.

Şu açık ki belgelerimizi okuyan herkes hatala-

rımıza, eksikliklerimize ve bu hata ve eksikliklere yol açan kadro ve militanlarımızın şekillenmesine dair yaptığımız somut değerlendirmeleri görecekler. Ve dolayısıyla bu konuda MKP'nin önyargılı ve subjektif "değerlendirmelerine", "politik yetkinlikten kaynaklı önerilerine(!)" pek ihtiyacımız yok. Elbette ki kötü pratiklerden de öğreniyoruz. Ama bizim için bugün önemli olan, hata ve eksikliklerimizi bize gösterecek yapıcı ve dostça eleştirilerdir. MKP'nin pratiğinde bunu göremiyoruz. **MKP tasfiyeciliği, tasfiyecilikte kendisine sınırsız bir özgürlük tanırken, tasfiyeciliğe karşı duruşumuzu, parti değerlerimizi savunmamızı kendisine karşı yapılmış bir "saldırı" olarak görüyor.** Oysa tasfiyeciliğe, tarih çarpıtıcılarına karşı kendimizi savunmamız, en doğal hakkımızdır. Bundan dolayı kimsenin bizi suçlamaya hakkı yoktur.

Her fırsatta söyledik, yine söylüyoruz. **Proletarya Partisi'nin MKP'ye karşı bir düşmanlığı yoktur. Bilakis Proletarya Partisi'nin, MKP saflarında darbeye, hileyle çalınan emekleri ve değerleri vardır. Dolayısıyla Proletarya Partisi'nin bu değerlerini kazanma görevi dün de vardı, bugün de vardır.** Bu görev, eleştiride kendine uygun bir dil, bir üslup ve diğer sorunlarda buna uygun bir tutum sergilemek zorunluluğunu ortaya çıkartmaktadır. Bu duruş niyetlerden, önyargılardan bağımsız olması gereken bir durumdur. Bunun yolu da seviyeli bir ideolojik mücadeleden geçer. Bunun yolu, her türlü uzlaşmacı ve liberal tutumu yadsımdan ve aynı zamanda devrimci bir zemin üzerinde, ortak pratikler sergilemekten geçer.

Proletarya Partisi 7. Oturumunda tam da bu duruma uygun olarak diğer parti ve örgütlerle olduğu

gibi MKP ile de devrimci eylem birliği üzerinde durmuştu. Ve aynı zamanda Proletarya Partisi ile MKP kitleleri arasındaki objektif ilişkiye de dikkat çekmişti. **Oluşturulacak eylem birliklerinde bu özgünlüğün hesaba katılmamasının, mevcut durumu yeteri kadar anlamamak anlamına geleceğine bir kez daha vurgu yapılmıştı.** Buradan hareketle, 3 Kasım genel seçimlerine karşı geliştirilen boykot taktiğinde yerel anlamda küçük de olsa bu yönlü, 7 Konferansımızın emrettiği tarzda bir adım atılmıştır. Düşünsel anlamda Parti içinde bu eksenli bir şekillenme yaratılmaya çalışılmıştır.

Tüm bunlar yaşanan gerçeklerdir. Gerçek olan diğer bir olgu ise MKP tasfiyeciliğinin bu olumlu çabalarımızı engeller nitelikte olmasıdır. Çünkü tasfiyeciler tasfiyeciliklerini "yeni büyük bir muhasebe" olarak yorumlamakla kalmayarak, bizi de bu bataklığa davet ediyorlar; "Hayır!.." seslerimizi duyunca da, bizi "sol sekte" suçluyorlar. Görünen o ki tasfiyeci mantık bizi anlamamak için direniyor. Doğrusu bu direnişlerinin nedenini anlayışla karşılamıyoruz, ama anlıyoruz! Anlayışla karşılamadığımız diğer bir nokta ise; aramızdaki farklılıkları flulaştırarak, haklı eleştirilerimizi, Proletarya Partisi'ne gönül vermiş kitleler nezdinde "sol sekte" bir tutum olarak yorumlayarak, demagojik bir biçimde "olunluğa" davet eden çabalarıdır. Proletarya Partisi'ne gönül vermiş, katkı sunmuş her yoldaş ve MKP tasfiyeciliğinin etkisi altında bulunan militanlar bu gerçeği görmelidir. Değerlendirme yaparken her türlü duygusal ve tepkisel yaklaşımdan uzak durmalıdır. Aksi takdirde doğru ile yanlış, Marksist-Leninist-Maoist tutum ile tasfiyeci tutumu birbirinden ayırmak zorlaşır. Nesnel olgular

üzerinde tartışma yürütmek yerine, soyut duygusal yaklaşımlar devreye girer. Ki bunun da sınıf mücadelesine, proletaryanın ve emekçi halkın kurtuluşuna kazandıracağı hiçbir şey yoktur.

Sonuç olarak "takke düştü kel göründü." Bugün gerçek Marksist Leninist Maoistler ile darbeci tasfiyeciler arasında, İbrahim'in gözbebeği partisinin savunucuları ile onu tasfiyeci pratiklerine alet edenler arasındaki fark daha net bir biçimde görülmektedir. Bu netliğin hiç kuşku yok ki Kaypakaya'cı güzergahta yürümek isteyenlere tarihsel görevler yüklediği açıktır. Ve bugün bu tarihsel görev, Proletarya Partisi'ne emek vermiş, gönül bağlamış Kaypakaya'nın yoldaşlarının; hiçbir kişisel kaygıya düşmeden olması gereken yere yönelmesinde kendisini somutlamaktadır. Gün kavgayı büyütme için tüm enerjimizi ve gücümüzü bu kızıl güzergahta birleştirmenin günüdür. Ve unutulmamalıdır ki gerçek birliktelik ancak Marksist Leninist Maoist saflarda gerçekleştirilebilir. Bu da ısrarcı bir pratikle şekillenen sosyal yaşamda hayat bulur. Bunu yaratmak için Proletarya Partisi'ne umut bağlamış her taraftarımızın mutlaka yapacağı bir iş vardır. Her taraftarımız bu özveride bulunmalıdır. Umut olmanın, umudu büyütmenin yolunu, bu düşünüş ve bu düşünüşe uygun bir biçimde izlenen pratik bir duruştan geçeceği gerçeği asla unutulmamalıdır.

Bizim tasfiyecilerle aynı blokta, kol kola yürümeye niyetimiz yok. Bu bilinmelidir! Şu da unutulmamalıdır ki: Tarihi kendileriyle başlatanların tarihi hiç kuşkusuz ki kısa olur!

PUSULA

ADIMLARI GÜÇLENDİR!

Sınıf bilinçli proletarya, devrim yürüyüşünün uzun ve meşakkatli olduğunun bilinciyle, görev ve sorumlulukların ağırlığıyla hareket etmelidir. Atılan her adım, geliştirilen her politik faaliyet, kitleler içinde parti örgütlenmesini hedeflemelidir. Bu amaca hizmet etmeyen adımlar zayıf ve güçsüz adımlardır. **Devrim denilen zorlu yürüyüş, güçsüz ve zayıf adımlarla gerçekleşemez. Öyleyse politik adımları güçlendirmek, hedefleri büyütme, devrim ve parti sorumluluklarını bilinçle donatmak zorunludur.**

Belli adımların atıldığına işaret ettik, ancak bunların güçlendirilmesi konusunda önümüzde duran görevlerin ciddiyetini görmek, ağırlığının bilinciyle davranmak zorundayız. Sovyet devrimi öncesinde, sınırlı sayıdaki bileşimle sınıf bilinçli proleterlerden oluşan parti komitelerinin, binlerle ifade edilen işçileri örgütleyerek harekete geçirdiklerini görebiliyoruz.

Yüz milyonlara varan tüm Rusya'daki nüfus bileşimi içinde çeyrek milyonla ifade edilen sınıf bilinçli proletaryanın örgütlülüğüne sahip olan Bolşeviklerin, burjuva demokratik ve sosyalist devrimleri gerçekleştirdiklerine devrim tarihi taniktir. Bütün bunlardan çıkarılması gereken en önemli ders, az sayıda örgütlenmiş sınıf bilinçli proleterlerin binlerle onbinlerle ifade edilen

işçileri, yoksul köylüleri harekete geçirme gücü, becerisi ve hareketidir. Proletaryanın profesyonel öncü ve önder örgütünün sayısal bileşimi devrim öncesi süreçte her zaman azınlıkta olacaktır. Proletarya Partisi, saflarında en sınıf bilinçli, en fedakar, en ileri görüşlü işçileri bulundurur. Bundan dolayıdır ki **az ama özdür.**

Parti olmanın, önder ve öncü olmanın iddiasını taşıyan sınıf bilinçli proletarya, devrimci teoriyle, hareketin yasalarının bilgisiyyle ve devrimin yasalarının bilgisiyyle donanmak zorundadır. Yoksa proletaryaya önderlik edemez ve onun mücadelesini yönetemez.

Ulaşılan kitleler içinde illegal parti örgütlenmesini yaratarak, örgütlenmeyi sağlamlaştırmak, sınıf bilinçli proletaryanın önünde duran ertelenemez bir geriddir. Proletarya Partisi'nin gücü milyonlarca partisiz işçi, köylü ve emekçilerle çevrenmesinde yatar. **Proletarya Partisi'nin koruyucu zırhı kitlelerdir. Partisiz kitlelerle çevrenemeyen parti, kitleler içinde kök salmayan parti, güçlü politik bağlarla beslenmeyen parti, düşman darbesine açık ve hastalıklara karşı korumasızdır.** Örgütsüz kitleler, proletarya biliminin aşısıyla aşılanmak zorundadır. Bu aşığı yapacak olan proletaryanın kendisidir. Kitlelerin devrim ve parti aşısıyla neden aşılanması gerektiğini Lenin yoldaşın bir

alıntıyla yanıtlayalım:

"Kapitalizm, eğer bir yandan kitleleri ayaklar altında çiğnenmiş, ezilmiş, korkutulmuş varlık olmaya, anlaşmazlığa ve boş vermişliğe tutsak etmeseydi ve diğer yandan burjuvazinin eline yığınların ve emekçi halkın gözünü boyamak ve akıllarının etkinliğini azaltmak vb amaçlar için dev gibi yalan dolan aracı vermeseydi zaten kapitalizm, kapitalizm olmazdı." Lenin.

Sömürü ve zulüm sisteminde kitleler ayaklar altına alınarak çiğnenmekte, ezilip, korkutulmaktadır. Korkak, ezilmiş, silik ve yaşama boş vermiş, gözü yalanla boyanmış ve manipülasyonla yolundan şaşırılmış, en koyu gerici önyargılarla serseme çevrilmiş bir kitle gerçekliğiyle karşı karşıyayız. Bu gerçekliğin bilinciyle, görev ve sorumluluğun ciddiyet ve önemiyle hareket edilmelidir. Dolayısıyla, mücadele etmek için sağlam bir bilince güçlü bir örgütlenmeye ihtiyaç vardır. **Görev zor ancak imkansız değildir.**

Parti etrafında örgütsüz ve dağınık şekilde duran kitlelerin, devrim yürüyüşünde örgütlenmeden hareket etmesi kendiliğindenciliği güçlendirir. Kendiliğindencilik oportünizmdir. Sınıf bilinçli proleterler parti sürecini doğru ve bilimsel tarzda değerlendirerek, sürece kolektif ve bilinçli tarzda müdahale ederek, rolünü oynayarak, Marksizm-Leninizm-Maoizm bilimini güçlendirmek göreviyle karşı karşıyadır. Aksi her tutum ve davranış, her hareket ve eylem kendiliğindenciliğe yol açar, kendiliğindencilik oportünizme hizmet ederek, burjuvaziyi besler. Kendiliğindencilik subjektivizm zemininde güçlenir. Ya Marksizm-Leninizm-Maoizm bilimi

güçlendirilecek, proletaryaya hizmet edilecektir ya da kendiliğindenciliğe düşerek oportünizm güçlendirilecektir.

7. Konferans ışığında belirlenen yönelim doğrultusunda daha bilinçli, daha dikkatli ve daha uyanık olarak örgütü sağlamlaştırmak, hareketi güçlendirmek, proletaryanın politik önderi olmanın vazgeçilmez şartıdır.

İleri doğru atılacak bilinçli her politik adımın, düşman tarafından izleneceği, takibe alınacağı bilinci ve tecrübesiyle hareket edilmelidir. En sıkı disiplin uymak, bugün daha fazla önemlidir. Görece olarak gevşek ve görece zayıf örgütlenmeden daha sağlam örgütlenmeye, legal örgütlenmeden illegal örgütlenmeye doğru atılacak adımlar, parti örgütlenmesiyle kitle örgütlenmesini karşı karşıya koymadan yürütülmelidir.

Salt illegal faaliyeti, salt yeraltı faaliyetini parti faaliyeti olarak kabul eden anlayış, örgüt bilimini dışlayan anlayıştır. Bugün halen örgüt bilimini yadsıyan yanlış anlayışlar vardır. Bunların başında DKÖ, sendikal, gençlik, basın ve semt faaliyetlerini birer parti faaliyeti olarak görmeyen yanlış anlayışlar gelmektedir.

Proletarya Partisi'nin güçlenmesi yaşamsaldır. Bunun için daha yüksek düzeyde Marksizm-Leninizm-Maoizm bilimini kuşanmak daha yüksek düzeyde devrime bağlılık, daha yüksek düzeyde özveri, daha yüksek düzeyde zorluklar karşısında yılmamak, dayanıklılık. İkincisi en geniş kitlelerle politik bağları güçlendirmek, yönelimin ertelenemez görevleri olarak kavranmalıdır. Proletarya Partisi'nin yönelimini kendi yönelimin olarak kavra ve yaratıcı tarzda uygula!

Adı “Özgürlük” olan köleler ülkesi: LIBERYYA

Liberyya'da bir duvar yazısı:
“Savaşların bile sınırı vardır”

ABD emperyalizmi, Ortadoğu'daki “işini” bitirmeden Afrika'ya da el atarak Liberyya'ya ABD askeri uzmanlarından oluşan “insani yardım ekibi” gönderdi. Dünya halkları nezdinde ciddi anlamda teşhir olan “terörizmle savaş” kapsamında, Bush'un sözleriyle “Afrika'nın dünyanın geri kalan bölümünü tehdit edecek bir terör üssü olarak kullanılmasına izin vermeyeceğiz” denilerek gönderilen “askeri uzmanların! Ne tür “insani yardımı inceleyecekleri” ise şüpheli(!) Bunun yanında Liberyya'da 1997'den beri hüküm süren Charles Taylor diktatörlüğü ile isyancı ordu LURD (Birleşik Liberyya Barış ve Demokrasi Örgütü) arasındaki çatışmaların artması ve yüzlerce kişinin ölümlüyle birlikte, ABD'nin ve diğer emperyalist güçlerin müdahalesi de gündeme geldi. Pentagon yetkililerinin, Amerikan ordusunun halihazırda Balkanlar, Afganistan ve Irak'ta güçlerini konumlandığını ve Liberyya hareketinin bütçeyi zorlayacağını savunmalarına, Rumsfeld'in “bizi daha fazla meşgul edecek şeylere ihtiyacımız yok” demesine ve hatta 1993'te Somali'de aşiret lideri Aided'e karşı girişilen ve 18 ABD askerinin ölümüyle sonuçlanan başarısız askeri saldırıyı hatırlatmalarına rağmen bu askeri uzmanlar Liberyya'ya gönderildi. Bu sürece gelinceye kadar öncelikle Liberyya'daki çatışmaların kökenlerine kısaca bakarsak;

Afrika'da liberal ekonominin deney laboratuvarı olarak sosyalist kampa karşı ABD'nin en önemli müttefiklerinden olan Liberyya, Amerikan Sömürge Cemiyeti tarafından köleliğin kalkmasından sonra ülkedeki siyahlara yurt bulmak için kurulmuştu. 1822'den ülkenin resmi olarak kurulduğu 1847 yılına dek 20 bin eski Amerikan kölesi Liberyya'ya yerleşti. Ve bu tarihten itibaren Amerikan kökenliler ile bölgenin yerel halkı arasında etnik ve sınıfsal çatışma hep var oldu. 1980 yılındaki darbeye kadar ülkeyi “True Whig Party” (Gerçek Özgürlükler Partisi) yönetti. Bu süreç ülkenin bir sömürge

olarak emperyalizmin ihtiyaç ve çıkarlarına göre düzenlendiği bir süreç olmuştur. Afrika'nın en liberal ekonomisi olarak Liberyya'nın tüm doğal kaynakları emperyalist tekellerin kontrolünde geliştirdi. Ülke Amerikan Firestone firması tarafından kauçuk fabrikasına dönüştürüldü. Ülke tamamı yabancı armatörlere ait dünyanın en büyük ticaret filolarına sahip. 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı sonrasındaki yıllarda İsveç ve Amerikan tekelleri ülkenin kuzeyindeki geniş demir yataklarına girirlik, buradaki yerel kabile şefleri ile işbirliği yapmış ve bunun sonucunda yerel kabile şefleri ve toprak ağalarının bu “iş”ten büyük servetler kazanarak ülkenin politik yaşamında da söz sahibi olmak istemelerine neden olmuştur. 1980'de yerlilerin ve toprak ağalarının desteklediği Ulusal Milliyetçi Cephe darbe yaparak yönetimi ele geçirdi. Aynı yöntemi deneyen Libya ve yeni zengin kabile şeflerinin desteğini alan Taylor ise başarısız olmuş, 1997'de ise şaibeli bir seçimle iş başına gelmiştir.

İşte böyle yaklaşık 2 yüzyıllık bir geçmişe sahip ülkenin yakın geleceği bir kez daha ABD'nin başkanı W. Bush'un Senegal, Nijerya, Güney Afrika, Boksvana ve Uganda'yı kapsayan seyahatinde belirlendi. 16 Batı Afrika ülkesinin (ve Liberyya'dan hükümet güçlerine karşı isyan eden LURD'un) katılımıyla gerçekleştirilen görüşmelerde Taylor ülkesinden ayrılmaya “ikna edilmeye” çalışıldı.

Afganistan'da hala “işlerin” bir düzene girmeyişi, Irak'ta da her gün işgal askerlerine yönelik saldırılarla rahatsızlıkları artan ve saldırganlıklarının kendi ülkesinin ve diğer ülke halklarının öfke ve nefretiyle karşılandığı bu süreçte Afrika'ya asker göndermesi ek bir külfet olacaktı. Anacak gelecek yıl yapılacak seçimlerin yaklaşmasıyla ABD'de yaşayan siyahların Bush'a yönelik baskısı önemli bir noktaydı. Zira Bush'u yönetime getiren seçimlerde siyah seçmenlerden sadece % 10 civarında oy kazanmıştı. Ve 1847 yılında eski

köleler için kurulan bu ülkeye müdahale, bu kesim içinde oy oranının artmasına neden olacaktı. Ayrıca çatışmalardan sokak ortalarında kalan yüzlerce cesedin olduğu bir ülkeye müdahale etmek, diğer yandan yıpranan “barışın koruyucusu” imajını tazeleyecek bir fırsat olacak ABD emperyalizmi için. Taylor'un ülkeyi terk etme kararıyla maliyetinin de sıfırladığı bir “operasyon”la bu işin de üstesinden gelme fırsatını da kaçıramayacak kadar dünyaya egemen olma hedefine kilitlenmiş ABD emperyalistleri Afrika'yı da bu sürecin içine çekme adımı atmıştır. Ancak bir bütün olarak Afrika'yı yeniden düzenleme konusu Ortadoğu'daki hedeflerin gerçekleştirilmesine bağlıdır. Zira bunun bu kadar kolay olmayacağı bugün kendileri tarafından da daha net görülüyor.

Liberyya'ya asker gönderilmesi konusunda bir diğer ayrıntı da Fransa'nın “Taylor'un ayrılması durumunda barış gücüne destek verebileceklerini” açıklaması Irak konusunda gerilen ABD-Fransa ilişkilerinin “en azından” Afrika özgülünde “düzeltme” ihtimali. Özellikle Irak'taki çıkarlarına uygun bir düzenlemeyi tek başına göğüsleyemeyen ABD için bu “düzeltme” önemli bir nokta.

Peki ya ister yerli olsun ister eski ABD köleleri olsun Liberyya halkı. Bunun yanıtını ABD eski Adalet Bakanı –ve aynı zamanda eski Başsavcı Ramsey Clark'ın 2001 yılında The Sun Dergisi'nin yaptığı röportajda bir soruya verdiği yanıtta alalım: “ABD'nin tüm dünyaya nasıl demokrasi ihraç ettiğine dair lafları hep duyarız, ama ABD'nin diğer halklar üzerindeki etkisini gerçekten anlamak istiyorsanız, herhalde en iyi başlangıç Liberyya ve Filipinler, yani Asya ve Afrika'daki en seçkin iki sömürge olacaktır. Liberyya'ya 1843 öncesinde girdik, plana göre özgürleştirilmiş köleler buraya gönderilerek kölelik problemimiz ‘çözülecekti’. Ülke, her anlamda bir ABD sömürgesi oldu. Adının anlamı ‘Özgürlük’ demek. Başkent Monrovia ve büyük liman şehri Buchanan, isimlerini ABD başkanlarından alıyor. Devlet, ABD tarafından örgütlenip tesis edildi. Ulusal para birimi ABD Doları. Bu yakın ilişkilere bakıp, Liberyya'nın görece iyi durumda olduğu düşünülebilir. Ama Afrika'da bile, Liberyya halkı kadar acı çeken, yoksul bir halk bulmak güçtür.

Sonuçta, Liberyya ve Filipinler, ABD'nin fiili sömürgesi olmaktan yoksulluk, çatışma, bölünme ve diktatörlükler elde ettiler. Ferdinand Marcos, Manila'daki adamımızdı. Liberyya'da birbiri ardına diktatörleri koltuğa oturttuk.”

✓ PERU'DA GERİLLA EYLEMLERİ

Peru'da Peru komünist Partisi'ne bağlı gerillalar son süreçte eylemlerine hız verdi. İki gün içinde meydana gelen çatışmalarda faşist Peru devletinin 7 askerinin öldürülmesinin ardından ordunun geniş çaplı operasyonlara başladığı bildiriliyor.

Peru Savunma Bakanlığı tarafından yapılan açıklamada, 2 gün içinde çıkan çatışmalarda, 1 subay, 3 özel tim, 1 asker ve 2 sivilin öldüğü bildirilirken, 10 askerin de yaralandığı duyuruldu. Ayacucho Bölgesinde meydana gelen çatışmada Peru Komünist Partisi'ne bağlı gerillalarının kayıp vermediği kaydedildi. Ayrıca 1980 yılından beri Peru devletine karşı mücadele veren PKP ile ordu güçleri arasında yaşanan çatışmalarda toplam 30 bin kişinin öldüğü, iki güç arasında en son büyük çatışmanın da Ekim 1999'da 3 askerin ölümü ile sonuçlandığı belirtildi.

✓ BOLİVYA KÖYLÜLERİNE SALDIRI

Güney Amerika ülkelerinden Bolivya'da topraksız köylülerin direnişini kırmak üzere polis ve askerli birlikler, operasyon başlattı. Yıllardır direnişlerinin kırılmadığı Bolivyalı topraksız köylüler, ülkenin en verimli topraklarının zengin kesimin elinde bulunmasına karşı çıkıyorlar. Köylüler, çok geniş topraklara yayılan bu çiftliklerin, atalarının toprakları olduğunu ve bu nedenle kendilerine iade edilmesi gerektiğini söylüyorlar. Bir süre önce de ülkenin doğusundaki Terebinto'da bir çiftliği işgal eden yaklaşık 100 köylüye saldıran polis ve askerler, gözyaşartıcı bombalar ve plastik mermi kullanmıştı. Yetkililer bunun, ülke çapında dalga dalga büyüyen köylü ayaklanmalarını bastırmaya yönelik “operasyonların” başlangıcı olduğunu açıkladılar.

✓ ÇİN'DE İŞÇİNİN YAŞAMI UCUZ

Çin'in kuzeyinde 6 Temmuz günü, devlete ait bir madende meydana gelen patlamada 22 kişi öldü, 6 kişi de yaralandı. Patlamanın Çin'in kuzeyindeki İç Moğolistan bölgesinde, Yakeshi adlı madende meydana geldiğini duyuran devlete ait medya kuruluşları, patlama sonucu 43 madencinin de madende mahsur kaldığını belirttiler.

Madencilerin, kurtarma görevlilerinin 3 saat süren çalışmaları sonucu kurtarıldığı kaydedilirken, 15 madencinin de patlamanın olduğu sırada madenden kaçarak kurtulmayı başardıkları ifade edildi. Çin basınında yer alan haberlerde geçen yıl ülkede meydana gelen maden kazalarında yaklaşık 7 bin kişinin yaşamının kaybettiği belirtildi.

✓ GUANTANAMO ESİRLERİNE YARGILAMA

ABD'nin, Küba'daki askeri üssü Guantanamo'da tutuklu bulunan esirleri, askeri mahkemelerde yargılamaya karar vermesi tepkilere yol açtı. Uluslararası Af Örgütü, 5 Temmuz'da ABD'nin planlarını “adaletsiz” olarak değerlendirirken, Avrupa Komisyonu ise sanıkların idam edilmemesi uyarısında bulundu. İkinci Emperyalist Paylaşım Savaşının ardından “savaş esirlerinin yargılandığı” askeri mahkemeleri yeniden oluşturan ABD, Guantanamo'daki 6 esiri yargılamayı planlıyor. İki İngiliz, biri Avustralya vatandaşı 6 yabancının Guantanamo Amerikan üssünde yargılanması bekleniyor.

Guantanamo'da halen El Kaide ve Taliban üyesi olduğu iddia edilen 680 tutuklu bulunuyor. Hiçbir uluslararası sözleşmeyi uygulamamakta kararlı olan ABD, bu kişilere Cenevre Sözleşmesini de uygulamamak için “savaş esiri” yerine yine kendi icadı olan “düşman savaşçılar” ifadesini kullanıyor.

İran'da açlık grevleri sürüyor

İran'da İslam Rejimine karşı gösterilere katıldıkları için gözaltına alınan yüzlerce öğrenciden haber alınmıyor. Arkadaşlarının akıbetinden kaygı duyan değişik üniversitelerde okuyan öğrencilerin başlattıkları açlık grevi ise sürüyor.

Tahran'da yayınlanan bir İran gazetesinin haberine göre Tahran, İsfahan ve Meşhed kentlerindeki bazı üniversitelerde öğrencilerin,

arkadaşlarının serbest bırakılması için Pazartesi günü başlattıkları açlık grevi sürüyor. **Haberde, açlık grevine katılan öğrencilerin, ayrıca gösterilerde şiddet kullananların yargılanmasını da talep ettikleri belirtiliyor.**

10-20 Haziran tarihleri arasında gerçekleşen gösterilerde 4 bin öğrenci gözaltına alınmıştı. Devlet yetkilileri bu öğrencilerden 800'ünün tutuklandığını, diğerlerinin ise serbest bırakıldığını açıklamıştı.

9 TEMMUZ GERGINLIĞI

Öğrenci eylemleriyle sarsılan İran'da hükümet, 1999'daki rejim karşıtı gösterilerin yıldönümü öncesinde olağanüstü "güvenlik" önlemleri aldı.

İran hükümeti, öğrencilerin 9 Temmuz olaylarını anmak için gösteri yapma olasılığına karşı, sınav dönemi olmasına rağmen, başkentteki bazı üniversiteleri tatil etti, öğrenci yurtlarını da kapattı. İran İçişleri Bakanlığı'nın, gösteri

izni için yapılan tüm başvuruları reddettiği, İstihbarat Bakanlığı görevlilerinin de, muhtemel eylemleri engellemek için öğrenci liderlerini tutukladığı öne sürüldü.

UYDU ANTENLERİ TOPLANIYOR

Üç hafta önce öğrenci eylemleriyle karışan Tahran, 9 Temmuz 1999'da, hükümetin zor kullanarak bastırdığı rejim karşıtı gösterilerin yıldönümünde, gergin saatler geçirdi.

ABD'nin yeni hedef ülke olarak dillendirdiği İran'da Şah rejimini canlandırmak isteyen rejim muhalifi **monarşistlerin**, ABD'nin Los Angeles kentinden yaptıkları kışkırtıcı uyu yayınlara da, frekans bozularak engellendi.

İran'da son aylarda yaşanan olayların ABD'nin İran'a yönelik saldırı planlarını oluşturma çabasıyla aynı sürece denk gelmesi ise tüm dikkatlerin bir kez daha bölge üzerine toplanmasına neden oluyor.

Nijerya'da genel grev sona erdi

Dünyanın 8. büyük petrol üretici ülkesi Nijerya'da 30 Haziran 2003'te hükümetin petrol fiyatlarına yaptığı zammı protesto etmek için gerçekleştirilen genel grev ve protesto gösterileri, hükümetin geri adım atmasıyla 8. gününde sona erdi.

8 günlük genel grev sürecinde toplam 10 kişi polisin saldırıları sonucunda yaşamını yitirdi.

Abuja'da zammı protesto etmek için düzenlenen gösteride polis kurşunuyla 4 kişi öldü. Polisin gözyaşartıcı bomba kullanarak, protestoculara müdahale ettiği gösteride 80 kişinin de gözaltına alındığı bildirildi. Bir aracın hızla göstericilerin arasına dalması sonucu da 4 kişi yaşamını kaybetti. Abuja'da polis, ana caddeye kurulan barikatları yıktı ve sendikacılara saldırdı. Başkent Lagos'ta ise zırhlı birlikler, havaya ateş açtı. Nijerya gazeteleri de Mararaba Mahallesi'nde güvenlik güçlerinin ateş açması sonucu ölenlerin olduğunu yazdı.

Bu olayların ardından 8 Temmuz günü, işçi sendikalarının oluşturduğu **Nijerya İşçi Kongresi** Başkanı Adams Oşyomhol, hükümetin benzin fiyatlarını indirme teklifini kabul ettiklerini ve grevi durdurduklarını açıkladı. Oşyomhol, bir gün önce Devlet Başkanı Olusegun Obasanjo'nun sendikacılara yeni bir benzin fiyatı önerdiğini belirtmiş, Nijerya İşçi Kongresi Ulusal Yürütme Konseyi'nin öneriyi ele almak üzere toplanacağını söylemişti. Gece boyunca süren toplantılardan sonra yapılan açıklamada, Nijerya halkının çektiği güçlükleri hafifletmek amacıyla da greve son verildiği belirtildi.

Dünyadan Notlar

IRAK'TA SAVAŞ DEVAM EDİYOR!

İŞGALCİLER, HALK İRADESİNİ BASKI ALTINDA TUTMAK POLİTİKASINI MEVCUT OLANDAN DAHA İLERİYE TAŞIYAMAZ!

İşgal edilmiş topraklarda yoksulluk, açlık ve zulüm katlanılmaz bir esaretle birleşir. Sabah uykularından uyanıp evlerinden dışarı çıkanların sokaklarda, caddelerde, meydanlarda işgal güçleri ile karşılaşmaları, onların emir ve baskıcı uygulamalarına maruz kalmaları, kendilerine ait olan zenginliklerin memleketlerinin çok uzağında sefahat içinde yaşayanların kasa-larına akması basit bir Iraklı'nın dahi uykularını bozar, tutunduğu dalları kırar, zincirlerinden kurtulma çabasına yönelir. **Bu çabanın kudretini görmezden gelenler, layık oldukları dehşet günlerini yaşamaktan kurtulamazlar.**

Irak ile ilgili tartışmalar, Irak'taki ABD ve İngiliz işgal güçlerine, petrol boru hatlarına saldırılarla yine gündemimizde. Irak'ta emperyalist saldırı öncesinde ve esnasında sıkça tekrarladığımız direniş hemen her gün haberlere yansıyan eylemlerle devam etmekte ve buna burun kıvrıranların gözlerine, kulaklarına derin acılar verecek darbeler indirmektedir.

Irak'ın işgalinden bu yana iki aydan fazla bir zaman geçti. Irak halkı halen savaş ile iç içe yaşıyor. Bu durumda, Saddam gericiğini yıkarak onun yerine geçen emperyalist güçlerin Saddam'ın kurduğu diktatörlüğü **gerçekten** yıktığı söylenebilir mi? Eğer bugün; içinde bulunduğumuz işgal günlerinde halk iradesi gerçekleşme-iş ise, zenginliklerin yağmalanması ne-

deniyle halk kitleleri halen büyük yoksulluk yaşıyor ve Irak halkı işgalci güçlere "defolun" diyorsa gericiliğin yıkıldığından bahsedilemez. **Sadece gericiliğin el değiştirmesinden bahsedilebilir.** Üstelik bu el değiştirme, halk iradesinin sözde onayını (seçim) dahi almamıştır.

ZAFER İÇİN HALKIN BİRLEŞMESİ ZORUNLUDUR

Irak halkı, parçalanmış olduğu için BASS rejiminin baskısına karşı duramamıştı. Bu parçalanmışlık, emperyalist saldırının da bugün için başarıya ulaşmasına ve işgale dönüşmesine neden oldu. Bu, devrimci iradede yoksunluğun kaçınılmaz sonucudur. **ABD emperyalizmi Irak halkının parçalı birliğini kendine dayanak yapmak istiyor.** Bu politika bağımlılık siyasetinin ürünüdür. Bu politikanın parçası olacak olanlar, Irak'ın feodal artıklarıdır. Aşiret yapısına dayanan Kürt grupları da ABD'nin bu politikasından faydalanma politikası izlemekte, anlaşmalarla ülke yönetiminde avantaj sahibi olmak istemektedirler. BASS devletinin saldırgan politikalarının ceremesini defalarca yaşamış Irak'taki ezilen Kürt ulusu, yönetimi altında oldukları feodal artıklar aracılığıyla ABD emperyalizminin politikalarına endekslenmektedir. Bu tahammül edilemez bir aldatmaca ve ihanetin sonucudur. **Kürt direnişinin tarihi göstermiştir ki; ihanet, hiçbir zaman kazanmamıştır, kazanamayacaktır.**

ABD'nin Irak'a yönelik politikaları Ortadoğu'daki "yeni" düzenlemeye göre şekillenmektedir. Oysa, ABD Filistin hal-

kının İsrail gericiliğine boyun eğmesini sağlayacak anlaşmanın daha ilk aşamasını dahi yaşama geçirememektedir. Ortadoğu'da sağlanamayan gerici istikrar kaçınılmaz olarak Irak topraklarında ve hakeza, Irak topraklarında istikrar sağlayamayacak olan işgal de kaçınılmaz olarak Filistin topraklarında direniş olarak yansımaları bulacaktır. Gerek Irak'ta, gerekse Filistin'de gericiler, feodal artıklar işgal üzerinden ortaklık sağlamış durumdadır. Ancak leş kargalarının ortaklaşması geçicidir. Beslenmek için kana ihtiyaç duyanlar birbirlerinin kanını akıtmakta da tereddüt göstermeyeceklerdir.

EMPERYALİZME KARŞI DİRENİŞİN BAŞARISI

Irak halkı savaşı tanıyan bir halktır. Irak halkı sadece savaşı değil ülkesini işgal etmiş olan ABD ve İngiliz devletlerini de tanımaktadır. Savaşların en büyük yıkımlara neden olduğu bir bölgenin halkı olması ve öteden beri emperyalizmin sömürü ve talan politikaları ile yaşamalarından kaynaklı Irak halkının daha yoğun tepkiler geliştirmesi kaçınılmazdır. Bu salt Irak'a özgü değil, tüm Ortadoğu halklarının bir özelliğidir. Uşak Arap devletlerinin bile ABD ile karşı karşıya gelmelerinin altında yatan nedenlerden en önemlisi de budur.

Irak'taki direnişin henüz geri düzeyde olduğu bir gerçektir. Ancak, işgalin hemen sonrasında anti-ışgalci bir öğrenci eyleminde, bir direnişçinin şu sözleri anlamlıdır ve sürecin nasıl gelişeceğini berrak anlatmaktadır: **"İşgalin sona ermesini istiyoruz. Eğer işgal sona ermezse önce elimizle, sonra sopalarımızla ve daha sonra da silahlarımızla savaşa geçeceğiz."** Irak halkı için direniş kaçınılmazdır. ABD'nin direnişçi bir halk muhalefeti ile karşı karşıya gelmesi pek tabidir. Geçen iki aylık süre bu direnişin başlamış olduğunu, henüz planlı, yeterince örgütlü olmasa da direnişin silahlı mücadele karakterini daha

başından itibaren taşıdığını göstermiştir. Bu, gelecekte Irak'ta işgalci emperyalistlerin rahat yüzü görmeyeceğinin net ifadesidir. Irak direnişçileri, ABD ve İngiliz emperyalist işgal güçlerine rahat yüzü göstermeyeceklerini ilan etmiş durumdadır.

Iraklı direnişçinin sözleri, direnişin kaçınılmazlığını ve basitten karmaşığa doğru ilerleyeceğini belirtiyor. Bu gerçektir. Bunun ne kadar zaman alacağı, örgütlü direnişin önderliğinin ne kadar devrimci olacağı, Irak halkının birleşmesinin önündeki zorlukların ne kadar kaldırılabilceği zamanla anlaşılacaktır. Bunları etkileyen birçok etmen var ve ileride daha güçlü etmenler de ortaya çıkacaktır. Ancak, sonuçta tüm bunlara son biçimi halk verecektir. Bütün mesele direnişte ısrardır. Ortadoğu halklarının desteği ile Irak halkı, kendi ülkelerini işgalci için cehennem çevirecek çürümüş karakterdeki işgalci güçlerin varlığına son verebilecek güçtedir.

Emperyalizm çürümüş ve asalak karakteriyle ezilen uluslara saldırdığı durumda, işgallerle yaşamı katlanılmaz hale getirdiği durumda ve kendilerinin kazanmak zorunda kaldıklarını hissettikleri durumda kitleler, şiddetten başka yollarının kalmadığını görecekler. Kitlelerin mücadeleleri dağınık, sistemsiz ve dardır. Buna karşılık emperyalizm güçlüdür. Ezilen ulusların emperyalizme karşı mücadelesinin gelişmekte olduğu ve gelişeceği açıktır. Devrim dalgalarının yükselmesi ve emperyalizmin "ayaklanmalar yüzyılı" adlandırmasının gerçekleşeceği dönemin yaklaşmakta olduğunu, bunu emperyalizmin engellemeyeceğini bilmek ve halk savaşının yenilmez kudretine sarılmak gerekiyor. Emperyalizmin yıkılabilir olduğunu, onun çürümüş olduğunu, Irak'ta, Afganistan'da, K. Kore'de, İran'da, Suriye'de, Filistin'de, Filipinler'de ve daha bir dizi ülkeye girerek zorunda kalacak olan emperyalizmin her geçen zaman içinde yenileceğini bilmiyoruz. Bu kaçınılmazdır.

Gülümsememi yok etmek için suratımı parçalamanız gerekir

Düştüğüm yerden kafamı kaldırıp baktığımda, beni iten değil, kaldırmak ve daha emin adımlarla yürüyebilmemi sağlamak için uzanmış ellerle karşılaştım. Tüm yoldaşlarımdan sevgi gördüm ve bu bana parti ruhunun ne olduğunu, nasıl olması gerektiğini öğretti.

20 Temmuz 1992'de İstanbul Esenyali'da polislerle girdiği çatışmada, kanıyla duvara umudun adını nakşederek şehit düşen Emre Bilgin'in, yoldaşlarına yazdığı mektuplardan derlenmiştir.

(...) Biliyorsunuz, ben '82-86 yılları arasında İstanbul cezaevlerinde 3 yıl kaldım ve tahliye oldum. Bu cezaevi yaşantısı bana yaradı diyebilirim. Çünkü cezaevinde kendimde -bilincimde- nitelik sıçraması olduğunu söyleyebilirim. Geçmişte, o dönemin hareketliliği ve insanları saran politikanın içinde kendimizi bir anda bulduysak da, ciddi bir yönlendirme, sağlıklı bir gelişim yerine daha çok kişisel çabalar, öğrenme merakı, yeni yeni dünyalar fethetme "gençlik" heyecanı da bir araya gelince; nerede hareket, oraya koşturun bir sürece yaşadık. Bu dönemi gayet iyi bilirsin ve peşinden bir 12 Eylül süreci; hayal kırıklıkları, çekingenlikler, yılgınlıklar vs. vs. Sanırım, cezaevine düşmeseydim, bu oturmamış politik yapımla politika sahnesinden silinir giderdim ve bence doğaldı da. İşte cezaevinde ilk önce bu kavrayış gerçekleşti. Peşisıra da iç hesaplaşma. Çıktıktan sonra da, bir başka sıçrama yaşadığıma inanıyorum. Pratik mücadele ve sorunlar, geçmişin devamı olsa da geçmişten bir hayli farklıydı. **Bu mücadele ve yılların biriken sorunlarının karşısında hareketli, canlı bir siyasi ortamı yaşadık.** '86 Konferansı öncesi, '87 Konferansı ve '88 hareketliliği. Tabi bu arada, özellikle '86 ile beraber toplumsal muhalefetin yükselmeye başlaması, insanların sokağa çıkmaya başlaması, örgütlenme çabaları... Hızlı, karmaşık bir süreci çok hızlı yaşadık. Sevinçler, acılar, üzüntüler, kaygılar, seveler, coşkular; ama inan hep zızzıt içinde. Yanbaşımızda dün birlikte olduğumuz,

yediğimiz, içtiğimiz, güldüğümüz, ağladığımız kardeşlerimiz fiziki olarak bizi bırakıyorlardı. Hem ne bırakış, içim burkuluyor, tüyletim diken diken oldu. **Haykırarak yere bir bir düşerken gözyaşlarını insanın saklayıp içine akıtması kadar kötü bir durumu yeni yaşadığımı biliyordum ve ne kadar da zormuş. İnanamıyordum, ama artık yanımızda yoklardı ve onları sahiplenmenin, mücadelelerine sarılmakla olacağı inancıyla kিনি anlatamam.** Öğrenciydim, okulda birçok öğrenci arkadaşımın konuşuyor, tartışıyorlardı. Demek temsilcisiydim, sürekli akademik sorunlarla boğuşuyorduk. Tecrübelerimizi buraya aktarıyorduk. İlk öğrenci eylemlerinin önderliğinde rol oynuyorduk. Çelenk eyleminde 87'de 1 ay şubede kaldım. Toplumda kısmi de olsa hareketlilik başlamıştı. Bu arada ailenin sorunları çığ gibi büyümüş olmasına karşın bir bir çözümlüyorduk. Bu yolda hızlı yol alıyorduk. Bir takım şeyler yerine oturmaya başlamıştı. Ama beklediğimiz birşey gerçekleşti. DABK olayı. Aileyi terketmeleri bizi çok üzdü. Peşinden kazanma faaliyeti sekteye bizzat kendileri tarafından uğratıldı. Ama **iyi niyetimizi hiç kaybetmedik, karalama, yıpratma yapmadık, tam tersi ile karşılaştık.**(...)

Yeni açılan dönem, geçmişin devamı olsa da geçmişten bir hayli farklı demıştim. Evet, kesinlikle öyle. Geçmiş bir anlamda bizlere hazır sunulmuştu. Ama 12 Eylül sonrası bugün hemen herşeyi yeniden inşa etmek zorundasın. Ve geçmişin inşa edenleri, bugün sahnede yok, veya inşa etmekten çok yıkma çabası içinde. Legalcilik, barışçılık, özgünlük, bireysellik çok yoğun. Bunun nedeni de, TDH'nin durumu. **Güçsüz olduğu için, 12 Eylül'ün ideolojik saldırılarının etkilerini,**

bugün tam olarak kırabilmiş değil, insanlara yoğun olarak ulaşabilmiş değil. Yılgınlık tayfası, devrimcilerin cephesinde tam anlamıyla karşı bir rol oynuyorlar. Ve düşmandan daha etkili olabiliyorlar diyebilirim- bir yanı sıra! Ayrıca, **kurtuluşu su yüzüne çıkmakta bulanlar, ortalığı karıştırıyorlar. Kitlelerin en geri yanlarına hitap ederek, bugün ses bulabiliyorlar.** Fakat, özellikle gençliğin bu noktada çok çabuk politizasyon yaşayıp (geçmişe nazaran cüzi olsa da) belli bir kitleyle- ileri- bunlardan koparması ve peşinden de etkilerinin genel kitlede kırılması bugün son aşamalarına vardı. Sonuçta, Saçak, Yarı gibi kaşarlanmışlar, bugün gençlikten ses bulamaz olmuşlardır. Bizim gibi ülkelerde gençliğin böylesi dönemlerde aktif pozisyonlar sergilemesi doğaldır. **Önemli olan bunu iyi kanallara getirmek ve bu potansiyeli heba etmemektir.** Sevgilerle... 1.7.89

***

(...) Paylaşmak istediğim, az önce de belirttiğim gibi, şu an yaşadığım an. Biliyor musun, son bir kaç gündür dışarıda olmayı müthiş özlediğimi farkettim. İlk defa bunu çok yoğun bir biçimde arzuldum. Yanlış anlama, bu bir bıkkınlık ya da yatmaya karşı bir tahammülsüzlük değil. Ve sanırım pek çok kişinin de defalarca hissettiği bir duygudur. Ama ben ilk defa bu denli yoğun olarak duyumsadığımdan olsa gerek, bayağı etkilendim diyebilirim.

Asıl söylemek istediğim ne biliyor musun, malum nedenlerden dolayı hala kendi kendimle barışık değilim ve **ne zaman ki dışarı çıkıp bütün benliğimle herşeyin orta yerinde, en sıcak yerinde yer alırsam ve kendimden katabileceğim herşeyi kattığım anda, kendi kendimle barışabilmem de o oranda gerçekleşecek.** Sakın, şimdi de katabileceğin herşeyi katıyorsun ya deme, çünkü elimde olmayan nedenlerle katamıyorum. Duvarlar engelliyor, parmaklıklar, tel örgüler engelliyor... Kısıtlanmış bir ortamda yapılabilen veya verilebilenler de kısıtlı olmak durumunda kalıyor. Tüm bunlardan sonra, itirazında hala ısrarlıysan eğer, şöyle bir soru sormak durumundayım: kendini hiç elleri kolları bağlı, çaresiz hissettiğin, ve bu yüzden de tutsaklığına lanet ettiğin olmadı mı? Benimki de buna benzer bir şey işte... Şu an hep başa alıp-alıp aynı şarkıyı dinliyorum: "Gece leylak ve tomurcuk kokuyor/ Yaralı bir şahin olmuş yüreğim..." Gece nin leylak ve tomurcuk değil de, toprak kokuyor olması dışında herşey durumuma uygun düşüyor sanki. Şu an benim de yüreğim uçmaları engellenmiş, yaralı bir şahin olmuş çırpıp duruyor.

Kendi kendimle barışık olamama durumuna gelince, sen hala oralarda mısın diye sorma, hala oralardayım ve oralarda da olmam gerekiyor. **Bu sayede kendi kendimle olan kavgayı ara vermeksizin sürdürmeye çabalıyorum ve sen de çok iyi biliyorsun ki çelişki, gelişmenin başlıca koşuludur.** Bilmem okudun mu, Dağdan Kopan Ateş diye bir romanda kendi yaşadıklarını aktaran yazar, o an yanında olmayan birisine şöyle sesleniyor. "Bir gün öldürülürsem eğer gözlerime iyi bak, gülümsediğimi göreceksin. Çünkü düşmana öyle fazla zarar verdim ki bugüne kadar, beni öldürmeleri bile bu zararlarımı telafi

edemez." Aklımda kaldığı biçiminde yazdım, söylem değişik olabilir ama öзде söylenen bunlardı. Ve bu sözler benim çok hoşuma gitti. Evet, **bizler için mutluluk kavga demekse eğer, bu kavgada düşünme ne denli fazla zarar verebilirsek, mutluluğumuz da o denli yoğunlaşacaktır.** Yanlıyormuyum?

***

(...) Bugünkü durumuma ilişkin övgülerin, geleceğe ilişkin umudumu ve cesaretimi daha da artırıyor, azmimi daha da kamçılıyor. Ama dikkat et, bunca gündün sonra şımarabilirim de bakarsın! Şaka bir yana, daha katetmem/katetmemiz gereken yol çok ve sen de çok iyi biliyorsun ki bu yol hiç de öyle dümdüz ve pürüzsüz bir yol değil. Bu anlamda, **mevcut durumla yetinmek ve onu yeterli görmek, ileride önümüze çıkması kuvvetle muhtemel olan pek çok engeli aşmamızı güçleştirecektir.** Ve senin de belirttiğin gibi, **bu engelleri aşabilmenin yolu kararlı, özverili ve alçakgönüllü olabilmekten, üstün bir çabayla ve hiç mi hiç bıkmıyarak çalışıp kendini geliştirebilmekten geçiyor.** Bir keresinde insan akşam olup da yatağına uzandığında geçirdiği günün muhasebesini yapmalı diye yazmıştın. İşte her gün böyle bir muhasebe yapıp da, gönül rahatlığıyla uykuya dalabildiğimiz, yani her günümüzü amacımıza uygun uğraşlarla, dolu dolu geçirebildiğimiz oranda, gelişmemiz kaçınılmaz olur. Ben böylesi bir muhasebeyi hergün olmasa bile sık sık yapıyorum ama, ne yalan söylemeli, her seferinde gönül rahatlığıyla uyuyamıyorum. Bazı kereler rahatsızlık duyduğum da oluyor...

***

(...) İşte böyle can, bizlere hep bir arada olmayı bile çok görüyorlar. Elbette bu ışıklı yoldan ayrılmadığımız ya da hain bir pusuya takılıp ayrılmak zorunda kalmadığımız sürece, bugün olmazsa yarın bir başka kavşakta karşılaşma ihtimalimiz var. O olmasa bile **aynı yolda emin adımlarla yürüdüğümüzü bilmek, yüreklerimizdeki sevgiyi her zaman capcanlı tutacaktır.** Bu da özlemle yoğrulmuş yüreğimizin avuntusu olacaktır kuşkusuz.

Bugüne kadar bu yolda yürümeye çalıştım ve zaman zaman aksadığım, hatta tökezleyip düştüğüm oldu. **Düştüğüm yerden kafamı kaldırıp baktığımda, beni iten değil, kaldırmak ve daha emin adımlarla yürüyebilmemi sağlamak için uzanmış ellerle karşılaştım. Tüm yoldaşlarımdan sevgi gördüm ve bu bana parti ruhunun ne olduğunu, nasıl olması gerektiğini öğretti. Onun için istisnasız tüm yoldaşlarıma her şeyin üzerinde bir sevgiyle bağlandım.**

Şu an söylenecek daha fazla bir şey yok. Bu bir "veda mektubu" ve böylesi mektuplar genellikle kısa ve hüznünlü olur. Hem daha sonra da yazılabiliriz nasılsa değil mi?

Son olarak belirtmek istediğim birşey daha var. Bundan sonraki yaşamımda mücadelenin dışında bir alternatif olmayacağına ve tüm yoldaşlarıma, onların yüreklerine sığmayan sevgilerine mutlaka layık olacağına inanıyorum. **Belirleyici olan laf değil, bizzat yaşamın kendi pratiğidir ve bu söylediklerimde ne denli samimi olduğumu ve o pratiğin kendisi gösterecektir.**

Nikaragua Devrimi: "Zafer günü geldi çattı"

Başkent Managua
Devrim şehitlerinin posterleri

19 Temmuz 1979'da gerçekleşen Nikaragua Devrimi ile ilgili Pravda'nın özel muhabirlerinin anlatımları...

"19 Temmuz'u 20 Temmuz'a bağlayan gece, Ulusal Diriliş Hükümeti Managua'ya vardı. Az önce, köhne iki motorlu bir uçak, bir taksi gibi, bütün hava çukurlarında hopyarak, Kosta Rika'dan ilk yabancı gazeteciler grubunu Nikaragua başkentine ulaştırdı. Başkan-

tin Las Mercedes havaalanında iniyoruz. Az zaman sonra havaalanı bir zafer meydanına dönüştü. Ardarda Sandino Ulusal Kurtuluş Cephesi savaş uçakları iniyor. Bunlar savaş birlikleri kumandanlarını getiriyorlar. Kucaklaşmalar, öpüşmeler, gözyaşları, gülmeler... Tanınmış Rus şarkısında denildiği gibi "gözleri dolu dolu çılgınca sevinç". İlk görüşmeler yapılıyor.

Dionisio Marenko haki renkli üniformalı, Sandino Ulusal Cephesinin kırmızı-siyah işaretini omzunda taşıyor.

Marenko Ulusal Diriliş Hükümeti'nin yarınki Ulaştırma ve Bayındırlık İşleri Bakanı, şimdilik savaşçı bir kumandandır. "*Düşmanımız yenildi ve tarih bakımından mahkum edildi, diyor kumandan. Ancak sözlüğümüzde 'oç alma' lafı yoktur. Bizi ilgilendiren yeni hayatımızın kuruluşudur ve biz bu hayatı kuracağız.*"

Henri Ruis Ernandes, "Komandante Modeste" olarak ün salmış sevimli sanatçı anlatıyor: "*Hücum geçtik, neredeyse Managua'yı ele geçirecektik. Benim birliğim kuzeyden hücum ediyordu. Sabah saat 10 sularında birden radyo ile bir haber iletiliyor: 'Milli muhafız alayı başkumandanı teslim olduklarını ilan etti.'* Daha iyi ya, daha az insan ölecek. Savaş boyunca bu bizim en kolay günümüzdü. Yeni bir hayata başlayabileceğimize bir türlü inanamıyordum." Ksaviyer Çomorro Kardenal, Somoza'nın bir yordakısı tarafından öldürülen (geçen yılın Ocak ayında) Pedro Hoakin Çomorro'nun küçük kardeşi,

"Prensa" gazetesi yazarları müdürüdür. Gazetemiz binasını tanklarla, mermilerle yıktılar. Bir daha onarılmasına olanak bırakmaksızın yıkıntılar da ayrıca yakıldı. Ama biz gazetemizi yarın gene çıkaracağız. Matbaa yok edildi ama insanlar çok şükür sağ. En önemli olan da bu. Gazete düzenli olarak çıkarılacaktır. Gene muhalif mi asla! Eleştiri için nedenimiz olmayacak ki, çünkü hükümetimizin üzerine aldığı görevler gerçekten asildir."

Ve böylece kurtulmuş kente giriyoruz. Ulaşım yok, haberleşme kopuk. Ama bir kumandan bizlerin yani Sovyet muhabirlerinin merkez posta binasına götürülmesi emrini veriyor, oradan dış dünya ile bağlantı kurulabiliyor, Tropikal zifiri karanlığından araba ile ilerliyoruz. Şurada burada hala silah sesleri duyuluyor. Muhafızlar sinmiş ama şurada burada tek tük izbandutlar marifetlerini göstermeye devam ediyor. Her sokak ağzında Sandinista devriyeleri. Parola **Özgür Vatan**. Bize eşlik eden cevabını veriyor. "**Ya da ölüm**" Bundan sonraki kontrollerde biz bu cevabı kendimiz söylüyoruz."

96 ÖLÜM ORUCU DİRENİŞİ

1996 Ölüm Orucu zaferinin 7. yıldönümündeyiz. Bu onur Ölüm Orucu ve SAG şehitlerine aittir. "**Bugün, insanın karşısında biçare kılındığı ölüm, bir zaferin kutlanmasıysa eğer, bunu gerçekleştiren şehitlerimizdir.**"

6-8-10 Mayıs Genelgeleriyle topyekün saldırının hapishaneler ayağı devlet tarafından yaşama geçirildiğinde, bu saldırının durdurulmasının, geri püskürtülmesinin kaçınılmaz bir görev olduğu, başta komünistler olmak üzere devrimci tutsaklar için oldukça açıktı.

Bu görev, startını 20 Mayıs'ta Süresiz Açlık Grevi ile aldı. Ancak daha ilk günden kazanmak için bir üst nitelikte eyleme ihtiyaç olduğu biliniyordu. Açık, net ve kesin bir vuruş gerekiyordu, zafere kaçınılmaz bir yürüyüş gerekiyordu ve direniş ölüm orucuna evrilirken yaşamlar ölüme, direniş zafere yürüyordu. **Aygün Uğur**, Altan Berdan Kerimgiller, **İlginç Özkeskin**; derken Ali Ayata, **Hüseyin Demircioğlu**, Müjdat Yanat ve **Ayçe İdil Erkmén**, Tahsih Yılmaz, **Hicabi Küçük**, Yemliha Kaya, **Osman Akgün**, Hayati Can-12 Kızıl Karanfil zafere yürüyüşün birer yapıtaşı oldular. 27 Temmuz gecesi temel taleplerin kabul edilmesiyle direniş sona erdi. Ama tutsakların bedenlerindeki yıpranma Ölüm Orucu sonrası **Erkut Direkçi** (MLKP) ve **Polat İyit** (TKP/ML)'i de aldı, şehitler kervanına kattı.

Temmuz şehitleri ölümsüzdür

Erol Doğan: Kars Göle doğumlu. 24 Temmuz 1977'de Zeytinburnu'nda Veli Can Oduncu adlı bir sivil faşist tarafından öldürüldü.

Paşa Soylu: 18 Temmuz 1980'de Almanya'da geçirdiği bir trafik kazasında yaşamını yitirdi.

Nurgüzel Yaşar: 1969 Kars doğumlu. Gençlik yıllarında tanıştığı devrimci düşüncelere 1991 yılında profesyonel olarak katıldı. 19 Temmuz 1992'de İstanbul

Maltepe'de Hasan Demir ve Ramazan Ceviz ile birlikte katledildi.

Hasan Demir: Bursa Yenişehir doğumlu. Ünal kod adlı Hasan Demir ilk olarak TMLGB içinde örgütlendi. 19 Temmuz 1992'de iki yoldaşıyla birlikte İstanbul Maltepe'de katledildi.

Ramazan Ceviz: 1977'de tanıştı devrimci düşüncelerle. Önce TİKB içinde örgütlendi. 1982-83'lerde Proletarya Partisi saflarında mücadele etmeye başladı. 19 Temmuz 1992'de İstanbul Maltepe'de yoldaşlarıyla birlikte katledildi.

Hasan Gülünay: 1965 yılında Erzincan'da doğdu. 1978 yılında Proletarya Partisinin düşünceleri ile tanıştı. 1987 yılında Halk Ordusu şehir gerillası olarak faaliyetini sürdürdü. 20 Temmuz 1992'de Tarabya'daki evinden Sirkeci'ye giderken gözaltına alındı. Gözaltında olduğuna dair görgü tanıkları olmasına karşın gözaltında olduğu kabul edilmedi.

Özlem Sürgeç, Fethi Özdemir: 31 Temmuz 1994'te özel bir görev için gittikleri Erzincan ili Kılıçkaya yakınlarında devlet güçleriyle halk ordusu gerillaları arasında çıkan çatışmada Özlem Sürgeç ve Fethi Özdemir şehit düştüler.

M. Tahsin Budak: 1957 yılında İskenderun'da dünyaya geldi. Lise yıllarında tanıştı devrimci düşüncelerle. 21 Temmuz 1995 yılında geçirdiği bir trafik kazasında yaşamını yitirdi.

Akınar Çağlar: 1961 yılında dünyaya geldi. 1980 öncesi devrimci faaliyete katıldı. 6 yıl Metris ve Sağmalcılar hapishanesinde TKP/ML tutsaklarıyla birlikte kaldı. Özgür Gelecek Malatya Temsilcisi olan Akınar Çağlar, 24 Temmuz 1998'de görev için gittiği bir köyden dönerken geçirdiği kalp krizi sonucu yaşamını yitirdi.

Mevcut sistem tecavüzcüleri yargılayamaz!

Ya sizin kızınız olsaydım

Sayın Bakan, adım N.Ç, 13 yaşındayım, daha çocuğum. Küçük yaşta çekmediğim acı kalmadı. 12 yaşındaydım, babam ve dedem yaşındaki onlarca adam bana 7 ay boyunca tecavüz etti. Ben bunların hiçbirini hak etmiyordum. Gazetelerde her gün bir genç kızın hayatının tecavüzle karardığını okuyorum. Yaşları 12-13. Yeter artık! Biz çocuğuz. O kötü acıyı ben çektim. Başka kimse çekmesin. Çocuklar bu ülkenin teminatıdır diyorsunuz, ama genç kızlara bu kötülükleri yapanlar ceza almıyor. Ben sizin kızınız olsaydım, o zaman ne düşünür ve nasıl bir tepki gösterirsiniz? Beni de bir çocuğunuz olarak kabul edin. Sizden isteğimiz para pul değil. Sadece bu suçluları cezalandırmanızı istiyorum. Benim davamdaki tüm sanıklar şu an serbest.. Ya benim hayatım ne oldu biliyor musunuz? Bir düşünün. Şimdiye kadar bana hiç sahip çıkmadınız. Yazacaklarım bu kadar. Saygularıyla. N.Ç.

Neredeyse her gün yeni bir tecavüz, namus cinayeti olayı duyar olduk. Şemse Alak'ın ailesi tarafından taşlanarak öldürülmesinin ardından NÇ. adlı genç kızın yıllar boyunca aralarında devlet memurlarından askerlere kadar uzanan onlarca kişinin tecavüzüne uğraması ve mahkemenin sanıkları serbest bırakması, ve ardından Sivas Zara'da yaşanan benzer bir olay kolay unutulacak gibi görünmüyor. Kadını erkeğin malı olarak algılayan ve onun başına herhangi bir olay geldiğinde kişinin yaşadıklarını değil de kendi "namusunu" düşünen ve ölüme varan cezalar veren aile meclisleri toplumumuzdaki feodal bakış açısının ne kadar etkili olduğunu göstermektedir. Basına malzeme olmayan diğer örnekleri de göz önüne aldığımızda bu sayı oldukça yüksek rakamlara ulaşıyor. Şemse Alak ve NÇ. basına yansydıkları için biraz daha gündeme oturup bu sorunları unutmak isteyenlere hatırlatsa da bunların dışında daha nice örneğin olduğunu düşünmek için elimizde oldukça fazla neden var.

Son günlerde özellikle NÇ. ile ilgili bazı burjuva basında çıkan haberler ahlaksız gazetecilik anlayışının örnekleri olmaya aday. NÇ. olayını aydınlatmak adına yaşanan olayın en ince ayrıntılarını dahi irdeleyen ve gazetelerinin sayfalarına yerleştirerek bu işten rant sağlamaya çalışanlar, kendi sapık ve para düşkünü hallerini açık etmiş ve burjuva basının

tek ahlakının para olduğunu da göstermiştir. Tüm yaşananları sayfalarında yayınlayarak ilk başta NÇ.'ye ve onunla beraber bu gazeteyi alanlara ve herkese büyük bir saygısızlık örneği sergileyen bu sözde gazeteler, birçok kesimden tepki almalarına rağmen herhangi bir geri adım da atmış değildir.

Bu konu bir yandan toplumumuzda kadına olan bakış açısını olduğu gibi yansıtan bir yandan da devletin T. Kürdistanı'nda yapmış olduğu kurumlaşmanın ne gibi işler yaptığını da ortaya koymaktadır. Bu

bölgelerde görev yapan yüksek rütbeli askerlerin vb. vukuatlarının yanında hakimlere kadar uzanan ahlaksızlığı gözler önüne sermektedir. Henüz çocuk yaşta onlarca kez bahsini ettiğimiz kişiler de dahil birçok kişinin tecavüzüne maruz kalan NÇ.'nin olayı devletin tüm kademelerindeki çirkefliliğin de açık açık ilanı gibi. Habire kadına gereken önemi verdiklerini kanıtlamak için yasa üstüne yasa çıkaran devlet, aslında gerçek zihniyetini bu pratikler ile ortaya koymaktadır. Yasalarında dahi yerleştirdikleri maddeler ile neredeyse tecavüzü yasalastıran devlet, diğer yandan da tecavüz sanıklarını tek tek serbest bırakarak tam da kendisine yakışanı yapmaktadır.

Bu tür olayların daha yoğun olarak Kürt illerinde yaşanıyor olması da değerlendirilmesi gereken bir diğer noktadır. Bunun bir nedeni az önce yukarıda da söylediğimiz gibi devletin buralarda özel örgütlülükler yaratması ve zamanla bu örgütlenmelerin daha da çürüyerek çirkefleşmesidir. Yaşanan bu durum aslında daha önceki yıllarda da sık sık duyduğumuz örnekler gibidir. Askerlerin, korucuların tecavüzüne uğrayan birçok Kürt kadınının yaşamımıza yansımayan acıları, aslında bize çok uzakta değil. Bundan önce de yine beyinlerimizde yer edinen bu tür olaylar vardı. Yine önemli bir diğer yan da neden özellikle tecavüz işkencesinin uygu-

landığına dairdir. Tecavüz, hem toplumumuzun yapısı gereği hem de oluşturduğu fiziksel ve psikolojik tahribatlar gereği özellikle tercih edilmektedir. Kendilerini devletin verdiği silahlar ile var etmeye çalışan, bir avuç para veya başka bir şey için kendini satan ve kadını da sadece erkeğin cinsel açıdan tatmin aracı olarak gören anlayış sahiplerinin, zaten başka bir şekilde davranması da beklenilemez.

Ama bu yöntem elbette ki sadece T. Kürdistanı'nda uygulanmıyor. Bunun dışındaki şehirlerde de yaşanan bu tür örnekler var. Birincisi devletin kendi organize ettiği saldırılar olurken diğeri ise yaratılan ve körüklenen erkek egemen sistemden kaynaklanan olaylardır. Bunun son örneği de DEHAP İstanbul Kadın Kolları Başkanı Gülbahar Gündüz'ün sokak ortasında kaçırılarak tecavüze uğraması.

Sonuç olarak bakıldığında anlatmaya çalıştığımız gibi bu olayların hiç birisi sistemden bağımsız değildir. Ve devletin yaratıcısı olması bakımından asla çözemeyeceği, çözmeyeceği olaylardır. Bunun kanıtı bugüne kadar yaşanan bu tür olayların hiç birinin sorumlularının yargılanmamasıdır. Buna örnek de en son NÇ. olayında sanıkların tümünün serbest bırakılmasıdır. Gülbahar Gündüz'e tecavüz edenlere değil bunu kınamak için sokaklara dökülenlere saldırılmasıdır.

Gebze'de kadın tutsaklara cinsel taciz

AKP hükümetinin hapishanelerde baskı ve şiddeti daha da artırdığı bu günlerde bir taraftan sözde topluma kazandırma adı altında yeni yasalar çıkarılırken, bir taraftan da bu yasalarla siyasi tutsaklara ihanet, itirafçılık, kimliksizlik dayatılıyor.

Bu baskı ve şiddet politikasında kadın tutsaklar hem devrimci komünist kimliklerinden dolayı hem de kadın kimliklerinden dolayı iki kat daha fazla baskıya maruz kalıyorlar. En son Gebze Hapishanesinde bulunan kadın tutsaklara üst arama bahanesiyle cinsel tacizde bulunuldu. Kadın tutsaklar "arama yapacağız" denilerek zorla çırılçıplak soyulup cinsel şiddete maruz kaldılar.

İstanbul Kadın Platformu üyeleri, kadın tutsakların maruz kaldığı saldırıyı protesto etmek amacıyla biraraya gelerek Gebze Hapishanesindeki kadınlara dayanışma kartları gönderdiler. Galatasaray Postanesi önünde biraraya gelen kadımlar, "Yaşasın kadın dayanışması", "Kadın tutsaklar yalnız de-

ğildir" dövizlerini açarak bir basın açıklaması yaptılar. Nilay Yılmaz'ın okuduğu ve aynı zamanda Kürtçe de yapılan açıklamada şunlar söylendi: "Tek tip elbise ve L Tipi (mezar tipi) hapishane projeleri siyasi tutsakları insanca yaşam koşullarından uzaklaştırmak için sırada bekliyor. Diğer yandan topluma kazandırma yasası adı altında pişmanlık, ihanet ve kimliksizleştirme meşrulaştırılmaya çalışılıyor. Kadınlar toplumun birçok kesiminde olduğu gibi Gebze Cezaevi'nde de kimi zaman üst arama bahanesi ile çırılçıplak soyulup taciz edilip, cinsel şiddetle yıldırılarak kimliksizleştirilmeye çalışılıyorlar. Erkek egemen sistem, tüm baskı ve şiddet kurumlarıyla, biz kadınları cinsiyetçi şiddete maruz bırakıyor. Biz kadınlar tüm cezaevlerinde ve son dönemde Gebze Cezaevi'nde kadın mahkumlarla uygulanan taciz ve cinsel şiddetin biran önce sona erdirilmesini ve bunu yapanların cezalandırılmasını istiyoruz."

(H. Merkezi)

“1. Arguvan türkü festivali” erçekleştirildi

1. Arguvan Türkü Festivali 5-6 Temmuz tarihlerinde Malatya'nın Arguvan ilçesinde yapılan çeşitli etkinliklerle gerçekleştirildi.

Arguvan ilçesi Malatya'ya 60 kilometre uzaklığında türkülerle ünlü küçük bir ilçedir. Uzun hava ve ağıt şeklindeki Arguvan ağzı türküleri gurbetin, hüznün, acının,

aşkın ve sevdanın dile getirildiği, insan sıcağının türkülerle sarmaş dolaş olduğu ezgilerdir.

İlk kez bu yıl düzenlenen Arguvan türkü festivali, Arguvan ve çevre köylerin yöre dernekleri tarafından beraber düzenlendi. Büyük bir organizasyonla düzenlenen festivalde sadece türküler değil değişik pa-

nel ve şenlikler de yapıldı. Arif Sağ, Belkıs Akkale, Musa Eroğlu ve çok sayıda mahalli sanatçının katıldığı konserlerle birlikte “Demokratikleşme ve Çok Kültürlülük” konulu Ahmet Hakan, Hrant Dink, Oral Çalışlar, Zeynep Oral gibi katılımcıların da bulunduğu bir panel düzenlendi. Ayrıca “Türkü” konulu bir panel düzenlenerek, Arguvan türkülerinin kendine has özelliklerine vurgu yapılarak günümüzde halkın kendi bağrıdan çıkarmış olduğu türkülerinin değerini kaybettiğinin ve halkın yaşayış tarzına, kültürüne uygun olmayan müzik tarzının dayatılarak bu halk tükülerinin yavaş yavaş yok edildiğinin altı çizildi.

Festivalden önce bazı yöre derneklerinin Kürtçe Arguvan ezgilerinin de etkinlikte yer alması yönündeki doğal ve haklı ta-

lepleri Tertip Komitesi tarafından kabul edilmesine rağmen, Festival esnasında polis baskısı ile Kürtçe ezgilere izin verilmemesi kitle tarafından tepki ile karşılandı. Ve bazı yöre dernekleri, festivali protesto ederek etkinlikten ayrıldılar. Tüm bunlar yaşanırken Malatya Valisi Osman Derya Kadioğlu'nun “festival demek kaynaşmanın eğlenmenin yanında milli birliğimiz, bütünlüğümüz, dirliğimizi sağlayan unsurlar olarak görmek demektir. Bu yüzden milli birlik ve beraberlik açısından kaynaşmayı sağlayacağımız bu türkü festivalini selamlıyorum” şeklindeki sözleri, devletin Kürt ulusuna yönelik inkarcı yaklaşımlarının çok net bir ifadesi oldu. Festival çeşitli resim sergileri ve halk oyunları gösterileri ile sona erdi.

(Malatya)

Gebze'de yaşayan Dersimliler piknikte buluştu

Gebze Tuncelililer Kültür ve Dayanışma Derneği 13 Temmuz tarihinde “5. Buluşma Yılında Özgürlüğe Merhaba” adı altında Denizliköy'de piknik yaptı.

Gebze'nin birçok mahallesinden ve Kartal'dan kaldırılan otobüslerle pikniğe gelenler, saat 9:00'da piknik alanında buluşmaya başladı. Program özgürlük, demokrasi ve devrim mücadelesinde şehit düşenler anısına yapılan saygı duruşuyla başladı. Ardından sahneye çıkan Gebze Tuncelililer Kültür ve Dayanışma Derneği Başkanı Hasan Gündoğdu, bir konuşma yaptı. Konuşmasında devletin

yozlaştırma, asimile saldırısına değinen Gündoğdu, herkesi duyarlı olmaya çağırdı. Senem Tuğrul'un şiirleriyle katıldığı piknikte, sahneye çağrılan Gül Kardeşler, Enver Çelik, Nisan Güneşi, Nurettin Güleç türkülerıyla kitleyi coşturdular. Piknikte Gazetemiz İşçi Köylü'yle birlikte, Umut Yayımcılık, Tohum Kültür Merkezi ve Dernek standları açıldı. Bir ara jandarma standları engellemeye çalışsa da, standları kaldıramadı. Piknikte coşku gün boyu sürerken gazetemizle birlikte birlikte birçok kurum pikniği selamlayan mesajlar gönderdiler.

(Kartal)

FERHAT TUNÇ TUTUKLANDI

Sanatçı Ferhat Tunç, 7 Temmuz'da Milas'ta verdiği konser sonrasında gözaltına alındı ve bir gün gözaltında tutulduktan sonra 8 Temmuz günü çıkarıldığı mahkeme tarafından hakkında gıyabi tutuklama kararı olduğu gerekçesiyle, tutuklanarak Muğla E Tipi Hapishanesi'ne konuldu. Sanatçının tutuklanma gerekçesi olarak 22 Haziran 2003 tarihinde Ağrı Doğubeyazıt Festivali kapsamında verdiği konserde yaptığı konuşma gösterildi. Sanatçının bu festivalde konserin başında “Merhaba PKK'li arkadaşlar” şeklinde konuştuğu iddia edildi. Sanatçı ve avukatlar tarafından yapılan tüm itirazlar, sanatçının böyle bir söz söylediğinin somut delillerle ispatlanmamasına rağmen kabul edilmedi.

Konuyla ilgili 10 Temmuz 2003 tarihinde İHD İstanbul Şubesi'nde birçok aydın, sanatçı ve yazarlarla birlikte bazı sendika ve yöre dernekleri başkanlarının katıldığı basın toplantısı yapıldı. Açıklamayı sanatçı Orhan Akkaya yaptı. Ferhat Tunç'un derhal serbest bırakılmasını isteyen Akkaya şöyle konuştu; “Bu olumsuz uygulama dolayımında, düşüncenin özgürce ifade edilmesinin önündeki yasal engellerin bir an önce ortadan kaldırılmasını, Türkiye Cumhuriyeti yurttaşlarının, hak ettiği demokratik yaşama kavuşmasını geciktiren zihniyetten kurtarılmasını talep ediyoruz.” Toplantıda ayrıca Suavi, Ferhat Tunç'un tutuklandıktan sonra yazdığı bir mektubu okudu. (İstanbul)

4. MUNZUR KÜLTÜR VE DOĞA FESTİVALİ PROGRAMI AÇIKLANDI

31 Temmuz-4 Ağustos tarihleri arasında “Toprağına geri dön, Munzur'una sahip çık” şiarı ile düzenlenecek olan 4. Munzur Doğa ve Kültür Festivali programı açıklandı. Festival 31 Temmuz'da saat 10:00'da Tunceli il sınırı Seyitli Köprüsü'nde yapılacak olan karşılama ile başlayacak. 4 gün sürecek festival boyunca konserden, panellere; yarışmalardan tiyatrolara kadar çeşitli etkinlikler sunulacak. Festival bünyesinde ayrıca Pülümür'de bulunan Munzur Gözeleri'ne de bir gezi düzenlenecek. Bunun dışında panellerde tartışılacak konulardan bazıları ise şunlar:

“Munzur Vadisi ve Barajlar Sorunu”, “Gençlik Sorunları, Çözüm Önerileri ve Eğitim”, “Köye Geri Dönüşlerin Sorunları”, “Basın Ahlakı ve Gazetecilik”, “Tunceli'de Edebiyat ve Folklor” ve “Yaşam, Doğa ve Çevre İle Barış”

Bunun dışında festivalde sahne alacak sanatçılardan bazıları da şunlar: Haluk Levent, Nurettin Güleç, Moğollar, Burhan Berken, Grup Yorum, Kazım Koyuncu, Grup Munzur. (H. Merkezi)

RIFAT ILGAZ ANILDI

Şair Rifat Ilgaz, ölümünün 10. yıldönümünde sevenleri tarafından Zincirlikuyu Mezarlığı'nda bulunan mezarı başında anıldı.

Türk sinemasının ölümsüz filmlerinden biri olan “Hababam Sınıfı”nın yazarı olan şair Rifat Ilgaz, 10. ölüm yıldönümünde Zincirlikuyu'daki mezarı başında anıldı. Anmaya oğlu Aydın Rifat Ilgaz, kızı Yıldız Ilgaz, Uluslararası PEN Yazarlar Derneği Başkanı Üstün Akmen, yazar Leyla Erbil, Panoyat Abacı, şair Sunay Akın, Çınar Yayıncılık ve aile yakınlarının yanısıra sevenleri de katıldı. Leyla Erbil, mezarı başında çiçek bırakarak, Ilgaz'ın edebiyata ilk başladığı yıllarda kendisine yakınlık gösterdiğini ve onun şahsında bugünlere kadar geldiğini söyledi. Anmada konuşan oğlu Aydın Ilgaz, babasının halktan yana bir insan olduğunu kaydederek, Sivas olaylarından çok etkilendiğini ve buna dayanmadığını ifade etti. Rifat Ilgaz'ı kıskandığını dile getiren Sunay Akın ise, “Türkiye'de kitapların hala yakıldığı ve yazarların cezavlelerinde olduğu bugünlerde O hala suçlu sayılacaktır” dedi.

(DİHA)

“Savaşa Karşı Şarkılar” gecesi yapıldı

Irak'ta Savaşa Hayır Koordinasyonu tarafından ABD'nin bağımsızlık günü olan 4 Temmuz'da ABD mallarını protesto etmek amacıyla “Savaşa Karşı Şarkılar” adı altında bir gece düzenlendi. Saat 20:00'de başlayan geceye önce bir dakikalık saygı duruşuyla başlandı. Daha sonra bir konuşma yapan İnsan Hakları Derneği Yönetim Kurulu Üyesi İbrahim Kayhan “ABD emperyalizmi gittiği her yere kan, açlık, yoksulluk, gözyaşı götürmekten başka hiçbirşey yapmıyor. Bunun son örneği Irak'tır. Şimdi Vietnamları yeniden canlandırma zamanıdır” dedi. Ardından Metin Yeğin'in hazırlamış olduğu “Savaşa Karşı Dünya Sokakları” adlı sinevizyon gösterimi sunuldu. Daha sonra Türkiye Yazarlar Sendikası Yönetim Kurulu Üyesi şair Aydın Hatipoğlu kısa bir konuşma yapıp, şiirler okudu. Gece sırayla MKM bünyesinde çalışmalarını devam ettiren Koma Asmin, Ekrem Ataer, Özgür Çocuk Kulübü-Özgür Der, Kutup Yıldızı, Grup Yorum ve Uğur Karataş'ın söylediği Kürtçe, Türkçe, Arapça parçalar eşliğinde çekilen halaylar ve zılgıtlarla devam etti. Gece boyunca sık sık; “Yaşasın Halkların Kardeşliği”, “Biji Bratiya Gelan”, “Savaşın Halklar Kazanacak” sloganları atıldı. Gece Koordinasyonunun devamının sağlanması, emperyalizme karşı örgütlü bir duruşla karşı koyulması çağrısıyla son buldu.

(İstanbul)

DIVÊ KARKER ÇI BİKİN?

Wek ku té zanin bi hezaran karké-rén bé sendika, bé sîgorte û be tevger hene. Sedema vé yeké gelek pirsgirî-kén aborî, sosîal û politikîne. **Dî nav van pirsgirîkan da pirsgirîka sereke anjî herî mezin bé tevgerbûne.**

Çima em pirsgirîka sereke bé tevgerbun dibînin. Lewra pirsgirîkin abori û siyasi é şoreşeke dorfirehîn. Heta bu guhertineke bingehîn çênebe ev pirsgirîkin lî pêşya me çareser nabîn.

Jî bo ku em biğhijme guhertineke bingehîn divê em bî tevgerbîn. Bé tevgeri nahêle karker (bî taybet é ku awahiya çédikî) jî xwe ra tu avê zelal bîkîn. Jî ber vé yeké jî karkerên awahiya dî sergê jî yeke megon danîn. Hîm pirsgirîkan wan çaraser nabîn hemjî roj bî roj pirsgirîkan wan lî hev zêde dibîn.

Karker lî hember van pirsgirîkan nîkarînan bî zanetî hewl bîdîn. Lewra bé tevgerîna bu tevger nebe zanetî jî çênabe. Lewra karker bî tevgerê zanetîbe û hîzawî, jî tevgerbûna wîte.

Divê karker evê yeké bîbinin û bîzanîkan çîkas hewreye tewgerêne. Ev yeka hané neyê zanin karker nîkarînan tu tîştî bîkîn.

Kedxwar evê yeké boş dîzanîn. Dîxwazînan ku karker bé tevgerbîn, kî ewjî xwîna wana bî rihetî bî mijîn. Kedxwar jî vé derfetê pîr baş berjewendiye xwe diparêzînan. Her ku roj dîçe me dîxîne dî bin mercên zêde giran. Divê em derfeteke awha nedin destê kedxwaran.

Pîştî vé kurte şîravê, em henekî jî lî jîyana xweye rojaze bînhêrîn, ka ev pirsgirîkên han xwe bî çî awayî didîne nişan.

Gelek karker lî çîhê kuji malên wan durîn dîxebîtin. Yani dîçîn bajarekî dinê. **Karkerên Kurd, jî xwe mejbûre vé yekêne.** Çîhê dîçîn lî kar dîgerînan bé birdozî nêzikê karmendan dîbîn. Karmend jîwan teklîfe kar dîxwaze. Dewa ku ew jî bîhayê kar dibêjîn,

té kîliya pûhayê kar û ênflasyonê û rewşa abariye bu hevra girê nadîn. Bî vi awayî zî karker ku dema pûha dîdîne kar, naghezne encame ke baş.

Ew perê tu distînin zî kéré tîşteki nayê. Divê karker evê yeké baş bîzanîbin ku mîrovtenê dîşerda ser nakeve, morvên zana o bî tevger, berya şerdezi dîkarînan bî serkevîn. Yani berya teklîfa bû haye karda divê karker pîşya teklîfê da baş bîfîkîrîn. Ku bûha erzanbû tu çîgos jî zêde bî xebîti valaye. Dî vé hêlê de hewceye ku em pîr hîşyarbîn.

A duyemin; Dema ku teklîfa bûhayê karhate danîn divê mîrov lî ser hevalên xwe bûha neşkêne. Mîtehit evê yeké lî hember karkera dîxebîtin. Dibêjîn **“ku tu neki hevalê teyê jî te erzantîr çêke”** Anjî dibêjîn **“flankes bî evqasî çédîke, tu jî wi erzantîr bî ki were bîxebîte”** É ku bî vi awayî gotîna mîtehitî dîkîn, girareke nazînan dîdînan hevalên çédîbe û karker jî hev dur dîkevîn. Hé henek jî mezîde pîştî dîçîn jî bovan pirsgirîkên pîçûk lî hemberê karkerên dînan dîkevîn nav kîmasîyen pîr mezin.

Hewceye eva tîştî were zanîn, bî vé pratîkê em tenê zîrarê naghîne hevalên xwe em zîrare dîghîne xwe jî.

A séyemin; roja karkerane... Divê heta jî destê me were em bî roja erzan nexebîtin. Dî roj kîvşekîrînan da jî em lî hevalên xwe bîrhêrîn. Disa em bé pîvan nêzik nebîn. Divê pîvan evbe, bûhaye. Ku em rojeki distînin, gelo,

jî ve yeké hebîn. Tîştînan awha grîng nevézînan pîş gühê xwe. Her dem ihtîmala çêbûna geza heye. Lî hember vé yeké jî hîşyar bûnek lazîme. Karmend perê karkera dî dema wî da nadîn. Perê ku lî cem mîtehitî dîkeve lî serhev aliyê wan ve té nîrxandînan. Karker lî hember vé yeké jî neçar dîmînin. Lewra ku dî nav wan o karmenda da peymanê fermî tûneye, nîkarînan bé tîrs dewa mafê xwe bîkîn. **Kenêhü nav karker û karmenda da hînek peyman têne çêkîrînan.** Dîvan peymana da avantaj gîşk lî aliyê karmendanînan.

Lî jor jî bu kurtenîvîseki me anî zîman. Bî taybet karkerên awahiye pîr zêde pirsgirîka jîndîbîn. Pirsgirîk gelekin. Hé me behsa pirsgirîkên wan raketînan, paqîzîyê û xwarîna wan jî nekîrîn. Evan jî gelek grîngînan.

Divê mîrov lîser van mijaran baş bîfîkîre. Ê evê pîrsê jî jî xwe bîlce. Gelo, jî bona carek dînan ev pirsgirîkan qet çênebîn anjî pîrkê çêbîn ez dîkorîm çîbîkîm? Ev pîrsa gelek grîngî Bersîva vé pîrsê bî du awa tî dayînan.

Yek: Dî jîyana kar de, dîvî çî jî mînan té xwestînan ez bîkîm. Jî bo yekîtiya karkera û tevgereke pêşverû çîwere kîrîm. Ev neçariya hanê ku bibe çare, çîlazîme. O pévajoyê da lî hember kedxwaran, dî vi wari da, tékoşîneke bî encam é çawa were dayînan? Ev çareserî lî heviya karkerane. Brastî jîyan lî benda karkerane. Divê karker lî benda çareserîyê nasekînan Lewra çareserî ewîn. Pîşeroj jî karkerînan.

Ew perê tu distînin zî kéré tîşteki nayê. Divê karker evê yeké baş bîzanîbin ku mîrovtenê dîşerda ser nakeve, morvên zana o bî tevger, berya şerdezi dîkarînan bî serkevîn. Yani berya teklîfa bû haye karda divê karker pîşya teklîfê da baş bîfîkîrîn. Ku bûha erzanbû tu çîgos jî zêde bî xebîti valaye. Dî vé hêlê de hewceye ku em pîr hîşyarbîn.

Du: ev pirsgirîkên ku karkerî zîndebîn gîşk pirsgirîkên şoreşêne. Divê hemû karker bî zanetîke birdozî û bî nihêrtîneke çîni lî jîyana xwe bînhêrîn. Jî bo şoreşêke ciwaki û çîni, divê karker xwe tekne perçeyek tékoşînan.

Sîlav lî artîşa kede

Karkere Avahiya, lî Engerê

İŞÇİLER NE YAPMALI?

Köklü bir değişim olmadan önümüzdeki sorunların çözülmesi mümkün olmaz. Böyle bir değişimi yakalamak için örgütlenmek gerekir. Örgütsüzlük, işçilerin (özellikle inşaat işçilerinin) kendi sorunlarına çözüm bulmalarının önünde çok önemli bir engel teşkil etmektedir. Bundan dolayıdır ki inşaat işçileri büyük bir kafa karışıklığı içindedirler. Böyle olunca da hem sorunlar çözülüyor hem de gün geçtikçe daha da artıyor.

Bilindiği gibi sendikası, sigortasız ve örgütsüz binlerce işçi vardır. Bunun sebebi ekonomik, sosyal ve siyasal sorunlardır. **Bu sorunların en başlıcası ve en önemlisi örgütsüzlüktür.**

Neden örgütsüzlüğü başlıca sorun olarak ortaya koyduk? Çünkü ekonomik ve sosyal sorunlar köklü bir devrimle çözülecek sorunlardır. Köklü bir değişim olmadan önümüzdeki sorunların çözülmesi mümkün olmaz. Böyle bir değişimi yakalamak için örgütlenmek gerekir. Örgütsüzlük, işçilerin (özellikle inşaat işçilerinin) kendi sorunlarına çözüm bulmalarının önünde çok önemli bir engel teşkil etmektedir. Bundan dolayıdır ki inşaat işçileri büyük bir kafa karışıklığı içindedirler. Böyle olunca da hem sorunlar çözülüyor hem de gün geçtikçe daha da artıyor.

İşçiler bu sorunlarına bilinçli bir

müdahale edemiyorlar. Çünkü örgütsüzdürler. Örgüt olmadı mı bilinç de olmuyor. Zira, işçiler örgütlülük içinde bilinç edinirler. Güçleri de örgütlülüklerinden ileri gelir. İşçilerin bunu görmeleri lazım, ki örgütlenme çok önemli bir ihtiyaç olarak kendini dayatmaktadır. Bu gerçekliğin bilincine varılmadan hiçbir şeyin yapılamayacağı bilinmelidir.

Sömürgeciler bu durumu iyi biliyorlar. İşçilerin örgütsüz yaşamasını istiyorlar ki onlar da iyi kan emsinler. Sömürgeciler bu fırsattan istifade ederek çıkarlarını çok iyi koruyorlar. Gün geçtikçe bizleri de çok ağır şartların altında bırakıyorlar. Böyle bir fırsatı onların eline bırakmamak gerekir.

Bu kısa açıklamadan sonra biraz da kendi yaşamımıza bakalım. Bu sorunlar gündelik yaşamın içinde kendini nasıl gösteriyor?

Birçok işçi evinden uzak yerlerde çalışıyor. Yani başka bir şehre gidiyor. Zaten Kürt işçiler mecburen göç ediyorlar. Gidip iş aradıkları yerlerde patrona karşı ideolojik bir yaklaşım sergilenmiyor. Patron işçiden iş teklifi istiyor. İşçiler iş için fiyat teklifi verdikleri zaman verdikleri fiyatla enflasyon ve ekonomik durumla bir paralellik oluşturuyorlar. Bu nedenle iş teklifi veren işçiler, sağlıklı bir sonuca ulaşamıyorlar.

Ucuza iş alındığı için aldıkları para da işe yaramıyor. Bunun iyi bilinmesi lazım ki **“savaş savaştan önce kazanılır.”** Bilinçli ve örgütlü bir yaklaşım başarıya önceden de götürebilir. Dolayısıyla teklif vermeden önce iyi hesap yapmak şarttır. **Ne kadar fazla çalışılırsa çalışılın, ucuz iş hiçbir zaman ihtiyaçları karşılamaya yetmez.** Bu alanda çok dikkatli olmamız gerekiyor.

İkincisi; iş teklifi verilince başka bir arkadaşımızın vermiş olduğu fiyatı kırmaya yönelik olmamalıdır. Müteahhitler bu durumu işçilere karşı kullanıyorlar. Diyorlar ki **“Sen yapmasan arkadaşın senden daha ucuza**

yapar” ya da **“arkadaşın bu fiyata yapmak istiyor, sen ondan ucuz yaparsan gel yap”.**

Bu şekilde müteahhitlere uyanlar, kendi arkadaşlarına büyük zarar veriyorlar. **Böyle olunca da işçiler arasında güven bunalımı yaşandığı gibi işçilerin birbirlerinden uzaklaşmasına neden oluyor.** Bazılarımız bu tür ufak sorunlardan dolayı daha da ileriye giderek arkadaşlarına karşı büyük hataların içine giriyorlar.

Bunun bilinmesi gerekli ki, biz bu pratikle yalnızca arkadaşlarımıza zarar verdiğimizizi düşünsek de özünde kendimize zarar vermekteyiz.

Üçüncüsü; işçilerin günlüğüdür. Elimizden geldiği kadar ucuz yevmiye ile çalışmamamız lazım. Yevmiyemizi belirlerken diğer arkadaşlarımızı da dikkate almak gerekir. Buna ölçüsüz yaklaşmamalı. Ölçü şu olmalıdır. Alacağımız yevmiye birgün içerisindeki ihtiyaçlarımızı karşılayabilecek durumda mıdır, değil midir? Çünkü biz çok ağır şartlar altında emek veriyoruz. Günlüğün fiyatı da minimum olarak temel ihtiyaçlarımızı karşılayacak şekilde olmalıdır. İmkanlar dahilinde yevmiyeleri kendi aramızda toplu bir şekilde belirlemek daha iyi olur.

Dördüncüsü; alacağımız ücret sosyal haklar ve iş güvenliğidir. Birçok işçi sigortasız çalıştırılıyor. Herşeyden önce işgüvenliği de yok. İşçi-

işçilerle patron arasında bir takım sözleşmeler yapılıyor. Bu sözleşmelerde de bütün avantajlar patrondan yanadır.

Yukarıda kısa bir yazıyla değindik. Özellikle inşaat işçileri fazlasıyla sorun yaşıyorlar. Biz daha yatacak, temizlik, beslenme gibi sorunlardan da bahsetmedik. Bunlar da çok önemlidir.

Bu konular üzerinde iyi yoğunlaşmak gerekir. Herkes kendisine şu soruyu sormalıdır. Acaba bir daha bu tür sorunların yaşanmaması ya da asgari düzeye inebilmesi için neler yapabiliriz? Bu çok önemli bir sorudur. Cevabını da iki şekilde vermek mümkündür.

Bir; işçilik yaşamında benden ne isteniyorsa onları yapmalıyım. İşçilerin birliği ve ilerici bir örgütlülük için neler yapılabilir noktasına yoğunlaşmalıyım. Bu çözümsüzlüğün çözüme dönüşmesi için ne lazım? Bu süreçte kan emicilere karşı kendi alanımda nasıl sonuç alıcı bir mücadele verebilirim? Bu çözüm işçileri bekliyor. Daha doğrusu hayatın kendisi bizi bekliyor. İşçilerin çözümü beklememeleri lazım. Çünkü çözüm kendileridir. Gelecekte kendileridir.

İki; işçilerin yaşadığı bu sorunlar komple devrimin sorunlarıdır. Bütün işçiler ideolojik bir bilinçle ve sınıfsal bir bakışla kendi yaşamlarına bakmalıdırlar. Sınıfsal ve toplumsal bir devrim için işçilerin kendilerini mücade-

lerin bu durumdan haberdar olması lazım. Böyle önemli şeyler kulak ardı edilmemeli. Kaza yapma ihtimali her zaman vardır. Patronlar ücreti zamanında ödemiyorlar. Yanlarında biriken işçilerin parasını başka yerlerde değerlendiriyorlar. İşçiler bu durum karşısında çaresizlik içindeler. **Çünkü onlarla patron arasında resmi bir iş sözleşmesi yoktur.** Dolayısıyla haklarını korkusuzca arayamıyorlar. Güya

lenin bir parçası haline getirmeleri gerekir.

Nihai çözüm de ancak böyle gelir. Tüm emek ordusuna selamlar.

Ankara'dan inşaat işçileri

Not; İnşaat işçilerinin Ankara'dan gazetemize Kürtçe ve Türkçe olarak gönderdikleri yazı için teşekkür ediyoruz.

İşçi-köylü'den

“NE NOTASI VERİYORSUN MÜZİK NOTASI MI?” TÜRK HAKİM SINIFLARININ ONURU YOKTUR ONURSUZLAR ONURLU BİR DURUŞ GÖSTEREMEZLER!

Bir süreden beri Türkiye kamu-oyu Türk Özel Kuvvetlerine mensup 11 Özel Tim mensubunun Irak Kürdistanı'nda, Süleymaniye kentinde ABD askeri kuvvetlerince gözaltına alınıp Bağdat'a götürülerek sorgulanmasını konuşuyor. TC devletinin en seçme ve azıllı faşist güçlerinden oluşturulan bu birliğin kafasına çuval geçirmekten tutalım da, eğer soğukkanlı davranmasaydılar çatışma çıkardı eşliğinde kopartılan yaygaraların odağına, ABD ile TC'nin “stratejik müttefikliği” meselesi gelip oturdu. Her kesimden ve renkten anlayış konu ile ilgili açıklama yaptı. Hatta kimileri işi daha da ileriye götürerek ABD konsoloslukları önünde eylem bile yaptı. Nöbet tutanlar oldu. Daha çok milliyetçi cepheden gelen bu pratik tutumlar işin popülist tarafını oluşturup, bir bilinç bulanıklığı yaratmayı amaçlasa da, esasen yaşanan bu gelişme, ABD ve TC arasında ki ilişkinin ne menem bir ilişki olduğunu da bir kez daha gözler önüne serdi. Bu anlamıyla bu süreç yararlı bir süreçtir ve üzerinde önemle durulması gereken yanları içerisinde barındırmaktadır.

Daha önceden bu köşede “faşist Türk hakim sınıflarının bugüne kadar savuna geldikleri ve savaş sebebi saydıkları iki mesele vardı. Bunlardan birincisi Kıbrıs sorunu. Diğeri Irak Kürdistanı'nda oluşacak herhangi bir Kürt oluşumu. Şimdi TC'nin bu iki politikası da iflas etmiş görünüyor. Daha açıkçası Faşist TC'nin savaş sebebi saydığı gelişmeler, emperyalizmin bölgesel çıkarlarıyla çakışmaktadır. Hiç kuşkusuz ki TC'nin çıkarları emperyalizmin çıkarlarıyla karşı karşıya gelemez” (23 Mayıs-5 Haziran 2003 tarihli İşçi Köylü'den) diyerek yaşanabilecekleri ifade etmiştik. Bugün yaşananlar tam da bu tespitin doğruluğunu ve isabetliliğini ortaya koymaktadır. Haftalardır tartışılan, üzerinde sayfalarca makale yazılan ABD-Türkiye “stratejik ortak”lığının nasıl bir ortaklık olduğunu, Türk hakim sınıflarıyla emperyalist efendilerinin çıkarları ve hesapları karşı karşıya geldiğinde, mutlaka geri çekilmek

zorunda olduğunu, bu anlamıyla TC'nin emperyalistlerden bağımsız bir duruş sergileyemeyeceğini, özellikle TC ile ABD emperyalizmi arasında var olduğu söylenen “stratejik ortak”lığın, stratejik uşaklık olduğunu ifade eden bu yaklaşımımız yaşanan bu gözaltı olayıyla pratikte bir kez daha doğrulanmış oldu.

Irak'a saldırı öncesinde yaşanan ikinci tezkere krizinin yarattığı sıkıntılar; saldırı ve işgalle birlikte ABD'nin Irak Kürtlerine yüklediği rol Türk hakim sınıflarını daha da rahatsız etmişti. ABD'nin kendisine biçtiği stratejik uşaklık görevlerini Kürtlere de biçmesi, bunu yavaş yavaş hayata geçirmesi kaygılarını arttırmış; Türk hakim sınıflarının bölge üzerinde ve ezelden beridir dil ucuyla dillendirdikleri Musul Kerkük petroleri üzerinde ki tatlı rüyalarının bölünmesi ve adeta Kürt devleti korkusuyla bir karabasana dönüşmesi, bölgede İsrail ile birlikte ABD'nin en etkin ve en güvenilir stratejik uşağı olmayı arzularken, varlığını hiçbir zaman tanımadığı ve inkar ettiği Kürtlere, -ki Irak Kürtleri olsa bile-, emperyalist efendilerince böylesi bir rolün uygun görülmesi, Türk hakim sınıfları ve ABD emperyalizmi arasında yeni sıkıntılar ve sorunlar doğurmuştu. TC'nin politikalarının bölgedeki emperyalist politikalara uygun olması gerekiyordu. Nitekim yeni çıkarılan bir Kanun Hükmünde Kararname ile üsler ve havalimanları “Irak'ın yeniden yapılandırılması”nda kullanılacaktı. Irak'ta halen savaşın devam ettiği düşünülürse bu kararın ne anlama geldiği gayet açık bir hal alıyordu. Ancak hiç kuşkusuz ki TC'nin bu adımları ABD emperyalizmi açısından yeterli değildi. ABD emperyalizmi bölgede ve özellikle de Irak'ta kendi politik yaklaşımından başka hiçbir yaklaşım istemiyor. Çünkü şu anda bile askeri güçlerine yapılan saldırılar vesilesiyle kayıplar almaya devam ediyor ve kendisi dışındaki bütün güç odaklarını kontrol altına almak istiyor. Bu ABD emperyalizminin Irak'ta ki “güvenliği” ve işgali açısından yamsalsal bir önem taşıyor. Bu nedendir ki Irak'ta “istikrara” önem ve-

riyor. Ve TC'nin hangi gerekçeyle olursa olsun bölgeye müdahalesini istemiyor. Dikkat edilirse şu an, ABD emperyalistleri için Irak'ta en güvenilir yer Irak Kürdistanı. Burada kendilerine yönelik herhangi bir saldırı yaşanmadı. Buda ABD'li emperyalistler için Irak özgülünde bu bölgenin ve işbirliği içerisinde buldukları Kürt grupların ne kadar önemli olduğunu gösteriyor.

Bugün gelinen aşamada bu gerçeklikler nedeniyle, TC'nin 3 bin 800 askerinin halen Irak Kürdistanı'nda bulunması, Türkmenleri eğitmesi, koruması ve bölgede bir kart olarak kullanmaya çalışması ve en önemlisi de PKK/KADEK konusunda efendisinin çözümüyle kendisinin çözümü arasında bir fark olması, TC ile efendisi ABD emperyalizmini karşı karşıya getiren olgular olarak göze çarpmaktadır. Ve hiç kuşkusuz ki TC bu sıkıntıları ABD'li efendisine yaşatmamak zordur. Geriye kalan ise TC'nin “tribünlere oynaması”dır. TC tam da bugün bunu yapıyor. Onur, gurur teraneleriyle, stratejik müttefiklik, dostluk, NATO üyeliği meseleleriyle “bu da bize yapılır mıydı” diyor.

Türk burjuva feodal medyasınca bir onur/gurur sorunu olarak gösterilen ve üzerinde fırtınalar kopartılan bu gözaltı olayı, bir kez daha Türk hakim sınıflarının onursuzluğunu gözler önüne sermiştir. Bu gözaltı meselesi üzerinden onur yaygarası yapanlar, Türk Özel Timlerinin başka bir ülkenin topraklarında ne aradığını da açıklamak zorundadırlar. Hem bir ülkenin, üstelikte işgal altında bir ülkenin içinde bulunduğu durumdan, çeşitli bahaneler ileriye sürerek yararlanmaya çalışacak, hem de bu faydacılığın, provokasyonlarına birileri çomak sokunca ikiyüzlüce onurdan bahsedecsin. Türk hakim sınıflarının onurdan ve gururdan anladıkları şey kendi sınıf çıkarları doğrultusunda davranmaktır. Bu anlamıyla Türk hakim sınıflarının onur diye bahsini ettikleri olgu, sınıf çıkarlarının yerine getirilip getirilmemesidir. Onların onurdan anladıkları, bizler için onursuzluktur. TC askerinin kafasına çuval geçirilip, ellerinin kelepçelenmesi ve dayak atılmasını gurur meselesi yapanlar, Türkiye'nin her hangi bir köşesinde insanların en demokratik haklarını kullanırken bile karga tulumba gözaltına alınmasını, coplanarak dövülmesini de açıklamak zorundadırlar. Bu ülkenin nezarethanelerinde, hapishanelerinde, sokaklarında katledilen insanlar varken, bunu onur ve gurur meselesi yapmayanlar,

“Türkiye'nin başına çuval geçirilmiştir” demeyip tam aksine, daha fazla kan, katliam ve gözyaşı diyenler; ikiyüzlü ve sahtekardılar. Alçak ve namussuzdurlar. Üstüne üstlük “ne notası müzik notası mı” diyecek kadar da (T. Erdoğan) pişkindirler.

Onların onurları emperyalizme daha fazla bağımlılıkla ölçülmektedir. Ülkemizin her yanı emperyalizmin üsleriyle dolmuşken, IMF heyetleri Ankara'dan ayrılmazken, daha fazla yabancı sermaye diye diye ülkenin yer altı ve yer üstü kaynaklarını emperyalizme peşkeş çekilip, “Küçük Amerika olacağız” naraları atılırken, küreselleşme, globalizm söylemleri eşliğinde emperyalizme daha fazla bağımlılığı savunup, AB üyeliği diye diye demokrasi pazarlarken, ABD askerleri geliyor diye genelevleri boyattırırken, hiçbir sıkıntı duymayan ve şimdi efendisi tarafından derdest edilince onurdan bahsedenler; bu ülkenin gerçek sahipleri ve onurlu, namuslu insanlarına en olmadık şeyleri reva görmektedirler. Hiç kuşkusuz ki bu onların onursuzluğudur.

Bugün onurlu olmak; bu satılmışların, emperyalizmin uşağı Komprador Burjuvazi ve Büyük Toprak Ağaları'nın düzenine isyan etmektir! Onursuz olan ve emperyalizm karşısında diz çöken, yaltaklanan bunlardır. Bunlara yönelik geliştirilecek her hareket onurlu bir davranış olarak tarih sahnesinde yerini alacaktır. Ve hiç kuşkusuz ki Türk Kürt ve çeşitli milliyetlerden emekçi halkımız bu aşağılık satılmışların, para babalarının kendi sınıf çıkarları doğrultusunda yaptıkları gerçek onursuzlukların hesabını tutmaktadır.

Bugün onurlu olmak; Türkiye'nin dağlarında ve şehirlerinde; işçi sınıfı ve emekçi halkın onurunun bir yansıması olarak silah çatan bu ülkenin yiğit oğulları ve kızları gibi emperyalizme ve onların uşaklarına karşı savaşılmaktadır. Bugün en onurlu duruş nerede olursak olalım, emperyalizme ve onun uşağı komprador patron ağa devletine karşı örgütlenmektir. Bugün en onurlu görev; demokratik halk devrimini mücadelesini her türlü reformizme teslimiyetçiliğe, düzen içiliğe karşı yükseltmek, halkın isyan etmek hakkını pratiğe dökmektir.

Şan ve şeref olsun emperyalizm ve onun uşağı komprador patron ağa devleti karşısında bu ülkenin her karış toprağında onurlu bir duruş sergileyerek, şehit düşen, direnen ve halen tüm zorluklara karşı savaşanlara!

Baştarafı Sayfa 32'de

Bu gündemdeki konular tartışılırken ortaya çıkan önemli sonuçlardan biri genel olarak bileşenin ekonomik yapı tahlili yapılması noktasında teorik olarak yeter-siz oluşuydu. Biraz daha yeni olan yoldaşlar daha deneyimli olan yoldaşlarından yöntem ediniyordu. En azından bundan böyle kitleyi tanımaya yönelik çalışmalarda nasıl davranacakları noktasında bir şeyler daha net belirliyordu düşüncelerinde. Kimi kitleye gittiğinde neler soracağını düşünürken, kimi ne okuyabilirim noktasında kafa yormaya başlamıştı bile... yani anlayacağımız **partizanlar Konferansın bu ilk gününde birbirlerine öğretiler, öğrendiler, aynı düşünceler etrafında kenetlenmek için biraz daha yoldaşlaştılar.** Gündem tartışma süreci devam ederken yarım saat gecikmeli olarak bitirildi.

&&&&&&

04.03.2003/Salı

Konferans bileşeni biraz daha düşünmüş ve netleşmiş olarak tam zamanında yani saat 14:00'te yine bir aradaydı. Geçen süre boyunca birbiri aralarında konuşup, tartışmaya bile vakit bulunmuş, kitaplardan yararlanılmıştı. Görüşler ortaya konup tartışılmaya devam ederken yoldaşlar, bir yandan bugüne kadar bölgede sorunlara sloganvari ve dar kalıpcı yaklaşığımızı düşünüyor, aslında somuta inmek gerekir, kitlelere gitmek gerekir deyip bunların ne kadar az yapıldığını görüyordu. Şimdiye kadar yapılan yanlışları araştırma içinde derinleştikçe daha açık görüyor ve bu anlamıyla **Partinin yeni süreçteki adımının yansması olarak ABK'nı olumluyorlardı.** Tartışma süreçlerinde bazı deneyimli yoldaşlar söz alıp kırkbeş dakika bir saat konuşabilirken daha deneyimsiz, yeni olanlar, gelişme aşamasında olanlar ise kısaca görüşlerini ifade edip daha çok dinliyorlardı (bu gündemde, konuşma için zaman sınırı yok).

Tartışmalar bazı yanlardan doygunluğa ulaşmış ancak bazı yanları incelemeye-araştırılmaya ihtiyaç duyulduğundan bırakılmak zorunda kalmıştı. Fakat, genel olarak ortaya çıkan sonuçlar önemli ve hem fikir olunan şeylerdi. Partimizin şimdiye kadar yapmış olduğu tespitlerin veya bazı görüşlerin ortaya çıkması gibi bir gerçeği herkes görüyor ve ifade ediyordu. **Bunlara kısaca değinecek olursak; bölgemizde, toprak sorunundan çok tarım sorunu var. Bölgede sürekli emek var ve bu yaygındır. Bölgede pazara bağlı olmayan yer yoktur, köyden şehre göçte artış vardır vb. tespitler yapıyordu.** Bunlar dışında incelenmesi ve araştırılması gereken bazı noktalarla ilgili tam ve net şeyler söylenmediği için bu konuların önümüzdeki süreç için nasıl ve hangi yöntemle araştırılacağı üzerine getirilen görüşlerde ortaklaşıldı. Ayrıca genel olarak örgütlenmede öncelik verilecek yerler kafalarda biraz daha yerli yerine oturuyordu. Sol, sloganvari ayakları havada söylemler yerine bu tür derin incelemelerle yerli yerinde, sakin, sabırlı, kararlı mücadele kendi **vazgeçilmezliğini** ortaya koyuyordu.

&&&&&&

05.03.2003/Çarşamba

Zorunlu ihtiyaçlardan dolayı konferans çalışmasına bir gün ara verildi. Bir günlük süre esas olarak konferans çalışmalarını temelinde ve bireysel çalışmalarla değerlendirilmeye çalışıldı.

&&&&&&

06.03.2003/Perşembe

Zamanında yetiştirebilmek için nöbetçi-

ler hızlı hızlı çalışıyor, gece yakılmak üzere yakılacak odunlar 13:00-14:00 arasında hazırlanıyordu. Bu hazırlık işi her gün için örgütlenmiş üç-dört kişilik günlük işe nöbetçileri tarafından yapılıyordu. Saat 14:00'e kadar bu iş bitirilmezse yemek ve dinlenme arasında yapılmak üzere bırakılıyordu.

Konferansta bugün tartışılacak yeni konu **kitlelerin politik durumuydu.** Politik durum neden tespit edilir? **Kitlelerin ruh hallerini, yaşayışlarını psikolojilerini tespit etmek ve buna uygun örgütlenmeler yapmak için.** İlk önce bu durumun kafalarda net olması gerekiyordu. Bu nedenle özellikle deneyimli yoldaşlar buna değini yapmaya çalıştılar.

Taslak okunduktan sonra gerek çalışma grubunun verileri doğrultusunda, gerek kitle faaliyetinden edinilen izlenimler doğrultusunda değerlendirmeler yapılarak tek tek görüşler ortaya konmaya çalışıldı.

Bu çalışmada hazırlanan yazının birçok yandan eksik olduğuna, çalışmanın yüzeysel olarak ele alındığına vurgu yapılarak yoldaşlar eleştirildi. Elimizdeki kaynak yetersizliği nedeniyle zaten kimi çalışmalar eksik hazırlanabiliyor; ancak yine de olanaklarımız dahilinde daha kapsamlı içerikli bir çalışma hazırlanabilirdi. Bu nitelikte olan çalışmalar konferansın çalışma sürecini uzatacak ve işi biraz daha zorlaştıracaktı. Bu tip durumlara çok daha fazla dikkat edilmeliydi.

&&&&&&

07.03.2003/Cuma

Hastalığı biraz daha düzelmişti bugün. Ciddi anlamda nefes darlığı ve bundan dolayı konuşma zorluğu mevcut olan yoldaş biraz daha iyi olmasına rağmen bir hayli zorlanarak başladı sözlerine. Bir iki gün öncesine kadar konuşmayacağından dolayı duyduğu rahatsızlıktan dem vururken hafif bir düzelmeye konuşmaları yeniden coşkunlaşmış, detaylanmış ve bu sayede ortam biraz daha canlanmıştı. Kavrayışının zenginliğinden ve bilgilerinin derinliğinden dolayı karışıklaşan ya da anlamlandırılmada sıkıntı yaşanan durumlarda konuşmalarıyla kafaları açıyor, kişileri yeni ya da farklı düşüncelere sevk edebiliyordu. **Bu ve daha bir dizi yönüyle gerilla birliğinin doğal saygınlığını kazanmış mücadele içinde oldukça deneyimli bir yoldaştı.** Her zamanki adapte olmuş, yoğunlaşmasıyla girdi söze.

"Yoldaşlar, politik durum neden tespit edilir? İnsanlar ne düşünüyor, ruh halleri ne, nasıl yaşıyorlar, psikolojileri ne? Biz bunları öğrenmek zorundayız. Bunu öğrenip örgütsel düzenlemeleri buna göre yapmalıyız. Bizim subjektif kaldığımız yerlerden biri burasıdır. Bunları tespit edemediğimiz sürece 'devrim kitlelerin eseri' esprisi yapılamıyor. Kitleye bilinç nasıl taşınır. Öncünün rolü ne... biz belirleme yaparken bunları, planlar taktikler yapmak için yaparız..."

Uzun konuşma (en az yarım saat süren) sona erdikten sonra bileşen konu ile ilgili görüşlerini bildirmeye devam etti. Genel olarak birçok noktada ortaklaşıldı. Karşıt düşünceler olduğu zaman bile genel olarak kısa tartışmalar sonucu olgu açığa çıkıyordu. Çünkü bölgede politik durumun ne olduğunu on iki yıllık bir çalışmayla (tüm eksikliklerine rağmen) açıkça ortaya koyabilen yoldaşlar vardı. Çünkü örnekler yaşamın içinden edinilmiş, kitlenin içinden çıkan örneklerdi. Tartışmalar gecikmeli olarak 21:30'da bitirildi.

&&&&&&

08.03.2003/Cumartesi

Dünya Emekçi Kadınlar Günü

Konferansa bugün için düzenlenen etkin-

lik nedeniyle ara verildi. İki kadın olan üçlü bir komite oluşturularak kadın sorunu seminer şeklinde gerilla bileşenine sunuldu. Kadın sorunu öylesine geniş bir sorun ki önceki yıllarda çok daha uzun tartışılırken bu yıl konferansın varlığı nedeniyle sadece bir gün bunun için ayrılmıştı.

Sorun kadın savaşçılar açısından gerillada nasıl yaşanıyor, nelere engel, hangi ele alışlarımız değiştirilmeli, kadınlar nasıl geliştirilmeli vs. vs. sorunlarına yanıtlar aranarak açılmaya çalışıldı.

Zaman kısıtlılığı nedeniyle kadın sorununun esasta nerelerden kaynaklandığı, geçmiş toplumlarda nasıl yaşandığı, günümüzdeki durumu özlüce anlatılmaya çalışıldı. Aralarda Nazım'ın 1940'larda yazmış olduğu şiirlerinden okundu, duygular biraz daha kabardı.

TANYA

Moskova'dandı

Genç komünistti, partizandı

Sevdi, anladı, inandı

Ve geçti harekete

İpin ucunda ince uzun boynundan

sallanan çocuk bütün azametiyle insandı

...

ve artık durup dinlenmeden kendi sesi

geliyor aklına

düşmanın karşısında dimdik duran

hayır diyen

söylemem diyen

ve düşmana hiçbir şeyi doğru

söylememek için

kendi adını bile gizleyen

Zoe'ydi adı

İsmim TANYA dedi onlara

...

Bu şiir tüm herkesi pür dikkat kesmiş, bakışlar sabitlemiş ve kinleri biraz daha bileylenmişti.

&&&&&&

09.03.2003/Pazar

Saat 14:00'ten sonra güvenlik işlerinden sorumlu olan yoldaşlar, sayıca daha az olduklarından barınağın küçük odasına gidiyorlardı. Yani esasta kullanılan bölümü Konferans için ayrılmıştı. Zaten oda da gerilla bileşeni dışında yapılması gereken toplantı, kişisel konuşma, komite toplantıları vs. için yapılmıştı. Konferans saatinde odaya geçen birlik içinde, yeni Konferansa katılmayan yoldaşlardan bazılarında hissettirmemeye çalışsalar da kırgınlık, biraz tepkisellik vardı. Konferans tartışmalarına ileri sempatanlar da alınmıştı. Bu şekilde konumlandırılmamış yoldaşlar konferansa alınmıyor ve bunlar esas olarak güvenlik işleriyle uğraşıyorlardı. **Taslakların hazırlanmasında herkes gibi yoğun emek harcamışlardı, ancak tartışma süreçlerine katılmamak, morallerini bozuyordu.** Bu durum bazılarının davranışlarına daha açık bir şekilde yansıyor. Katılımcılık insanlarda sahiplenışı artıran önemli bir etmendir ve onlar da sahiplendikleri şeye -uğruna yaşamlarını koydukları şeydir- bu yönüyle de katılmak istiyorlardı. Onların bu davranışı doğal ve böyle olmakla birlikte kavrayıştaki gerilikten de kaynaklıydı. **Çünkü sorun; nerede olduğumuz değil, bulunduğumuz yerde Partiye nasıl kattığımız, o yerde nasıl durduğumuzdur.**

14:00'e kadar işlerini bitirir bitirmez Konferans saati boyunca kullanacakları malzemeleri alıp küçük odaya gittiler.

Bugünkü konumuz **bölgede sosyolojik durumdu.** Ancak ilk önce bölgede politik durumun doygunluğa ulaşmış tartışmalarından çıkarılan sonuçlar, yönetici yoldaş tarafından ortaya kondu. Tartışma sonuçları, taslaktaki yetersizlikler, araştırılması gereken

yerler vb. hep birlikte konarak çalışma grubunun ileriki süreçte bunları tamamlaması sağlandı. Çünkü şimdiki durumda veri toplamak için kaynaklar oldukça sınırlıydı.

Sosyolojik durumu birçok alt başlık altında incelemişti görevli yoldaş. **Azınlıklar, kadınlar, gençler şeklinde.** Bölgede azınlıklar konuşulurken "Ben Çerkezlerle ilgili bir şey anlatabilirim" deyip pat diye girdi söze, tüm birliğin sevgisini kazanmış sempatik yoldaşımız. Divan üyesinden "sonra yoldaş" cevabını alınca sustu. Tartışmalar sürerken aradaki duraksamalarda "Ya şu Çerkezleri bir anlatsaydım" diyordu. Bunu yaparken saygılı ve gerillayı neşelendiren bir tarz kullanıyordu. Parti içinde uzun yıllar yer almış deneyimli, bilgili, birikimli ve yetkin bir yoldaştı. Henüz alanda dört aylık olmasına rağmen hemen herkesin sevgisini kazanabilmişti. En gerisinden en ilerisine her gerillayla paylaşabilecek bir nitelikte alçakgönüllü, ufku geniş bir kişilik. **Doğrulara ısrarlı olması, ancak bu ısrarında bile bilimsel olan karşıt görüşü anlamaya çalışması, saygısı ile yakınlık kazanıyordu. En önemli belirgin özellikleri bilimsel ve öğretici olmasıydı.** Her ne kadar gerilla ortamına uymayan davranışları, askeri kurallarla uyumayan bazı alışkanlıkları olsa da bu yanlışlarına yaklaşımı genel olarak olumluuydu. Ancak dağınıklık, çalışma tarzındaki dağınıklık çok açık sergilendiğinden çoğu zaman esprilere konu oluyordu. Kimi vakit çakmağını, bazen defterini, silgisini hatta parkasını bile kaybettiği oluyordu.

Yönetici yoldaşın 10 dakika ara verdiği ni söylediğini duyduğu an "Ya ben şu Çerkezleri bir anlatsaydım" dedi. Herkes güldü, gülüşmeler eşliğinde yönetici yoldaş kabul etti. Verilecek ara da rafa kalktı, bizimki başladı anlatmaya;

"Şimdi bu Çerkezlerin Tiley denen bir gelenekleri var, ben onu anlatacaktım. Çerkezler özgürlüğüne düşkün bir halk olarak bilinirler, bu nedenle tarihte pek çok defa Rus Çarlığı tarafından köleleştirilme, esaret altına alınma saldırılarına maruz kalmışlardır. Tiley de Çerkezlerin özgürlükleri uğruna direniş ve mücadeleleri içinde doğan bir gelenektir. Çerkez ordularının bozguna uğratıldığı, hiçbir savaş aygıtlarının kalmadığı anda ortaya çıkar. Çerkez geleneklerine göre Tiley olmaya karar veren genç, bunu aile meclisine sunar. Kadın ya da erkek olması durumu değiştirmez, yani Tiley genç bir erkek ya da genç bir kadın da olabilir. Aile meclisi durumu değerlendirir ve ekseriyetle oğullarının ya da kızlarının bu kararlarından ötürü büyük bir kıvanç duyar ve saygıyla karşılar. Bunu içinde buldukları topluluğun ileri gelenlerine açıklarlar. Tiley adayının uygun olup olmadığı ileri gelenler tarafından değerlendirilir. Bu da Tiley geleneğinin Çerkezler içerisindeki özel önemini gösterir. Onaylandığı taktirde bu durum topluluğa açıklanır. Ve kutlama törenlerine başlanır. Tiley tepeden tırnağa kırmızı giysilere bürünüp beline bir kuşak bağlar ve tamamıyla saldırı silahları kuşanır. Çünkü Tileylik bir feda eylemidir. Savunma silahı Tileylik geleneğine aykırıdır. Özgürlük tutkusu Tileyde simgeleştiği için, Tileylik kararı bir şenlik havası içinde kutlanır ve Tiley şenliğinin bir aşamasında son konuşmasını yapmak ve Tiley andını içmek için ortaya çıkar. Ve Tiley bir daha geri dönmek üzere gider."

Sözlerini bitirir bitirmez, herkes bu anlatımın etkisiyle verilen arayla birlikte dağıldı. O gün sosyolojik durum bitirildi. Herkes çalışmadan yorgun çıkmasına rağmen yat saatine kadar işlerine devam etti.

Devam edecek

Karadeniz Bölgesi Bölge Konferansı gerçekleştirildi

Ön açıklama: Elimize posta kanalıyla ulaşan bir bildiriye göre; Türkiye Komünist Partisi/Marksist Leninist önderliğinde gerilla savaşını sürdüren, Türkiye İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu'nun Karadeniz Bölge Komutanlığı, **Karadeniz Bölgesi Bölge Konferansı**'nı gerçekleştirdi. 2002-2003 Mehmet Demirdağ Geçici Kış Üssü sürecinde gerçekleştirilen Bölge Konferansı, Bölge Komutanlığının, bölgede sürdürdüğü gerilla savaşının sorunlarına yanıt olmak ve savaşın boyutlandırılarak, kitlesel bir karaktere bürünmesini amaçlamaktadır. Proletarya Partisi'nin 7. Konferansıyla girmiş olduğu yönelimin somut olarak bölgede sürdürülen faaliyete indirgenmesini amaçlayan bu bölge Konferansı; 15 Mayıs'ta Almus Tokat'ta girilen çatışmada şehit düşen **Emel Kılınç (Süheyla)** tarafından günbe gün izlenerek yazıya döküldü. Aşağıdaki yazıyı, hem gerçekleştirilen Bölge Konferansı'nın daha iyi anlaşılması hem de yaşamını proletaryanın ve emekçi halkın kurtuluşu için feda eden, **Emel Kılınç (Süheyla)**'ın anısına yayınlıyoruz.

BÖLGE KONFERANSI İZLENİMLERİ...

Gerilla birliği yeni bir çalışma temposu içine giriyor. Bölgenin genel durumuna ilişkin araştırma ve inceleme çalışması yapılacak. Tüm gerilla bileşeni bu çalışma içerisine belli boyutlarıyla katılacak.

Partimizin 7. Konferansıyla girmiş olduğu yönelimin gerilla alanına bir yansımasıydı bu çalışma. Somuta inilecek, bölgedeki tüm sorunlar kitabi bilgilerle değil, somut inceleme ve araştırmalarla analiz edilecekti. Ve bu analiz ışığında yeni örgütlenme biçimleri yaratılması, yeni politikalar tespit edilmesi hedefleniyordu. Böylece esas olarak şimdiye kadarki çalışmalarda sloganvari söylemlerin ötesinde daha gerçekçi, bilimsel ve kararlı adımlar atılacaktı. Konferans gündemleri esas olarak bölge önderliği tarafından oluşturulup gerilla bileşenlerinin tamamına sunuldu, görüş ve öneriler alındı. **Belirlenen gündemler etrafında yedi tane çalışma grubu oluşturuldu.** Gruplar oluşturulurken çeşitli sayılarda, kimin hangi konularda daha katıcı olacağı vs. vs. dikkate alınarak birbirini tamamlayabilecek nitelikte olması sağlandı. **Her çalışma grubuna, yine grubun özelliklerine en uygun konular verildi.** Yirmi beş gün süre ile herkes Bölge Konferansı'nda tartışılmak üzere konulara ilişkin detaylı araştırma ve incelemeler yapacak, taslak hazırlayacaktı. Taslaklar konferansın işini kolaylaştırıcaktı, yani konferansa katılan bileşen taslakları tartışacak, eksiklikleri koyacak ve karar altına alınabilecek konulara ilişkin kararlar alınacaktı. Konulara ilişkin bazı ayrıntılar konuşularak kafalar biraz daha açılmaya çalışıldı.

Yirmi beş gün süre ile gerilla bileşeni yo-

ğun ve sistemli çalışma temposuna girdi. Her yerde tartışmalar yapılıyor, sorular soruluyor; hemen hemen hiç kimse vakit kaybetmeden okuyor yazıyordu. Gerilla içinde oldukça canlı bir çalışma ortamı yakalanmıştı. Siyasete ilgi artmış, bir canlılık yakalanmıştı. Kuşkusuz bu durum Partinin içine girmiş olduğu bilimsel yönelimin alandaki yansımasıydı. Yeni süreçte Partinin yapmış olduğu tespitler ve içine girmiş olduğu çaba insanlarda bir yandan doğal olarak heyecan uyandırsa da diğer yandan çabanın içine girmenin katılcılığıyla coşkulandırdıyordu. Bu coşku ve çabayla her grup (bazıları birkaç gün gecikmeyle) konu taslaklarını hazırlayıp sundu. Bölge Konferansı için hemen hemen tüm hazırlıklar tamamlandı. Sırada günlük yaşamın Konferans için örgütlenmesine gelmişti. Güvenlik önemli bir bölümü işgal etti, ayrıca uyku, dinlenme, beslenme ve günlük ihtiyaçlar dikkate alınarak yeni bir örgütlenme yapıldı. Sabah kalk komutundan öğleden sonra 14:00'e kadarki zaman, kahvaltı, öğle yemeği, güvenlik, bireysel çalışmalar, günlük ihtiyaçların giderilmesi gibi şeylere ayrıldı. 14:00'te başlayan Konferans gündemi 16:45'e kadar sürdü. 16:50-18:30 arası akşam yemeği, dinlenme ve bireysel ihtiyaçlara ayrıldı. 18:30-21:30 arası ise Konferansa devam ediliyordu. 22:00'deki yatış saatinden 14:15'e kadarki süre uykuya ayrılan vakitti. Bunun dışında yaşam içindeki diğer örgütlenmeler Konferansa göre düzenledi. Gerilla bileşeninin esas gündemine böylelikle başlandı.

&&&&&&

03.03.2003/Pazartesi

Bazı işlerin tam zamanında yapılamamasından kaynaklı olarak saat 14:00'te toplanması gereken gerilla bileşeni, saat 14:30'da toplandı. Yönetici yoldaş Konferansa ve planlanan saate ilişkin gerekli açıklamaları yaptıktan sonra, açılış konuşmasını hazırlayan TİK-KO'nun en genç üyesi gür sesiyle konuşmasını yaptı. "...Parti önderliğinin önümüze koyduğu görevlerden biri de BK'sıdır. Şu anda bu görevi başarıyla yerine getirmek ve genelde partimizde, özeldede bölgemizde yaşanan sorunlara çözüm üretmek için burada bulunmaktayız... Bir maddeyi değiştirmek istiyorsak önce o maddeyi tanımamız gerekir. Onları anlamak yerine duygu ve istemlerimizden hareketle bilimsel yaklaşımın önünü tıkamalmayız, Lenin'in söylediği gibi 'Devrimcilerin en çok yandırdıkları nokta kendilerinin savışmasıyla devrim yapacaklarını sanmalarıdır. Biz de tarihimizde yer yer objektif olarak bu hatalara düştük... Bugün bölgemizde yaşadığımız sorunların hepimiz tarafından ne

olduğu bilinmektedir. Bu sorunları ayrıntılı bir biçimde ortaya koymak ve bu paralelde çözüm sunmak için böylesi bir çalışmayı yapmakta bulunuyoruz. Bu çalışma bölgemizdeki somut durumu tahlil etmenin bir adımı olacaktır. Bu ele alış aynı zamanda bilimi öğrenmenin, somuta uygulamanın bir aracı olacaktır. Yeni yönelimimizle beraber atacağımız adımları abartmak ya da hiçe saymak doğru bir yaklaşım olmaz. Bu çalışma sonrasındaki yönelimimizde, yaşam bulmayan kavrayışımızın yetersiz geldiği durumların ortaya çıkması mümkündür. Bu gerçekliğimizi göz önünde bulundurarak, yeni çıkacak sorunlara kendimizi hazırlamalıyız...

30 yıllık Parti tarihini incelediğimizde bir dizi yaratmış olduğumuz olumlu değerlerle birlikte, politika tespit etme, taktik belirleme noktasında dogmatik, basmakalıpcı, somutluktan, bilimsellikten uzak pratik tutumlar sergilediğimiz zamanlar da olmuştur. Bu pratik duruşların Partiye, sınıf savaşımına bir şey kazandırmadığı açıktır. Bu düşünüş ve pratik duruşun alt edilmesi konusunda atacağımız her adım, hem bölgemizde hem de Partinin bütününde büyük kazanımların elde edilmesine hizmet edecektir..." şeklinde değerlendirilen herkes tüm Parti ve devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşuna davet edildi. Saygı duruşu bir yoldaşın;

"Aydınlatan, donatan, Kahreden saflardasın militan Üç büyük dev ateşten öğren Yenilgiden Kitlelerden Düşmandan..." diyen sesiyle daha da coşkulandı.

Konferansın başlaması için ilk önce bir divan oluşturuldu. Divan seçiminde gönüllü adaylar olmadığından dolayı üçlü kombinasyon şeklinde öneriler getirildi. **Önerilerin içinde genellikle bir kadın yoldaşın olması da önemsenen yanlardan biriydi.** Öneriler değerlendirilerek içinde bir kadın yoldaşın da bulunduğu bir divan seçildi. BK divanının görevleri merkezi konferansların divanı gibi olmasa da genel bazı düzenlemelerden sorumlu yoldaşlardan oluşuyordu. Bu üyelerin görevleri tutanak tutmak, bu işlemi yoldaşlar arasında düzenlemek (tutanak tutmak dikkatleri biraz dağıttığından), verilen aralar için zamanı, konuşma sürelerini ayarlamak gibi şeylerden oluşuyordu. Divan üyeleri mevcut görevlerin dağılımını kendi aralarında yaptılar, ayrıca süreç içerisinde çıkacak sorunlardan da esas olarak divan sorumlu olacaktı...

Daha sonra bir gözlemci ihtiyacı belirtildi. Bu görevi de bir kadın yoldaş istedi ve o

görevlendirildi. **Gözlemci, konferans boyunca edindiği tüm izlenimleri yazılı hale getirecekti.** Gözlemci, konferans boyunca olan biten her şeyi tüm konulanları değil (bu zaten tutanak yoluyla yapılıyor) ortaya çıkan anlayışları, çıkan olumlu ve olumsuz yanlarıyla izlenimlerini aktaracaktı.

Sırada illegalitenin gereklerinden biri olan numara alma işine gelindi. Konferansa dair tutulan tutanak, yazılar vs. için herkes kendi adını temsil edecek bir rakam alıyordu. Tek tek tüm bileşen kendi istediği sayıyı aldıktan sonra kimin neden hangi numarayı aldığına ilişkin esprilerle ortalık biraz daha neşelendi.

Tüm bu işlemler yapılırken bile hemen herkes kıpır kıpırdı. Konferansın ciddiyeti, çıkacak kararların önemi ortamı biraz daha heyecanlı hale getiriyordu. **Yapılacak tespitlerin, alınacak kararların önemi bileşeni daha temkinli hareket etmeye, titiz ve sabırlı bir çalışmaya itiyordu. Konferansın amacı genel belirlemeden çok, somut duruma yönelik somut politikalar üretmektir.** Bu çalışmadan birçok kişi yıllardır yaşanan kendiliğindenciliğin karşısında daha kararlı bir şekilde durulacağına inanıyor.

İşlemler sona erdikten sonra yönetici yoldaş konuların nasıl ele alınacağı noktasında bazı açıklamalar yaptı. Ardından konuya geçildi. İlk önce konular için hazırlanmış olan taslaklar okunacak ve bunlara ilişkin görüşleri alınacak, tartışılması gereken noktalar tartışılacak çoğunluğun hemfikir olduğu noktalar karar altına alınacaktı. **Ancak kararlar burada genel olarak ortaya çıksa da esas olarak bölge OPO'su tarafından yeniden ele alınarak resmileşecekti. Yani tüm bileşenin karar alınması noktasında oy hakkı yoktu.** Bu yönüyle herkes tartışma süreçlerine kendi görüşlerini katabildiği kadar katacak ve ortamı farklı düşüncelerle zenginleştirmeye çalışacaktı.

İlk konu bölgede ekonomik durumdu. İlgili çalışma grubundan bu konuyu araştırmak için görevlendirilmiş yoldaş hazırlanan taslağı (taslaklar konferans öncesinde tüm çalışma grubunun onayını alıyor ya da almaya da tartışılıyor, gerekli görüşler belirtiliyordu) okudu. Taslak beş ilin (Tokat, Amasya, Ordu, Giresun, Sivas) ekonomik durumunu anlatacak şekilde ele alınmıştı. Koşullardan dolayı istenen istatistik veriler yetersiz düzeydeydi. Ancak genel olarak yapılan araştırmadan çoğunluk ortak bir sonuç çıkarabiliyordu. Taslak okunduktan sonra herkes bölgenin genel ekonomik durumuna ilişkin düşüncelerini söyledi.

Devamı sayfa 31'de